

הישיבה ה-16 (מן המניין) של מועצת העירייה
מיום ראשון, כ"ד באלול תשס"ט (13.09.09)

עיריית אריאל

הישיבה ה-16 (מן המניין) של מועצת העירייה
מיום ראשון, כ"ד באלול תשס"ט (13.09.09)

נוכחים:

מר רון נחמן	- ראש העיר
מר פבל פולב	- מ"מ ראש העיר
מר יחיאל תוהמי	- סגן ראש העיר
גב' שירה דקל	- חברת מועצת העיר
גב' לודמילה גוזב	- חברת מועצת העיר
מר אלי שבירו	- חבר מועצת העיר
מר יוסי חן	- חבר מועצת העיר
מר מקס צ'רנוגלס	- חבר מועצת העיר
מר אבי סמו	- חבר מועצת העיר
עו"ד אריאל עזריה	- חבר מועצת העיר
מר יעקב עמנואל	- חבר מועצת העיר

משתתפים:

גב' חנה גולן	- מנכ"ל העירייה
עו"ד שרון שטיין	- יועץ משפטי
מר רז קינסליך	- עוזר ראש העיר

על סדר היום:

1. דיווח ראש העיר.
2. אישור הגבלת שעות פעילות של חנויות ומקומות מסחר בשכונות מגורים.
3. אישור העדרות נסיעת ראש העיר לארה"ב מתאריך 15.10.09 ועד 27.10.09.
4. אישור מינוי ועדת רכש ובלאי.
5. הצעות לסדר:

- א. חבר המועצה מר יוסי חן, מתאריך 21.6.09;
- ב. סיעת "אריאלי" וחבר המועצה יוסי חן מתאריך 2.08.09.

מר רון נחמן – ראה"ע: אני מבקש לפתוח את ישיבה מספר 16, ישיבה של המועצה מהמניין. על סדר היום, סעיף ראשון – דיווח ראש העיר. לפני שאני מתחיל בדיווח ראש העיר, פנה אלי חבר המועצה יחיאל תוהמי, אשר בענייניו התקיימה ישיבה שלא מן המניין, וביקש ממני לומר את דברו כאן, במליאת המועצה. ואני מבקש, בבקשה יחיאל, הבמה שלך.

מר יחיאל תוהמי: אני רוצה להגיד רק 2-3 מילים, 3 דקות ולא הרבה. אני רוצה להגיד שהישיבה הקודמת שהיתה, אני מצר על הישיבה. כי ברגע שרון והיועץ המשפטי ביקש לסגור את הישיבה, ואני חושב שהיה פה משהו מעבר, אולי פעם נתעלה על עצמנו מעבר לזה שאנחנו פוליטיקאים, גם אנשים שנבחרים קצת, קצת כבוד. ביקשו מכם לסגור את הישיבה, אני חושב שהייתם צריכים לסגור את הישיבה הזו ולנהל את הדיון איך שאתם רוצים. עצם ההצבעה לא מפריעה לי. איך שהצבעתם – מקובל עלי. זה בסדר. אין לי בעיה עם זה. אני צריך להתמודד. אני בבעיה, אבל אני אפתור את הבעיה שלי. על זה אני לא כועס, באמת לא כועס על הדבר הזה. אני חושב שקצת, תמיד זה יכול להיות, פעם אדם זה או אדם אחר, פשוט צריכים לכבד אחד את השני. אני חושב שהיה פה קצת חוסר תום בעניין הזה. חבל, כי זה לא הצגה. יש דברים שזה דברים אישיים ולא צריך לשים בן אדם על השולחן ושעתיים וחצי לדבר עליו כאילו לא יודע מה. אני מקווה, האמת שאני אמרתי אני אדבר ואני לא אדבר, אני אדבר ולא אדבר, בכל זאת אני אגיד שתי מילים. אין לי עניין פה להתנגח עם אף אחד. זה היה לא לעניין, זה לא היה מכובד ולא היה פה חוסר תום. היה פה מעבר, אני לא רוצה להגיד דברים לא לעניין כי זה לא מכובד, כי אין לי עניין להתנגח עם אף אחד. פשוט לא מכובד כל ההתנהגות הזאת. והייתי מצפה מכם, מכל אחד, מחר ידונו במישהו אחר, אז גם אני הייתי בעד לסגור וגם סגרנו ישיבות שהיינו, אני זוכר שחברים פה, סגרנו ישיבות בעבר, כי יש פה צנעת פרט, קצת כבוד לבן אדם. אני חושב שלא כבדתם אותי. ותראו את זה באמת, לא הכול פוליטיקה. באמת, בן אדם הולך הביתה, יש לו משפחה, יש לו ילדים, יש רחוב, קצת כבוד לשמור אחד על השני. תודה לכם.

מר רון נחמן – ראה"ע: אני רק רוצה להוסיף,

מר יחיאל תוהמי: וגם אתה, יש לי טענה אליך, שזכות דיבור, אתה לא יכול לתת פה זכות דיבור שעה 'שטוחנים' אותי, סליחה על הביטוי, גם אין לך שליטה. אדון, יש לך זכות דיבור – 10 דקות, 5 דקות, תעבוד לפי החוק. אני אומר לך את זה רון, וסליחה שאני אומר לך את זה עכשיו, לנגח אותי כל אחד 20 דקות בהנאה, לעקוץ אותי, זה לא העניין. תעמוד בזה, תגיד – אדוני, 5 דקות, 3 דקות, 7 דקות. מה החוק אומר, תעבדו ככה וזה יהיה יותר טוב לכולנו. תודה. סליחה שאני אומר את זה.

מר רון נחמן – ראה"ע : קודם כל לא צריך סליחה. אני חושב שמה שנעשה בישיבה שלך הוא מעשה שלא ייעשה. כאשר יועץ משפטי של רשות מקומית מבקש וחוזר ומבקש וחוזר ומבקש לסגור ישיבה שהיא היתה נסגרת עבור כל עובד שדנים בעניינים של השכר שלו או בעניינים אחרים שלו, והישיבה הזאת הופכת להיות סגורה. לצערי, באותו רגע שהדבר הזה היה מחייב אישור להצבעה כאן וזה לא התקבל, ואתה אמרת את מה שאמרת ויצאת החוצה מהחדר, והדברים נאמרו פה בנוכחות קהל, כמו עכשיו, אז כאשר מדובר בעניינים של הכלל – אין בעיה, הדיונים פתוחים. כאשר מדברים בגופו של אדם – זה חוסר רגישות ממדרגה ראשונה. זו התנהגות שאינה הולמת אנשי ציבור. זה דבר שלא יכול להיות. אף פעם לא היה לנו דבר כזה באריאל. אני, לצערי, אף פעם לא זוכר שהיה לנו דבר כזה. והיו מקרים.

מר יחיאל תוהמי : היו מקרים וסגרנו ישיבה.

מר רון נחמן – ראה"ע : היו מקרים. אני יכול רק להגיד לך שאני מקווה שדבר כזה לא יחזור. והואיל ואתה ביקשת ממני גם להעלות את זה, כי אני ראיתי איך זה עולה לך בפנים בבריאות,

מר יחיאל תוהמי : הרגשתי קשה עם זה. לא מכובד.

מר רון נחמן – ראה"ע : אז אני, אני רוצה שתדע, גם בישיבה עצמה, אמרתי, כל אחד ואחד מהאנשים שנמצאים פה יכול מחר לעמוד באותה סיטואציה.

מר יעקב עמנואל : אז למה לא סגרתם את הישיבה?

מר רון נחמן – ראה"ע : לא יכולתי לסגור את הישיבה מכיוון שאתה לא היית, היית בחוץ לארץ. בשביל לסגור ישיבה צריך רוב ולא היה לנו רוב, כי אתה לא היית ואריאל לא היה, אז לא היה רוב. ביקש היועץ המשפטי לסגור את הישיבה, כי מדובר בעניינים פרטיים שלו. עניין של ניגוד עניינים. ביקש. אני ביקשתי. לא עזר. מכיוון שכשאיין לך רוב לסגור את הישיבה אתה לא יכול לסגור אותה. ויחיאל אמר את מה שאמר ויצא החוצה. ועד עכשיו, עד היום, אני אומר לך, הוא פנה אלי וביקש לומר את זה לפרוטוקול, הרגיש עם זה רע מאד, כך לא יכול להיות. וכנראה, אני רוצה שתדע מנו, אני אמרתי שזאת לא ההצגה הכי טובה בעיר. מדובר כאן בעסקים ועניינים של הבן אדם, בדברים הפרטיים שלו. וצריך להיות שכל וצריכה להיות רגישות איך מטפלים בדברים כאלה. ולכן, אני אמרתי את מה שאמרתי, שיהיו בריאים

כל אלה שעשו את זה. אני חושב שזה לא בסדר, אני חושב שזה לא יפה, אני חושב שזה לא חברי. צריך לעשות ביקורת, צריך הכול לעשות, אבל ישנם דברים שלא חוצים אותם. נקודות שלא עוברים אותן. והדבר הזה, כשבא אלי יחיאל פעם פעמיים, אומר לי – קשה לי מאד עם כל העניין הזה.

מר יחיאל תוהמי : 3 שעות מדברים עלי. תצביעו נגד ולהתראות. שיצביעו נגד ולהתראות, מה אני צריך את כל זה? זה לא יפה, שעתיים וחצי מדברים עלי.

מר רון נחמן – ראה"ע : אני לא חושב שאנחנו צריכים לקיים, כי זה אולי קין על מועצה שכזאת. אני לא רוצה להיכנס כרגע לדיון, לפתוח מחדש את הדיון, עם עוד אנשים פה שנמצאים. זה הכול. יחיאל, אתה נתת את ההצהרה שלך פה ואת הדברים שלך. תודה.

מר יוסי חן : אני רוצה להגיד משהו בעניין הזה.

מר רון נחמן – ראה"ע : בעניין הזה אני לא רוצה, העניין סגור.

מר יוסי חן : בעניין הזה אני רוצה להגיד משהו.

מר רון נחמן – ראה"ע : לא רוצה לתת לך רשות דיבור.

מר יוסי חן : מה זה לא? אתה תוקף אותנו.

מר רון נחמן – ראה"ע : אני סוגר לך את הישיבה עכשיו.

מר יוסי חן : אתה מאשים אותנו ואתה אומר – לא, אני לא נותן לו להגיב. יושבים פה אנשים,

מר רון נחמן – ראה"ע : אני לא מאשים אותך. לא אמרתי שם.

מר יוסי חן : יושבים פה אנשים ואתה מאשים אנשים.

מר רון נחמן – ראה"ע: לא אמרתי שם. אתה תפסיק. אני כבר מודיע לך, אדון יוסי חן, אתה תקבל ממני רשות דיבור.

מר יוסי חן: אני מבקש רשות דיבור.

מר רון נחמן – ראה"ע: אתה תקבל.

מר יוסי חן: אני אבקש את זה אחר כך ואני אגיד את זה.

מר רון נחמן – ראה"ע: אני כבר אומר כרגע, אין לי כוונה על סדר יום. זה היתה הודעת ראש העיר.

מר יוסי חן: אני מעלה את זה ואני אגיב לזה.

מר רון נחמן – ראה"ע: לא נותן לך.

מר יוסי חן: אני אבקש רשות.

מר רון נחמן – ראה"ע: לא נותן לך רשות דיבור על זה.

מר יוסי חן: אני אבקש עוד מעט.

מר רון נחמן – ראה"ע: לא נותן לך את זה.

מר יחיאל תוהמי: יוסי, מה קרה? פגעת בד?

מר יוסי חן: לא, יחיאל, הישיבה הזו היתה צריכה להיות סגורה מראש. להיות סגורה מראש.

מר אלי שבירו: היו מזמנים אותה כסגורה והכול היה בסדר.

מר יוסי חן: לזמן אותה כסגורה והיא תהיה סגורה.

מר רון נחמן – ראה"ע: אני מבקש מכם,

מר מקס צ'רנוגלס: יודעים לסגור גם כשצריך.

גב' חנה גולן: אבל מבחינת החוק אי אפשר לעשות את זה.

מר יוסי חן: הייתם פונים והישיבה היתה סגורה.

מר רון נחמן – ראה"ע: אתם התנהגתם בצורה, שאמרנו לכם שזה מופיע בפרוטוקול. ולכן, אני מציע לכם, 'כשעל ראש הגנב בוער הכובע', שלא ידבר. לא אתה, לא יוסי חן ולא אף אחד אחר. אני לא רוצה להיכנס לדיון.

מר אלי שבירו: כנראה 'שהכובע בוער על מישהו אחר' שהוא מדבר ומדבר ומדבר ולאחרים הוא לא נותן את זכות הדיבור. כנראה ששם הכובע בוער, מאד.

מר רון נחמן – ראה"ע: אנחנו גמרנו. הואיל וזה לא דיון, זה הודעת ראש העיר, ולכן אין לי כוונה לנהל כאן דיון. זה הכול. תרצה את זה – תגיש הצעה לסדר בפעם הבאה. ועכשיו אני כבר אומר, אני קיבלתי את ההצעה שלך. באותו רגע שאנשים ידברו כאן מעבר לזמן שלהם, שזה 5 דקות, מאותו רגע הם יופסקו. לא יופסקו – אני סוגר ישיבה. אני אומר לכם כרגע. גמרנו את המשחקים. זה הכול. עכשיו נלך הלאה.

1. דיווח ראש העיר.

מר רון נחמן – ראה"ע: אני רוצה לדווח למליאה של המועצה שני דברים. קודם כל, אחד – להזמין את כולכם, את כל חברי מליאת מועצת העיר, להרמת כוסית ביום שלישי, ב-15 לחודש, ב-30:14 באשכול הפיס. כמו כל שנה אנחנו עושים את זה, כל חברי מועצת העיר מוזמנים. זה יחד עם העובדים

ואין שמה פוליטיקות. הדבר השלישי – אני מבקש לדווח לכם על השביתה שהחליט מרכז השלטון המקומי, לעשות שביתה בכל הארץ. השביתה נפתחה היום והיא תמשך מחר. מחר אנחנו עושים כינוס של ראשי ערים מול משרד האוצר, משרד ראש הממשלה. למעלה מ-130 ראשי ערים החליטו על השביתה. השביתה לא כוללת, מה שנקרא, סגירת בתי ספר. השביתה מתייחסת לכל עובדי הרשויות המקומיות במדינת ישראל שמקבלים שכר מהרשויות המקומיות. הואיל והמורים לא מקבלים מאיתנו משכורת, אז אנחנו לא יכולים להשבית את בתי הספר, את הגננות. אם יכולנו היינו עושים את זה. הרשויות הגדולות, 15 הגדולות שלא מקבלות מענק איזון, החליטו חלקן להשתתף חלקן שלא. אלה דברים שהם נוגעים לכל מרכז השלטון המקומי, על ההרכב הפנימי שלו. המועצות האזוריות כולן הצטרפו, זה דבר חדש וטוב, שהולכת להיות כאן תוכנית של שיתוף פעולה בין כל אלה שחברים את השלטון המקומי. על מה השביתה?

מר עמנואל יעקב: כן, אבל הגדולות לא רוצות להשתתף.

מר רון נחמן – ראה"ע: הן כן משתתפות חלקן.

מר עמנואל יעקב: הכריזו שאף אחד לא רוצה.

מר רון נחמן – ראה"ע: אני כנראה צריך להסביר לכם פעם שניה, אז אני מסביר עוד הפעם. אנחנו לא השבתנו את מערכת החינוך, אף אחד, גם אנחנו לא. אנחנו אמרנו שכל עובד עירייה, שמקבל שכר מהעירייה, שהולכים לפגוע בו, להוריד לו את השכר או נצטרך לפטר עובדים, אלה שיושבים כאן כרגע בחדר, נצטרך לפטר עובדים, או צריך לפגוע בהם, בשכר שלהם, כתוצאה מכך השביתה הזאת. היא לא על תוספת שכר, היא לא על תוספת תנאים, היא לא על שום דבר אחר. היא פשוט לתת שירותים לתושבים. מה המשמעות לגבי אריאל? אנחנו במענק האיזון של 19 מיליון יורדים ב-5 מיליון. זו המשמעות. 5 מיליון, מאיפה לוקחים אותם? הולכים לבנקומט? מענק לפיתוח – הסתכלתי עכשיו על מה שהיה לנו. ב-96 היה 5 מיליון מענק הפיתוח. לפני 13 שנה. 5 מיליון היה פה. השנה 300,000. שתבינו את הדברים. אתה רוצה לסתום חור בכביש, אתה רוצה לסדר תחנת אוטובוס, אתה רוצה לטפל באיזו שהיא קניה של אשפתונים. ל-300,000 שקל הורידו אותנו. האוצר חייב לשלטון המקומי מענק איזון בסדר גודל של 3 מיליארד, הוא קבע את זה על 1,800,000,000. 1,200,000,000 חסר. ולכן, בעוד שבועיים שלושה, אלפי מנשה לא משלמים משכורת החודש, פשוט שתדעו. 150 רשויות הולכות לקרוס. אתם זוכרים את תוכנית ההבראה? אתם לא זוכרים, אבל אתה זוכר מנו, אתה זוכר תוהמי, שאנחנו עשינו תוכנית הבראה –

2005, 2006, 2007.

2003-4-5-6.

גב' חנה גולן :

מר רון נחמן – ראה"ע : כן. 150 איש פיטרנו. יצאו מהעירייה. עכשיו יהיה גל שני. היום התבשרנו שמשרד החינוך הוריד 50 מיליון שקל של תקציב החזקת מוסדות חינוך. זאת אומרת, בתי-הספר. זאת אומרת, בית-הספר צריך לצבוע, צריך לתחזק – לא יהיה לו את הכסף. 50 מיליון הורידו אותם. אמרתי מענקי הפיתוח, אנחנו מדברים על הרווחה, אני מדבר על החינוך, כל הדברים האלה, הכול כמו משפך, נכנסים לרשות המקומית שהיא קשורה עם כל משרד ומשרד בנפרד. ולכן הדברים הגיעו לידי קריסה של המערכת של השלטון המקומי והחלטה אושרה. מחר כאמור אנחנו בירושלים. יש כאלה שאמרו שלא כדאי לפתוח בכל התותחים ביום הראשון של השביתה. בשביל זה חלק מהגדולות לא הצטרפו. הגדולות, אין להן מענקי איזון, כי הן עצמאיות יש להן הכנסות מפה עד הודעה חדשה. אנחנו הלכנו איתם, עם הגדולות, בעיקר תל-אביב, חיפה, ירושלים, הלכנו איתן נגד הכנסת, שרצו לעשות חוק של הארנונה שיקחו מהגדולים את כל הארנונות, יכניסו לפול אחד גדול ויחלקו שווה בשווה עם כל המדינה. זה היה הורג את הרשויות הגדולות. אני מודיע לכם שכרגע אנחנו כנראה הולכים להחלטה כזאת. אם הרשויות הגדולות לא הולכות איתנו למאבק שפוגע ברשויות הקטנות ובפריפריה, אז כנראה שאנחנו צריכים לעשות את המאבק גם איתם. מחר לפי דעתי יסגרו כמה ערים עם משאיות של אשפה, עם אוטובוסים ועם מכוניות נוספות. לא יוכלו להיכנס, לא לעיר זאת ולא לעיר זאת ולא לעיר זאת. וגם מחר יהיה שמח בירושלים. מחר נגמרת שביתת האזהרה. זו רק שביתת אזהרה. אחרי החגים, כשהכנסת חוזרת ויש עם מי לדבר, הדברים האלה יעלו. היום ראש הממשלה בקהיר, שר האוצר באמריקה, והפקידים מנהלים את המדינה. אני רוצה שתדעו את הדברים הללו. אני מתכוון להוציא גם מכתב לכל התושבים. אם אנחנו לא נפעל כפי שאנחנו צריכים, השלטון המקומי קורס, התושבים לא יוכלו לקבל שירותים. וזה לא יעזור לאף אחד ברשויות המקומיות, מי נמצא בהנהלה ומי נמצא באופוזיציה, זה לא חשוב כלום. אנחנו עומדים בפני בעיות מאד מאד קשות בגלל תקציב המדינה. וקחו בחשבון שהתקציב הוא גם לשנת 2010, כך שהכנסת לא תעמוד על בלימה מבחינת ההכנות לחוק התקציב, כי הוא עד סוף 2010.

מר יעקב עמנואל : לפני חודש הייתם אצל ביבי. אמרת שהוא הבטיח את ה-2 מיליארד.

מר רון נחמן – ראה"ע : היינו אצלו ואצלו, קבעו בתקציב 1,800,000,000, ישבנו כל ראשי הרשויות של הליכוד, ואז עם שטייניץ הם אמרו שיגדילו ל-2,400,000,000. אנחנו דרשנו 2,600,000,000

וב-2010 את ה-3 מיליארד. על 2010 הוא אמר – בואו נדבר, יש לנו עוד זמן, נראה מה קורה עם המשק וההתפתחויות. אבל ל-2009 – 2,400,000,000. מה הם עשו? לקחו את הרזרבת שר, מה שהשר נתן כל מיני כספים כאלה לתקן בעיות כאלה ואחרות, לקחו את מענקי האיזון שהיה לו, עשו פול אחד גדול ואמרו – עכשיו יש בתקציב משרד הפנים 2,400,000,000. לא הוסיפו כסף. לקחו איגום מאלי ישי את הכספים האלה. אמר אלי ישי – מה פתאום, אתם לוקחים את הכסף שלי? אז עכשיו יש ויכוח בין שר האוצר, בין שר הפנים ואנחנו דורשים את ראש הממשלה לעשות פגישה – שר האוצר, שר הפנים עם ראש הממשלה – שלא ירמו אחד את השני שמה. כי מי שסובל מזה זה הרשויות המקומיות. בסופו של דבר, במקום להגיד – מה שהיה, פלוס התוספת של 600 מיליון, מ-1,800,000,000 ל-2,400,000,000, הלכו ולקחו את הכול, כמו שאנשי האוצר יודעים לעשות טוב מאד, מתוך התקציב של אלי ישי. לא הוסיפו לו אגורה אחת. אז הוא אמר - אני לא משחק את המשחק הזה. ולכן המריבה ביניהם, בין שר האוצר לבין שר הפנים, ושראש הממשלה יחליט מה שהוא יחליט. הדבר שפוגע בנו וב-168 רשויות זה נושא מענקי האיזון. זו גזירה שאי אפשר לעמוד בה, כי זו ההפעלה השוטפת של הרשות. זה תשלום המשכורות, זה הניקיון של הכבישים, האשפות, כל הדברים האלה נכנס בפנים.

הדבר הרביעי זה ISO 9000. אנחנו קיבלנו את התקן, עברנו את כל המבחנים של התקן הבינלאומי של ה-ISO 9000 לגבי ההתנהלות המצוינת של עיריית אריאל. קיבלה פרס. ISO 9000, לא כל הרשויות במדינת ישראל, אפילו לא באורנית, אין להם ISO 9000.

מר יחיאל תוהמי : תשאל אותו, אולי יש.

מר רון נחמן – ראה"ע : אני לא יודע. אני רק אומר. אין ISO 9000 שמה. ולכן, אני חייב כאן לומר קודם כל תודה למנכ"לית, שמובילה את כל נושא ההפעלה של העירייה. לכל מנהלי האגפים. לכל עובדי העירייה. כשבודקים את ה-ISO 9000, בודקים מראש המערכת ועד אחרון העובדים. ואני שמח לבשר כאן למליאת מועצת העיר שזו הפעם השנייה שאנחנו מקבלים את זה וכך גם יהיה בפעם השלישית וכך גם יהיה בפעם הרביעית, כי אריאל היא רשות מקומית מצטיינת, עם כל הבעיות הכספיות. ואני מבקש את המנכ"לית, תעבירי בבקשה, אני מקווה שאף אחד מחברי מועצת העיר לא יתנגד, את תודתה של מועצת העיר לעבודתם של העובדים ועל כך שהביאו אותנו לקבל את התקן של ה-ISO 9000 בפעם השנייה ברציפות וישר כוח. יש מישהו שמתנגד לזה? לא. אז פה אחד.

מר יוסי חן : בשביל מה, לכתוב בעיתון? למה שנתנגד? אנחנו מודים להם באופן אישי. אנחנו עוברים בית בית ומודים להם.

מר רון נחמן – ראה"ע: טוב מאד. 100%. הדבר החמישי – תוהמי, אתה שאלת אותי לגבי האוטובוסים או התחבורה הציבורית. ובכן, כדי שהדברים יהיו ברורים, ואני אבהיר אותם והם יהיו גם בפרוטוקול, כדי שאנשים לא יוכלו לעשות, מה שנקרא, סיבוב פוליטי על הראש של התחבורה הציבורית. ממשלת ישראל החליטה להפריט את התחבורה הציבורית. לא עיריית אריאל ולא אורנית ולא אלקנה, אפילו לא מעלה אפרים. ממשלת ישראל החליטה בהחלטה של הממשלה שגובשה בכנסת, במשרד האוצר, להפריט את התחבורה הציבורית ולעשות תחרות כדי שלא יהיו מונופולים. במשך מספר שנים האוצר, החשב הכללי, ביחד עם משרד התחבורה, ביחד עם מבקר המדינה, ביחד עם כל הגורמים, הכינו את המכרזים של ההפרטה. למכרזים לא יכלו ללכת החברות שמפעילות את התחבורה הציבורית כיום בארץ. דהיינו, לא אגד ולא דן. הם יכלו לעשות כן אם הן מקימות חברה בת, כמו בבאר-שבע, שלחברת "דן" יש חברה בת בבאר-שבע. אבל באופן ישיר הם היו מנועות ללכת על מכרז. אסור להם לגשת למכרז. חברת "דן", משיקוליה היא, החליטה לא ללכת למכרז בשומרון. יש להם קווים ממוגני ירי, יש להם קווים רגילים ממוגני אבנים, והם במשך ה-4 שנים האחרונות, מאז שהתחילו כל הדיונים של המכרז, החליטו שלא כדאי להם להשקיע כסף בצי האוטובוסים כאן. כי לעשות אוטובוס ממוגן ירי היום ולהפעיל אותו, זה הון תועפות, זה מיליונים. המכרז הזה יצא לדרך. כאן במקום הזה ישב מנו כראש ועדת התחבורה דאז, יחד איתי, כשבא משרד התחבורה ובא משרד האוצר להודיע לנו על כך שהולכים לעשות מכרז בשומרון. אני דיברתי עם הנהלת "דן", מנו דיבר עם הנהלת "דן", עם רפי שמואל, עם כל ההנהלה שלהם, אמרו להם – תיגשו. לכו למכרז. אנחנו לא רוצים שתצאו החוצה. אני אישית הבאתי אותם לפני 32 שנים פה לאריאל, כאשר הם היו אמורים להיות בחוף ו"אגד" לקחו אז את הקווים לשומרון, אז היה קו 86 עד אלקנה. ואנחנו הארכנו את זה עם כל הקווים, 186, 286, 386, חיבור לחוצה שומרון, כל הדברים האלה. פה התקיימה ישיבה. חברת "דן" החליטו שהם לא רוצים ללכת, גם לא עם חברת הבת שלהם, ואז משרד התחבורה החליט שהוא יוצא למכרז עם כל מי שיציע את ההצעות. אנחנו דרשנו, עיריית אריאל, כמה דברים: 1. שמחירי התחבורה הציבורית עם הסובסידיה שישנה לנוסעים יישארו, שלא יבטלו את הסובסידיה, כי אנחנו מקבלים הנחות של 50%, עוד שעשינו בזמנו, גם כשהייתם בכנסת, ההנחות לנוסעי השומרון בכיוון תל-אביב וחזרה. זה אחד, הכרטיסים הם מסובסדים.

קהל: אז איך המחיר לברקן,

מר רון נחמן – ראה"ע: אתה לא יכול לדבר עכשיו. אתה צופה בצד.

קהל:

איך המחיר לברקן עלה?

מר רון נחמן – ראה"ע: אם תמשיך לדבר – תצא החוצה. הבנת? זה כאן לא אסיפה של "דן". זה

כאן, עכשיו אתה יושב בתור משקיף, אתה לא חבר מועצה, אין לך זכות דיבור. אז אם אתה רוצה להקשיב – טוב, אתה לא רוצה – הדלת פתוחה. זה הכול. אתה לא יכול להתערב בישיבה הזאת. תצא החוצה, אף אחד לא הזמין אותך. בבקשה, תלכו, תיכנסו באסיפות של "דן", מר שבירו.

מר אלי שבירו: יש לך איזו שהיא בעיה?

מר רון נחמן – ראה"ע: כן. כן. גם אתה, יוסי חן.

מר יוסי חן: למה לא תיפגש איתם? תיפגש איתם כתושבים.

מר רון נחמן – ראה"ע: עזוב, אני מדבר עכשיו, לא רוצה להיפגש עם אף אחד.

מר יוסי חן: תיפגש איתם כתושבים שנמצאים במצוקה.

מר רון נחמן – ראה"ע: אל תפריע. תן לי לגמור את הסקירה.

מר אלי שבירו: אתה התחלת.

מר רון נחמן – ראה"ע: אני סוקר ונותן פה,

מר אלי שבירו: לא, אתה התחלת.

מר רון נחמן – ראה"ע: שבירו, פני המלאך שלך לא יטעו אף אחד. אתה גורם נזק לאריאל ותמשיך לגרום נזק.

מר אלי שבירו: יש אנשים שכואב להם – צריך לדבר איתם וצריך לראות איך אפשר לעזור להם.

מר רון נחמן – ראה"ע: שמעתי אותך. אני ממשיך הלא בדיווח.

מר אלי שבירו: בבקשה.

מר רון נחמן – ראה"ע: לפני שנהיית חבר מועצה כבר טיפלו בזה. לך תלמד קודם את ההיסטוריה, אחרי שאתה מדבר בכלל, כוכב עליון.

מר יוסי חן: אז כנראה לא טיפלו טוב אם זה המצב.

מר רון נחמן – ראה"ע: אני ממשיך הלאה בדיווח. ובכן, אנחנו דרשנו, מנו כראש ועדת התחבורה, אני ומליאת מועצת העיר שלנו, דרשנו שכל הנהגים השכירים של "דן", שהם אינם חברים, הם יהיו בעלי זכות הסירוב הראשון לכל חברה שתזכה במכרז והם יתקבלו לעבודה. וקיבלו את התנאי הזה. אנחנו דרשנו את נושא התעריפים – והם קיבלו את זה. אנחנו דרשנו שכאן תהיה השבחה של כל האוטובוסים, כולם, הבין עירוניים, כי לא יכול להיות שאנשים ייסעו בעמידה לתל-אביב – והם קיבלו את זה. אנחנו דרשנו את ההחלפה של כל הרכבים שהם כבר התיישנו – והם קיבלו את זה. הם קיבלו למעשה את כל הדרישות שלנו. אנחנו לא חלק מהמכרז, כי הממשלה עושה את זה, אבל את השירות לתושבים, אנחנו אמרנו שאנחנו לפחות צריכים להיות באי כוח והפה של התושבים של אריאל.

מר אלי שבירו: הכול גם כתוב.

מר רון נחמן – ראה"ע: הכול כתוב. הכול ממוסמך. כולל החצוף הזה שנכנס כאן לישיבה עכשיו, שאני לא יודע מי הוא בכלל, ולא יודע איך להתנהג.

קהל: חצי מהאוטובוסים של "דן" הם לקחו ומפעילים אותם. אתה לא יודע על מה אתה מדבר בכלל.

מר רון נחמן – ראה"ע: שלום לך. סע לשלום. הבריונות לא תעבור באריאל. אני אומר למי שהלך להיפגש עם אנשים כשאינן לו מושג על מה הוא מדבר בכלל. הבריונות לא תעבור, לא לנהגים כאלה ולא לאחרים.

- מר יחיאל תוהמי** : לא קשור רון, זה לא לעניין בכלל.
- מר רון נחמן – ראה"ע** : תוהמי, אתה לא יודע את הכול.
- מר יחיאל תוהמי** : זה לא עניין שאנשים ככה נכנסים. זה לא תרבות. עם כל הכבוד.
- מר רון נחמן – ראה"ע** : אתה לא יודע את הכול. זה הסתה של חברי מועצת עיר, כאילו שאנחנו פה חלק מהעניין הזה.
- מר יוסי חן** : מה הם מבקשים? להיפגש עם ראש העיר.
- מר יחיאל תוהמי** : אבל יוסי, זה לא שיטה, יוסי.
- מר יוסי חן** : הם מבקשים להיפגש עם ראש העיר.
- מר אלי שבירו** : לא שיטה. אבל מה הקשר בין שני הדברים? הם נמצאים במצוקה.
- מר יחיאל תוהמי** : מחר אתה ראש העיר ומתנהגים אליך ככה.
- מר אלי שבירו** : אם היית שומע מה אמרנו לא היית מגיב ככה.
- מר יחיאל תוהמי** : אני מצטער להגיד לך, מחר אתה תהיה בתפקיד ויתנהגו אליך ככה. זה לא צורה.
- מר רון נחמן – ראה"ע** : סליחה, אני לא מנהל דיון כאן, זה הודעת ראש העיר. זה הודעת ראש העיר, אני לא מנהל דיון פה. אני רק אומר, שילמדו החצופים שהיו כאן עכשיו השניים, כאן זה לא ה'באסטה' של פתח-תקווה. כאן זה מליאת מועצת העיר. ואם עוד הפעם הם יהיו כאן הם יעופו החוצה ולא יכנסו בכלל לשיבה. חוצפה שכזאת. ואני כבר אומר לך עכשיו, רז, תרשום את הדברים שעכשיו אני אומר. ייצא עכשיו מכתב שלי להנהלת "דן", אני רוצה את השמות של שני האנשים האלה כאן, תרשום

את הדברים האלה, לא בטלפון, בנייר. תיקח בבקשה נייר ותרשום את הדברים האלה. אני אלמד אותם פעם אחת מה זה נקרא. פעם אחת ילמדו איך להתנהג. ואני רוצה את הדבר הזה, גם לציין שם את התרומה של שני חברי מועצת העיר לעניין הזה.

מר יחיאל תוהמי: אתה רוצה לעזור להם? זה צורה? מה זה פה, שוק?

מר רון נחמן – ראה"ע: שוק, תתביישו.

מר יוסי חן: מה, אתה מטיף לילדים בגן – תתביישו, תתביישו.

מר יחיאל תוהמי: צריך להגיד את זה.

מר רון נחמן – ראה"ע: אני אגיד את הדבר הזה, חצופים שניים.

מר יחיאל תוהמי: זה לא צורה. זה לא צורה.

מר רון נחמן – ראה"ע: חושבים שהם יושבים באסיפות של "דן" שמה, במגרש שלהם שמה למעלה.

מר יחיאל תוהמי: ככה הם ישיגו יותר? לא הבנתי.

מר רון נחמן – ראה"ע: בושה. מי הם בכלל? מי ראה אותם? תוהמי, זה לא הם אשמים השניים האלה. תוהמי, אני לא רוצה לקיים דיון, זה הודעת ראש העיר. אחר כך נקיים דיונים, יש לנו מספיק. רק אני רוצה להביא כאן לפרוטוקול את הדברים על מנת שאלה שמסיתים קבוצות של אנשים בתוך העיר יידעו מה האמת.

מר יוסי חן: מי האנשים?

מר רון נחמן – ראה"ע: אני לא מדבר איתך, אני מדבר למנו.

מנו מסית?

מר יוסי חן :

מר רון נחמן – ראה"ע : אל מנו, לא אליך. אליך, אתה לא קיים. אני לא רואה אותך, שקוף אני רואה. עכשיו, הלאה. חברת "דן" לא חידשה את צי הרכב שלהם 4 שנים. המכרז היה צריך לצאת כבר לפועל בינואר 2009. זה סוכס בין "דן", "אגד" והזכיין שזכה, חברה שקראו לה, לא זוכר את השם שלהם כרגע, שהיתה מורכבת משני שותפים.

מר יחיאל תוהמי : "מסילות", משהו.

מר רון נחמן – ראה"ע : שני שותפים – אחד יהודי והשני דרוזי. החברה הזאת זכתה במכרז והם התארגנו והכינו צי של 30 אוטובוסים בפתח-תקווה. פבל היה שמה, נסע להצטלם איתם, לראות איך מסדרים את האוטובוסים, איך הם מגיעים לכאן. ואז הסתבר שיש להם בעיה פנימית, כי הם רבו שני השותפים, היהודי והדרוזי נפרדו, והעסק נתקע. ואז באנו למשרד התחבורה – חבר'ה, מה קורה? בינואר היה צריך להיות כבר, הפעלה חדשה היתה צריכה להיות על ידי החברה. אמרו – זה יידחה ליולי. יידחה ליולי, עד שיהיה שמה סדר. בינתיים הם הגיעו לבית המשפט, שני השותפים, ובית המשפט פסק רק באוגוסט את הפסיקה לגבי מי לקח את החברה המשותפת וינהל אותה. ואז הצטרפה, בית המשפט פסק שהשותף הדרוזי יצא החוצה, השותף היהודי קנה את כל החלקים ונהיה בעלים של 100%. ואז כנראה שהסתבר שהוא לא יכול להפעיל לבד, הוא פנה לחברת "קווים". חברת "קווים" נכנסה לשותפות איתו והיום זה שותפות. נדמה לי שאריה שאשא גם כן שותף. אני לא יודע בדיוק מי שמה. אבל זו החברה. הם רצו להפעיל את הקווים מנובמבר. אמרתי – לא בא בחשבון. ואז היו כאן אנשי משרד התחבורה ואמרו שבאופן חלקי כזה או אחר יתחילו להפעיל את זה. אנחנו רואים את "קווים" כבר מסתובבים פה עם האוטובוסים שלהם, זה אותם "קווים" שפבל היה צריך להצטלם איתם עוד באפריל. יש בעיה של רכבים ממוגני ירי, שאותם מכינים, זה לוקח הרבה זמן, גם הייצור של האוטובוסים האלה. זה יכנס במחצית אוקטובר, בעוד חודש הם יכנסו כולם, ובאוקטובר בעצם נכנסת החברה החדשה לפעולה מלאה. זה הסיפור של החברה של התחבורה הציבורית. עכשיו, לצערי הרב, בתוך אנשי "דן", אני אומר לכם, בתוך אנשי "דן" יש כמה חבר'ה שהם שמו רגליים גם לחברת "דן" וגם לחברה החדשה בדרך הפעלת התחבורה הציבורית כאן. אותי כראש העיר לא מעניינת חברת "דן". לא מעניינת אותי חברת "אפיקים". לא מעניין אותי שום דבר אחר, גם לא משרד התחבורה. אותי מעניין דבר אחד, שפה תהיה תחבורה ציבורית הכי טובה, הכי זולה שיכולה להיות, הכי נוחה לתושבי אריאל. ולא מעניין אותי גם מה חושבים התושבים של הישובים שממערב לנו. ואני מדבר על אלקנה, אני מדבר על אורנית, אני מדבר על שערי תקווה. מדוע?

היו לנו קרבות גדולים בזמנו בקטע הזה, אם האוטובוס יכנס לשוב הזה או לא יכנס לשוב הזה. או אם הוא יכנס לברקן או לא יכנס לברקן. הדבר שאני ביקשתי זה קודם כל לתת עדיפות לתושבי גב ההר, כי הם צריכים להגיע לאזורי התעסוקה במרכז הארץ. וכל דקה שפה נגזלת לנו על ידי כניסה כזאת או אחרת, היא פוגעת בפרנסה של התושבים שלנו. ולכן הרציונאל היה שיהיו כאן 'אקספרסים', שיסעו מפה ישר לתל-אביב, שיסעו ישר דרך חוצה שומרון, שיסעו דרך פתח-תקווה למי שצריך לעשות את הדברים האלה. ועל זה היו סכסוכים, מלחמות, מאבקים, בינינו לבין הישובים שנמצאים מערבית לאריאל. אני אמרתי לכם, אלקנה רצה חיבור לחוצה שומרון. לא נתתי. אלקנה דרש לרדת מבריכת המים, חיבור לחוצה שומרון. לא נתתי להם את זה. כי אמרתי שאם זה יקרה, ישימו לנו רמזור כמו בגיתאי אבישר, ולכן יש שמה גשר. אותו דבר היה בגשר של פדואל, רצו לסדר את זה כדי שיסעו לבית אריה ולעופרים. לא. יש שמה גשר. הדבר היחידי שנתקלנו בו זה עם הרמזור פה למטה, בגלל שהלכו המועצה האזורית שומרון, לא רצו לקבל שיסעו דרך ברקן מכניסה הצפונית ויירדו למטה ויעלו דרך ברקן. היה מאבק, חוץ משערי תקווה יש גם עץ אפרים שמה למטה, בגוש הזה. יש להם את הכניסה שלהם, לכל הישובים האלה, דרך המחלף הזה של אורנית. כל זה נמצא שם. יש לנו עוד ויכוח נוסף עכשיו על המחסום, המחסום של הצבא. הצבא הולך לעשות היום שינוי טוטאלי במחסומים. ויש בעיה של מחסום המשטרה מתל-אביב אלינו. כל הדברים האלה פוגעים בתחבורה הציבורית. הצבא לא מסכים שהמשטרה תהיה יחד באותו מחסום. והמשטרה, אני דרשתי להזיז אותם או לכיוון כפר קאסם, ראש-העין, או לכיוון צומת פדואל. שלא יהיו תחת גג אחד, שיגידו שזה מעבר גבול. יש לזה מחר סימון, עם כל הבעיות הפוליטיות שיש לנו, ששמה יהיה כמו מעבר גבול. אני לא מסכים לזה. זה דבר שהוא קטסטרופלי בשבילנו, כל הישובים שממערב לראש-העין. כל הדברים האלה משתלבים בכל הנושא של התחבורה הציבורית. היום אני כבר יותר שקט, כי אני רואה את החברה פועלת. היתה כאן ישיבה עם האנשים של החברה, שבאו להציג את עצמם. אני מקווה, אתם יודעים מה, אני בטוח שהשירותים של החברה הזאת כבר היום הפסיקו את התלונות, היו לנו פניות של מאות אנשים, מאות, מאות אנשים – לא יכול לנסוע, הוא עומד, האוטו לא מדייק, לא אוסף בתחנה, כל מיני דברים כאלה. כל הדברים האלה היו בתקופה של ה-4 שנים האחרונות. כרגע החברה הזאת נכנסה לעבודה. אנחנו מצווים לתת להם את כל הסיוע של עיריית אריאל כמו שהיה בקדנציה הקודמת. ואני מצטער, ואני אומר את זה לך שבירו, ואני אומר את זה ליוסי, אם הייתם שואלים אותי לפני כן אם ללכת להשתתף בפגישה של עובדים, שהם לא עובדי עירייה, פבל הופיע שמה בתור ראש ועדת התחבורה שהם ביקשו ממנו להופיע. אני לא הופעתי אפילו.

אני הייתי מארגן הפגישה.

מר פבל פולב :

מר רון נחמן – ראה"ע: הוא ארגן את הפגישה שמה.

מר אלי שבירו: לא שמעת מה אמרנו.

מר רון נחמן – ראה"ע: אני לא שמעתי. אני רק מסביר לך דבר פשוט,

מר פבל פולב: הם לא השתתפו בפגישה.

מר רון נחמן – ראה"ע: יש לנו כאן 4 שנים עד הבחירות הבאות, ואני אלך לעוד קדנציה.

מר אלי שבירו: סבבה, מצוין, אנחנו מחכים לזה.

מר יוסי חן: אני לא מאמין. אני לא מאמין.

מר רון נחמן – ראה"ע: בשבילכם אני אלך עוד קדנציה.

מר אלי שבירו: אנחנו מחכים לזה.

מר רון נחמן – ראה"ע: הנה, זה מוקלט, אני אלך. ואני אומר, עוד לא גמרנו שנה ראשונה. חצי סיעה שלך התחלפה. אנחנו לא משחקים פוליטיקה.

מר אלי שבירו: מה הקשר? מה הקשר? אצלך, דרך אגב, הגעת למניין בפעם הקודמת, אני רוצה להזכיר לך. הגעת עד ה-10. אני עוד לא הגעתי. וזאת הנבחרת שתישאר עד הסוף ותנצח אותך.

מר רון נחמן – ראה"ע: אני אומר לך כרגע, מעבר,

מר יוסי חן: הוא לא יסיים את הקדנציה הזאת.

מר רון נחמן – ראה"ע: מעבר לכל דבר להתנגד או לכל דבר לבשל, יש לנו בא כוח שלנו, גם שלך, קוראים לו פבל. הוא ראש ועדת התחבורה.

מר אלי שבירו: מה הקשר?

מר רון נחמן – ראה"ע: הוא עשה את מה שהוא צריך לעשות. אני לא חושב, מה שקודם היה לגבי תוהמי, שהסברתי את דרך ההתנהגות, אני לא חושב שמן הראוי שחברי מועצת העיר יילכו לתאגיד כדי ללכת ולעשות מה שלעשות. ולברך אותם, ודרך אגב כך, השניים האלה שהיו פה אני אף פעם לא ראיתי אותם בכלל, זה תוצאה שבאים לשם ונותנים להם איזה שהוא פתח שהם חושבים שמאוויהם יתקיימו. אנחנו לא משחקים במשחק הזה בכלל. אף אחד מאיתנו שיושבים פה מסביב לשולחן. זה הכול.

מר אלי שבירו: רון נחמן, אם הייתי צריך לשמוע את מה שאתה אומר רק ולעשות את מה שאתה רוצה, אז מצבי היה קשה.

מר רון נחמן – ראה"ע: 100%.

מר אלי שבירו: ואני אמשיך לעשות מה שאני חושב,

מר רון נחמן – ראה"ע: תמשיך לעשות את זה. בסדר גמור. 100%.

מר אלי שבירו: מה שאני חושב שצריך לעשות.

מר רון נחמן – ראה"ע: רגע אחד. תקבל רשות דיבור. אני אתן לך רשות דיבור. כן, פבל.

מר פבל פולב: אני רוצה להתייחס לפגישה, עקב שאני 24 שעות עם תחבורה והטלפון שלי זמין, כל מי שנוסע באוטובוס ונפגע וגם לא נפגע, מתקשר אלי אישית. אני מקבל טלפונים.

מר יוסי חן: גם אלי.

מר רון נחמן – ראה"ע: אל תתווכח. תסיים את הדברים שלך והם יגידו את שלהם.

מר פבל פולב: לא, לא, אני קודם כל רוצה להגיד, אני לא חושב שמישהו יפריע. אני

מדבר רגוע ולעניין.

מר רון נחמן – ראה"ע: אתה תתפלא.

מר פבל פולב: אז היו הרבה שמועות והחבר'ה שהיו פה גם היו אצלי. החבר'ה שעכשיו יצאו היו גם אצלי. ואמרתי שיש שתי דרכים להגיע למטרה – מלחמה או לנסות להגיע לאיזו שהיא פשרה משני הצדדים, להגיע להסכם. כי המטרה היא אחת – שהאוטובוסים יסיעו אנשים. וגם כשפתחתי את הישיבה, בדיוק אמרתי את אותן המילים שאמרתם אחר כך, אבל אף אחד לא כתב על זה. אני אמרתי בדיוק שיש לי שני דברים למה באתי לפגישה: 1. לראות שהפגישה קיימת ועשו אותה, כי אני יזמתי אותה. כי היו הרבה שמועות והרבה בלגאן. אני לא רוצה, אמרתי, אני רוצה פגישה אחת עם כולם, כל אחד יקבל תשובה ותהיה לו זכות לקבל תשובה על כל שאלה. וזה היה. ואמרתי ששני דברים עוד חשוב לי – קודם כל שהשרות יהיה הכי טוב, וזה המטרה הכי חשובה לתושבים. והשנייה, שמי שנוהג היום ב"דן" והם תושבי העיר, יישארו בעיר. מה שסמכות שלי וגם של ראש העיר וגם חברי מועצה, לבקש מכל מה שאפשר לתת את כל התנאים האפשריים כלכליים, של חברה שהיא חברה עצמאית, היא מרוויחה כסף. לא אני, לא אף אחד, לא אגיד לה כמה ולמי לשלם. זה לא זכותי ואני חושב שזה גם לא חוקי מבחינתי. וזה מה שהבהרתי. אני באתי ואמרתי – חבר'ה, ברוח טובה, תנסו להגיע להסכם כמה שיותר טוב שתישארו בעיר הזאת. ואמרתי את המילים האלה, נכון? מי שהיה נוכח שמה מחברי המועצה. זה המילים שנאמרו, נכון?

מר מקס צ'רנוגלס: נכון. אחרים אמרו בדיוק אותו דבר.

מר פבל פולב: נכון. אחרי.

מר מקס צ'רנוגלס: אז זה נקרא הסתה כשאומרים הם ונקרא נכון כשאתה אומר.

מר פבל פולב: לא, לא, קודם כל לא היה צורך.

מר רון נחמן – ראה"ע: צ'רנוגלס, אני אסביר לך בהמשך.

מר מקס צ'רנוגלס: אני מבין את זה.

מר רון נחמן – ראה"ע: אני אסביר לך כמה דברים.

מר פבל פולב: סליחה, מקסים, אני רוצה לסיים. אם אני אמרתי את המילים, למה להגיד אותן אותו דבר? בשביל מה?

מר מקס צ'רנוגלס: למה לא?

מר פבל פולב: לא, אני שואל שאלה.

מר רון נחמן – ראה"ע: אתה תקבל רשות דיבור והוא יקבל רשות דיבור.

מר מקס צ'רנוגלס: הוא שואל, אני עונה לו. אני לא בחקירה.

מר פבל פולב: לא, אז אני חושב שאין טעם, אם אני אמרתי מה שרציתם להגיד, אז באתם לעשות משהו אחר, לא להעביר את המסר. כי אם אמרתי כבר מה שאתם רציתם להגיד, למה להגיד אותו דבר? וגם, יוסי, בגסות, ולהביא אנשים ל'אטרף' שזה המצב. אני מבין למה הם כועסים ולמה זה פגע בהם. הם עבדו פה 30 שנה. 30 שנה. אני מבין. בגלל זה אני נפגשתי עם כל אחד שרצה. אני הקשבתי ואמרתי – חבר'ה, אפשר ללכת ראש בראש, שניים מפסידים. גם זה אמרתי. במלחמה נפגעים שני הצדדים. זאת אומרת, גם תושבים וגם הנהגים האלה. אז אולי לנסות להגיע כן להסכם? לא בסחיטה. בהדברות, התחשבות ומטרה אחת – שכולם ייסעו פה ויישארו, לא רוצה שיעזבו. זה מה שהיה בישיבה. שום פוליטיקה. לא באתי כחבר מועצה, באתי כמחזיק תיק התחבורה, כי אני מנהל אותו, אני כל יום יודע מה קורה.

מר עמנואל יעקב: היה הסכם כתוב על כל התנאים. היה צריך רק לתת להם את ההסכם. הכול כתוב, גם למשרד התחבורה בירושלים, גם פה התחייבות של החברה החדשה, התחייבות של "דן". למה הסתבכתם עם כל ה- הכול היה כתוב, הכול ממוסמך.

מר פבל פולב: כי אנשים, זה רגש. אז אני אמרתי, אני פעם אחת מכנס את כולם,

מר רון נחמן – ראה"ע: אף אחד לא מסתבך.

מר פבל פולב: אז הכול זו כמו שצריך. החברה מתנהלת.

מר רון נחמן – ראה"ע: אף אחד לא מסתבך. כן, שבירו ויוסי. אתה רוצה להגיד משהו?

מר אלי שבירו: אני אמרתי. אני חושב שאנשים כואב להם, צריך ללכת ולשמוע אותם.

מר רון נחמן – ראה"ע: 100%.

מר אלי שבירו: אם היית שומע את מה שאנחנו אמרנו, אולי היית מגיב אחרת, אבל

כנראה שזה לא מעניין אותך, אז אני גם לא אחזור על מה שאני אמרתי שם. ולכן אנחנו נמשיך בדרך שלנו. אנחנו נשמע את התושבים ואנחנו נאזין להם, ואם אנחנו נוכל לעזור להם אנחנו גם נעזור להם.

מר רון נחמן – ראה"ע: 100%. תודה.

מר מקס צ'רנוגלס: אני רוצה להוסיף רק למה שאלי אמר. לא השתתפנו בפגישה של הנהגים,

כי מראש הם ביקשו שזה עניין פנימי שלהם והם לא רוצים שאנשים מהמועצה יהיו שם. אז כל אחד אמר מה שאמר ואנחנו לא השתתפנו בפגישה עצמה.

מר רון נחמן – ראה"ע: 100%. טוב מאד. כל הכבוד. אבל אתה היית גם כן שמה?

מר מקס צ'רנוגלס: כן.

מר רון נחמן – ראה"ע: כל הכבוד. 100%. יש תמונות? אתה צילמת קצת? הרי לא יכול להיות

שאתה מופיע ואתה לא מצלם, נכון? אז תתן לנו את זה, נשים את זה על האתר של האינטרנט.

מר מקס צ'רנוגלס: אין בעיה. כבר שם.

מר יוסי חן: אני רוצה לפנות למנו, יו"ר ועדת ביטחון. מדובר בחברה החדשה, משהו

כמו בין 20 ל-30 נהגים ערבים.

מר פבל פולב : ישראלים.

מר יוסי חן : ערבים ישראלים, ערבים נאמנים. איך אמר ליברמן? נאמנים, נאמנות, נאמנים מאד.

מר פבל פולב : בלי נאמנות אין אזרחות.

מר יוסי חן : בלי נאמנות אין אזרחות. כשהם, מנו, יעלו שב"חים לאוטו, ואנחנו מכירים את הבעיה, יושב פה בחור שעובד הרבה שנים ב"דן" ומזהה אותם מקילומטר, אתה רוצה להגיד לי שהחבר'ה האלה יורידו את השב"חים האלה מהאוטובוס? אני מדבר פה עכשיו על העניין הביטחוני. עכשיו, מה אנחנו דרשנו בסך הכול?

מר רון נחמן – ראה"ע : לא הבנתי את הנקודה הזאת, יוסי.

מר יוסי חן : נקודה בטיחותית.

מר רון נחמן – ראה"ע : בטיחותית או ביטחונית?

מר יוסי חן : ביטחונית. החבר'ה האלה, היום הנהגים של "דן" הותיקים, ואתה תבדוק את זה עם נובסלסקי, הוא יגיד לך, כמעט כל יום עולים כל מיני מתחזים שנראים כמו יהודים היום, לצערנו הם נראים כמונו, והם מתחזים בתוך האוטובוס ואז הם לא צריכים אישורים. הם חודרים לתוך אריאל, מגיעים פה, מסתובבים במרכזים, נכנסים לבנק. נוסעים עם אותו אוטובוס, מנסים לנסוע לתל-אביב גם. עכשיו, החבר'ה הערבים שעובדים בחברה הזו, ויכולים להציג אותנו גזענים, מה שרוצים, אבל אנחנו דואגים פה לילדים שלנו. הם כבר, דרך אגב, אמרו פה ביניהם, ואני שמעתי את זה, שיש פה רוסיות טובות. הן מאד נחמדות הרוסיות שיש פה.

מר פבל פולב : לא רק הם אמרו.

מר יוסי חן: לא רק הם אמרו? בסדר. אבל כשהם אומרים, אני רוצה שאתה תיכנס, פבל, לכפר קאסם, ותגיד ערביות, ונראה אם תצא שלם.

מר רון נחמן – ראה"ע: אז לא הבנתי.

מר יוסי חן: מה שאני אומר, שפה צריך לשים לב לעניין הביטחוני, שהנהגים האלה, הערבים, אם הם יעבדו בחברה פה, היות ואנחנו,

מר רון נחמן – ראה"ע: הם יעבדו בחברה. הם אזרחי ישראל, אתה לא יכול למנוע בעדם.

מר יוסי חן: אז צריך לראות איך אנחנו דואגים לעניין מבחינה ביטחונית.

מר רון נחמן – ראה"ע: מה אתה דואג? מה זה העניין שלך? אני לא מבין.

מר יוסי חן: זה העניין שלי, שאם הילד שלי עולה לאוטובוס, אני רוצה שאותו ערבי שב"חניק שעולה, שלא יתפוצץ לי באוטובוס, שיבדקו אותו.

מר רון נחמן – ראה"ע: בברקן יש 3,000 ערבים, מה אתה אומר? לא ישראלים.

מר יוסי חן: מה לעשות?

מר רון נחמן – ראה"ע: נו, מה אתה עושה?

מר יוסי חן: אבל אני באריאל, איך אמרת לפני דקה, לא מעניין אותי כל הישובים מבחוץ, מעניין אותך אריאל.

מר רון נחמן – ראה"ע: לא הבנתי את זה. אני מבין שאתה נגד זה שהחברות יעסיקו נהגים ערבים ישראלים.

מר אלי שבירו: מה שהוא רוצה זה שכמה שיותר נהגים שלנו יעבדו בחברה הזאת ויתנו

להם את התנאים. זה הכול.

מר רון נחמן – ראה"ע: אני שמעתי אותך. אבל יעבדו שמה, הוא אומר, 20 נהגים ערבים. מה אתה בעצם מבקש? או מה אתה מציע? או מה אתה רוצה לעשות? אני לא מבין.

מר יוסי חן: אני מבקש ממך, ממך כראש העיר, כמי שעומד בראש המערכת הזו, שאתה תבדוק איך אנחנו מכסים את עצמנו מהבחינה הביטחונית. שלא יהיה לנו מחר פה פיגוע ונגיד – לא ידענו. זה קרה במקרה. לא שמענו. לא זה.

מר רון נחמן – ראה"ע: אני שואל אותך, שבירו, מה אתה בתור איש ביטחון, מנהל הביטחון כאן, היית עכשיו עושה בנושא של העסקת 20 ערבים ישראלים על קווי האוטובוסים?

מר אלי שבירו: א. יש לך קב"ט, אתה יכול לשאול אותו.

מר רון נחמן – ראה"ע: אני שואל אותך, בתור מומחה.

מר אלי שבירו: תתייעץ איתו. דבר שני, מה שאני אומר זה שצריך לנסות להגיע למצב שבו כמה שיותר נהגים שעבדו כאן ב"דן" יעבדו בחברה החדשה.

מר רון נחמן – ראה"ע: זה מקובל על כולם.

מר אלי שבירו: יפה.

מר רון נחמן – ראה"ע: אבל כשאני אומר לך יש 20 נהגים ערביים, הם מתחילים מאריאל, נוסעים למעלה אפרים וגומרים באורנית. מה אנחנו עושים? מה? תגיד לי מה. לפי מה שיוסי אומר, הם לא יכולים לעבוד.

מר יוסי חן: בודקים את זה יחד עם הגורמים הביטחוניים במדינת ישראל.

מר אלי שבירו: א. הוא לא אמר לא יכולים לעבוד.

מר יחיאל תוהמי : קודם כל, מה שאמרת, כולנו כאן רוצים שפה יהיה ביטחון והכול בסדר, ואני מקבל את מה שיוסי אמר מבחינה ביטחונית. אבל אני עבדתי ב"דן" שנים, יש מלא ערבים ישראלים בתל-אביב, בכל מקום יש. בחיפה יש מלא ערבים נהגים. מה תגיד? מה תגיד? באמת.

מר יוסי חן : המצב שלנו באריאל שונה. אריאל זה משהו שונה. אריאל זה משהו שונה.

מר יחיאל תוהמי : אתה אומר לשים דגש יותר? אתה אומר יותר להכניס את האנשים שלנו? בסדר, אני בעד. אבל אתה לא יכול לשלוט על זה. כי יש פה, גם בתל-אביב יש נהגים ערבים, אני עבדתי ב"דן". בכל מקום, בכל הארץ יש. בבאר-שבע יש, בדואים, מה תגיד? הוא לא יכול, יש פה בעיה.

מר פבל פולב : איך אנחנו יכולים למנוע? אנחנו, כאזרחים.

מר רון נחמן – ראה"ע : למה למנוע? אתה לא יכול למנוע את זה.

מר פבל פולב : לא. איך אנחנו יכולים לעשות? זה אזרחי ישראל. אני יכול למנוע את זה?

מר יוסי חן : קודם כל, אולי היינו חוזרים לימים של המאבטחים שהיו באוטובוסים.

מר פבל פולב : אבל זה חברה.

מר יוסי חן : חוזרים למאבטחים. שמים מאבטח בכל אוטובוס. בכל אוטובוס יהיה מאבטח אחד.

מר יחיאל תוהמי : מי שם אבל, יוסי, אתה שם? אתה יכול לשים?

מר יוסי חן : סליחה, אני לא ראש עיר. כשאני אהיה ראש עיר אני אשים. אני לא ראש העיר.

מר פבל פולב : ראש העיר לא קובע מי שם באוטובוס.

מר יוסי חן :

אני לא ראש העיר. זה אחד.

מר יחיאל תוהמי :

אתה אומר שאנחנו יכולים לבקש.

מר יוסי חן :

כן, אנחנו יכולים לבקש. שתיים – אנחנו גם יכולים לבקש מראש העיר,

מר רון נחמן – ראה"ע :

ראש העיר לא משחק בעסק הזה.

מר יוסי חן :

יכולים לבקש מראש העיר, היות ואנחנו יודעים שראש העיר במקרה גם חבר של אחד מהבעלים של החברה החדשה והוא חבר טוב שלך,

מר רון נחמן – ראה"ע :

מי זה?

מר יוסי חן :

יענקליה שחר. חבר טוב שלך. כל השנים אמרת שהוא,

מר רון נחמן – ראה"ע :

אז אני מנוע בכלל מלהתעסק בדבר הזה.

מר יוסי חן :

לא מנוע. למה? למען התושבים.

מר רון נחמן – ראה"ע :

אני צריך ניגוד אינטרסים?

מר יוסי חן :

זה לא עניין של ביזנס. אנחנו פה מדברים על עשרות משפחות.

מר רון נחמן – ראה"ע :

תגיד לי, בוא אני אגיד לך משהו,

מר יוסי חן :

תן לי לסיים ואולי אחר כך. תן לי לסיים את המשפט. כשאתה דיברת לא הפרעתי לך. אנחנו מדברים על עשרות משפחות, שהיום לפני החגים, ואני לא יודע אם הוא יסכים לדבר הבחור שנשאר פה, שהוא מכיר את זה יותר טוב ממני,

מר רון נחמן – ראה"ע: הוא לא יסכים לדבר כאן. זה לא מופע פומבי.

מר יוסי חן: אם הוא יסכים, אם תתן לו את רשות הדיבור או לא יודע מה.

מר רון נחמן – ראה"ע: לא אתן לו.

מר יוסי חן: אז לא תתן לו. אז אני אציג את הדברים.

מר רון נחמן – ראה"ע: לנו יש, מי שמדבר איתנו זה מנכ"ל "דן". תכניסו לכם בראש, יש סדר. זה

הכול. אבל הלאה, אני רוצה לגמור את הנקודה הזאת.

מר יוסי חן: אז אני אומר, היות והחבר'ה האלה פה שירתו את העיר הזו בנאמנות,

ועשרות משפחות שגרים פה לפני החגים הם חיים פה בחוסר ודאות, אני חושב שאם אני הייתי ראש עיר והיה לי סמכות, או שפבל, אתה יש לך סמכות, יו"ר ועדת תחבורה, מקושר לחצי מהשרים במדינת ישראל, תיפגש עם האנשים, תראה איך אפשר לעזור,

מר פבל פולב: אני נפגשתי עם האנשים.

מר רון נחמן – ראה"ע: זה לא התפקיד שלך.

מר יוסי חן: תשב איתם בארבע עיניים, תראה איך אפשר לעזור להם. תראה איך

אפשר להקל עליהם עם המצוקה הזאת, שלא יישארו באוויר.

מר פבל פולב: אם הייתי ועדת רווחה הייתי עושה את זה. אני עשיתי מקצועית מה

שהיה צריך לעשות – הפגשתי בין שני הגורמים שחשוב להם לדבר והם מחליטים.

מר רון נחמן – ראה"ע: אני רוצה להבהיר דבר אחד פשוט – אני מאד מוקיר את הדאגה של חבר

המועצה יוסי חן. אני כבר הודעתי לפרוטוקול קודם ש-4 שנים כבר אנחנו עובדים על כך להבטיח שכל מי שיצא מ"דן", הוא צריך לעשות רק דבר אחד השכיר, ללכת ולהצטרף לחברה.

מר יוסי חן: אבל הם לא נותנים להם את אותו שכר, רון.

מר רון נחמן – ראה"ע: לא אני ולא אתה,

מר יוסי חן: אבל כשסוגרים מפעל, בדרך כלל שומרים על התנאים של העובדים עם אותו שכר. פה אומרים להם – לא תקבלו את אותו שכר שהרווחתם. הם לא רוצים יותר, הם רוצים את אותו שכר.

מר פבל פולב: איך אתה יכול להכריח?

מר יוסי חן: יש חוקים במדינת ישראל. אני אגיד לך, תהיה עתירה לעליון על הפגיעה, נגד כל המהלך, היות ופוגעים פה בעובדים ובזכויות עובדים, יש פה יועץ משפטי שיכול גם להביע את דעתו.

מר רון נחמן – ראה"ע: בסדר גמור.

מר פבל פולב: איך אנחנו יכולים לעשות את זה?

מר רון נחמן – ראה"ע: בסדר גמור. הואיל וכל עובד שעובד במקום העבודה זכותו לפנות לבית-הדין לעבודה, אני מאד ממליץ לכולנו פה להסתפק בעניינים שלנו. הם לא העובדים של עיריית אריאל. עיריית אריאל פעלה במשך שנים על מנת להבטיח את העתיד של אותם 60 נהגים שכירים שעבדו בחברת "דן". הדרישה של העירייה התקבלה. אלה דברים שהם בין המעסיק לבין העובד. זו מערכת היחסים של העבודה.

מר יחיאל תוהמי: רון, יוסי אומר לך משהו אחר. יוסי אומר לך – תשמע, תפעיל את הקשרים האישיים שלך. בסדר. זה לגיטימי.

מר פבל פולב: אני נפגשתי עם מנכ"ל "דן" 4 פעמים, הוא לא רוצה להתקדם לשום מקום.

מר יוסי חן : שיקבלו את אותו שכר. את אותו שכר שהיה להם.

מר רון נחמן – ראה"ע : כשיוסי יהיה בקואליציה אני אשמע אותו. עזוב, אני את המשחקים האלה לא אוהב. זה הכול. זה הכול. שיהיה בקואליציה הוא יבוא לדבר עם ראש העיר.

מר יוסי חן : לפני דקה הוא לא ראה אותי, עכשיו הוא כבר רואה אותי. התקדמתי.

מר רון נחמן – ראה"ע : חברים, אני רוצה לבשר לכם שבמסגרת ההפשרה של הבנייה, אני בכלל שמח שאנחנו קיבלנו כמות עצומה של דירות, של אפס דירות, אפס, אפילו לא דירה אחת, מהממשלה הלאומית. אפס. אף יחידת דיור. אני רוצה שתדעו. אנחנו ביקשנו לגמור את דני נוימן, זה 270 יחידות דיור. ביקשנו 14 מגרשים בבנה ביתך.

מר יחיאל תוהמי : קיבלנו?

מר רון נחמן – ראה"ע : קיבלנו אפס. אפס. עכשיו, מה שנתנו לנו זה את פארק האתגרים, אני הודעתי בישיבה הקודמת, היום פגשתי את ראש המינהל האזרחי, ישבנו והוא התחיל לצחוק. מה נתנו לנו? את האישור שעכשיו ה-תב"ע הנקודתית של ההפעלה של הפארק, היא קיבלה תוקף, היא רצה קדימה. אז קודם כל רציתי להרגיע את חברי מועצת העיר, כי הם שאלו באחת הישיבות הקודמות אם היה היתר, לא היתה היתר, או כל מיני דברים כאלה.

מר אלי שבירו : לא היה היתר.

מר רון נחמן – ראה"ע : לא היה היתר. עכשיו, מי שלא נתן את ההיתר זה שר הביטחון. חברי מועצת העיר לא רצו לפגוע בשר הביטחון שלא נתן את ההיתר, רצו לפגוע בראש העיר שהוא עשה לכאורה פעולה בלתי חוקית. שהנה, הוא הקים יחד עם חברי מועצת העיר הקודמת, הקימו מתקנים על מקום שלא היה בו היתר. ועל זה אפשר לנגח.

מר אלי שבירו : לא, לא על זה, לא על זה.

מר רון נחמן – ראה"ע : על זה אפשר לנגח את ראש העיר, על הקמת פארק המתקנים.

מר אלי שבירו :

לא על זה. לא על זה.

מר רון נחמן – ראה"ע :

ולכן, אני שמח לבשר למליאת מועצת העיר, שהדבר נמצא כרגע לקראת אישור. ואני רוצה לבשר לכם שאני מקווה שבחודש נובמבר נתחיל את הפארק. רק שתדעו מי מחכה להפעלת הפארק: מכון וינגייט, משרד החינוך, יחידות העילית של צה"ל, חברות היי-טק, יחידות הנוער בכל מדינת ישראל, מנהלי בתי הספר להכשרת מנהלים כמו מכללת אורנים ועוד מכללות אחרות- מחכים כולם לאותו יום שאנחנו נפעיל את הפארק. אני מתכוון להזמין עם הפתיחה של הפארק את כל חברי מועצת העיר ואנחנו כולנו נעלה על המתקנים הקבועים, כמו שהיתה לנו הזכות לעשות בקליפורניה, ואחד אחד ואחת אחת יעלו עד למעלה. תאמינו לי, זה קצת מפחיד בהתחלה, אבל זה מאד נחמד. כולם קשורים, לא נופלים, יש מי שיחזיק אותנו, וזה מאד מעניין. משרד החינוך השקיע שנתיים של עבודה בתוכן הפדגוגי. היום היה אצלי ראש העיר של יקנעם עם המהנדס שלו. ובשבוע שעבר היו גם חברי כנסת פה. וכולם נדהמים מהמתקנים האלה, שאין כמותם במדינת ישראל. זה דבר מאד מאד חשוב. אני שמחתי לשמוע שפארק כזה, בתוך חודשיים נוכל להפעיל אותו. וזה לא לחכות עד שתיגמר בנייה של 50 יחידות דיור, זה במידי. זאת אומרת, זה כבר ייצור פעולה שיבואו כאן אלפים של בני נוער מכל הארץ, המורים שלהם, ההורים שלהם וכל זה. זה דיווח ראש העיר.

מר אלי שבירו :

אני רק רוצה להגיד משהו לגבי זה, כי אתה דיברת על זה שאנחנו הלנו על כך שבנו את הפארק. אנחנו לא הלנו על כך שבנו את הפארק. אנחנו ידענו שהפארק הזה היה ללא היתרים. הדבר היחידי שאנחנו באנו ואמרנו, שאם פארק נמצא ללא היתרים, אל תתן לאנשים לטפס שם, כי כשמישהו נופל במקום שאין לו היתר, אין לו ביטוח, וזה מה שקרה.

מר רון נחמן – ראה"ע :

אנחנו ממש שמחים,

מר יחיאל תוהמי :

ואתה מברך את זה עכשיו.

מר אלי שבירו :

ואני מברך, בוודאי.

מר רון נחמן – ראה"ע :

אנחנו ממש שמחים להערה שלך. זה פשוט לא נכון מיסודו.

מר יוסי חן: שעדי גלר פעם הבאה יבקש תגובה ואז הוא ירשום מדויק. הוא יבין גם למה נמנעו חברי האופוזיציה.

מר אלי שבירו: בגלל זה גם לא קיבלנו תשובה כתובה.

מר רון נחמן – ראה"ע: שבירו, הואיל וכוונתך לא תמימה,

מר אלי שבירו: תמימה לחלוטין.

מר רון נחמן – ראה"ע: וכוונתך לא טהורה, ואתה יכול לעשות את כל ה'פאסאדות' שאתה רוצה לעשות, אני קובע – כוונתך לא טהורה ולא תמימה, ואתה מונע על ידי דברים שזה בעיה שלך.

מר אלי שבירו: לא, אני שומר עליך, ראש העיר שלי. אם מישהו נפגע במקום ואין לו ביטוח, על מקום שהוא ללא היתרים, זו בעיה שלך. אז לכן כדאי,

מר רון נחמן – ראה"ע: שבירו, אני מאד שמח על כך שאתה מברך על האישור שיינתן עכשיו להפעלה של פארק האתגרים וזה ירצה אותך ואתה תהיה מבסוט, ואתה תספר כמה ראש העיר של אריאל טוב שהוא יוזם כאלה פרויקטים, מביא מיליונים מחוץ לארץ, והנה הוא עושה את אריאל למרכז של פיתוח מנהיגות של נוער ישראל. אני אקבל ממך את הטיפ הזה גם, בכל הארץ. אז זה בסדר, לא רק אתה, גם האחרים. בזה אני סוגר את הדיון.

עו"ד אריאל עזריה: רון, ברשותך, אפשר?

מר רון נחמן – ראה"ע: כן, כן, בזה אני סוגר את הדיון. אני סוגר את הקטע הזה.

עו"ד אריאל עזריה: אלי, אני אומר לך, עד עכשיו אני השתדלתי ככה להקשיב, כי קצת הגעתי באיחור, אבל אני שם לב שכל דבר שאתה מדבר אתה אומר שאנחנו לא בסדר ויש כאן בעיות ואנחנו,

מר אלי שבירו: איפה שמעת את זה?

עו"ד אריאל עזריה :

בחצי שעה האחרונה.

מר אלי שבירו :

תקרא את הפרוטוקול. תקרא את הפרוטוקול.

עו"ד אריאל עזריה :

לא משנה. אני רוצה לשאול אותך שאלה.

מר אלי שבירו :

לא, לא, תקרא את הפרוטוקול. תקרא את הפרוטוקול.

עו"ד אריאל עזריה :

מה אתה עשית בשנה האחרונה למען העיר? איזו החלטה אתה הצלחת

להעביר למען העיר?

מר אלי שבירו :

כל החלטה שהיתה לטובת העיר אתה התנגדת.

עו"ד אריאל עזריה :

איזו החלטה אתה הצלחת להעביר?

מר אלי שבירו :

כל החלטה שהיתה לטובת העיר אתה התנגדת. אתה רוצה שאני אמנה

לך,

עו"ד אריאל עזריה :

לא, לא, לא, אתה מתפרץ, אני מדבר עכשיו. כשאני אסיים תדבר. תדבר

כמה שאתה רוצה.

מר אלי שבירו :

לתת כסף לבית-הספר כדי להשלים שעות לימוד – התנגדת. כאשר רצינו

לתת את פארק המיני גולף, רצינו לתת את המיני גולף לנוער – אתה התנגדת.

מר רון נחמן – ראה"ע :

שבירו, יש לי בקשה אליך, אתה לא מקשיב לי. כשמקבלים רשות דיבור,

מר אלי שבירו :

הוא שאל אותי שאלה. עניתי לו.

מר רון נחמן – ראה"ע :

זה כאן לא דיאלוג.

מר אלי שבירו: הוא שאל אותי שאלה. אז היית משתיק אותו. הוא שאל אותי שאלה, אני עניתי לו.

מר רון נחמן – ראה"ע: אתה רוצה שאני אסגור את הישיבה? אני אסגור את הישיבה.

מר אלי שבירו: אין לי בעיה. אתה רוצה לסגור – תסגור.

מר רון נחמן – ראה"ע: אז אני אומר לך, אתה תתחיל להתנהג,

מר אלי שבירו: הוא שואל שאלה – אני אענה לו.

מר רון נחמן – ראה"ע: שמעת מה אמר תוהמי? אל תתחכם. הוא שאל שאלה שלא ביקש את התשובה שלך. הוא שאל לפרוטוקול.

מר אלי שבירו: אין כזה דבר. אני לא מכיר כזאת שאלה. שואלים אותי שאלה, אני עונה.

עו"ד אריאל עזריה: שבירו, עם כל הכבוד, אתה הבטחת המון הבטחות. אתה הבטחת שתביא כסף.

מר אלי שבירו: לא הבטחתי. אמרתי שאני,

עו"ד אריאל עזריה: כן, הבטחת. אתה כתבת, רוצה שאני אביא לך? לשיבה הבאה אני אביא את העיתון שבו כתבת שאתה תקים קרן ותביא כסף. לא ראיתי לא קרן ולא כסף.

גב' שירה דקל: כשהוא יהיה ראש עיר, שיהיה לו עם מי לעבוד. אתה לא מתבייש? לשבת פה ולהאשים את מי שנמצא באופוזיציה? אנחנו יכולים לעשות? בגללכם אנחנו לא יכולים לעשות, כי אתם לא מאפשרים.

עו"ד אריאל עזריה: את שוב מתפרצת. אבל אני מדבר כרגע.

מר מקס צ'רנוגלס :

אתה מדבר על דברים שהמצאת עכשיו.

גב' שירה דקל :

על מה אתה מדבר? אתה רוצה שנעשה? אז אל תשב ואל תעשה כלום, אז

תצטרף.

עו"ד אריאל עזריה :

בוודאי, זה אתם שצריכים לעשות.

גב' שירה דקל :

אתם לגמרי שכחתם למה אתם פה. כל כך נוח לכם הכיסא, כל כך נוח לך,

עו"ד אריאל עזריה :

תשימי לב, את מתפרצת לתוך הדברים שלי, במקום לבקש רשות דיבור,

מר מקס צ'רנוגלס :

ואתה מדבר שטויות ואחר כך אתם מפרסמים את זה.

עו"ד אריאל עזריה :

את מדברת ואת צועקת, ואתה גם צועק כמו אני לא יודע מה. תקשיב. אני

לא מדבר אליך.

מר מקס צ'רנוגלס :

כי אתה לא מקשיב.

עו"ד אריאל עזריה :

לא, לא, לא.

מר מקס צ'רנוגלס :

אתם אומרים שטויות ואחר כך אתם מפרסמים את זה.

עו"ד אריאל עזריה :

אתם לא עשיתם שום דבר בשנה הזו. תראו לי דבר אחד שאתם עשיתם

בשנה הזו.

גב' שירה דקל :

מה אתה עשית? מה עשית?

עו"ד אריאל עזריה :

העברנו עשרות החלטות. עשרות של החלטות.

גב' שירה דקל :

החלטות של אדם אחד, לא שלך. אל תיקח קרדיט.

- עו"ד אריאל עזריה : עם כל הכבוד לך, זה ישיבה שניה שלך,
- גב' שירה דקל : אתם שכחתם מה זה להיות חברי מועצה. אני מצטערת.
- עו"ד אריאל עזריה : את לא ידעת אף פעם.
- מר מקס צ'רנוגלס : אתם אוטומאטית מצביעים והולכים הביתה.
- גב' שירה דקל : אתם שכחתם מה זה נבחרי ציבור ומה התפקיד שלכם.
- עו"ד אריאל עזריה : אני רוצה לשמוע מה אתם עשיתם. עם כל הכבוד, בואו נראה אתכם מצליחים להעביר החלטה אחת.
- מר מקס צ'רנוגלס : אם לא הייתם מפריעים אז היינו עושים הרבה.
- עו"ד אריאל עזריה : החלטה אחת לא הצלחתם להעביר. עם כל הכבוד לכם.
- מר מקס צ'רנוגלס : בטח, תודה לך ותודה לחברים שלך.
- עו"ד אריאל עזריה : אנחנו העברנו עשרות החלטות.
- גב' שירה דקל : הוא לא עושה כלום.
- עו"ד אריאל עזריה : הוא לא עושה כלום? את חוצפנית. את חוצפנית שאת אומרת את זה.
- מר יוסי חן : מ-1 לאוגוסט הילדים ברחובות, לא משתמשים במתקנים של הספורט.
- מר רון נחמן – ראה"ע : עוד מעט נדון בזה.

הנה, בוא תצטרף אלינו עכשיו. גב' שירה דקל:

(מדברים ביחד)

בעוד כמה שבועות, כשיתחילו לעבוד, אתם תבקשו סליחה כולכם. עו"ד אריאל עזריה:

אני רוצה לסכם את הדיון כאן בקטע הזה. אני שמח שהמועצה היא מאד מאד ערנית. אני גם רוצה לומר לך דבר אחד, עוד לא הגענו לסיכום,

אתה הכנת לך את התסריט הזה או מה? מר מקס צ'רנוגלס:

צ'רנוגלס, מה קרה שאתה פתאום התחלת לדבר? יצאת מהמחבוא? מר רון נחמן – ראה"ע:

כן. מספיק. כמה אפשר לשמוע שטויות ולא להגיב? מר מקס צ'רנוגלס:

אני שמח. עד עכשיו אני מחכה לתוכנית של הניקיון. עוד מעט נגיע לזה. מר רון נחמן – ראה"ע:

כן, יש לי, אל תדאג. מר מקס צ'רנוגלס:

בסדר גמור. מר רון נחמן – ראה"ע:

אבל לא בשבילך. מר מקס צ'רנוגלס:

בשביל התושבים, לא בשבילי, חס וחלילה. בשביל התושבים. מר רון נחמן – ראה"ע:

בטח בשביל התושבים. מר מקס צ'רנוגלס:

אולי תייעץ לראש העיר. אתה כזה הכול יודע, תייעץ לי גם כן. מר רון נחמן – ראה"ע:

ראש העיר לא מוכן לשמוע. מר אלי שבירו:

מר מקס צ'רנוגלס: ראש העיר לא מוכן לשמוע והוא לא מוכן להקשיב.

מר רון נחמן – ראה"ע: אריאל, אני רוצה להגיד לך משהו. היום אנחנו בספטמבר. אנחנו עוד לא סיימנו שנה לכהונתה של המועצה הזאת. אני מוכרח להגיד לך שעוד לא היתה לי מועצה עם אופוזיציה כזאת שמול הדיבורים עשו אפס מעשים. אבל, זה נעשה בסיכום השנה.

מר מקס צ'רנוגלס: זה צביעות פשוט, נו, באמת.

מר רון נחמן – ראה"ע: בסיכום השנה. זה גם אנחנו נפרסם לתושבים, את ההצלחות הדגולות של צ'רנוגלס; של שירה דקל, שזו ישיבה שניה או שלישית שלה, היא כבר יודעת הכול; של סמו, שיושב פה גם כן אולי 5 ישיבות.

גב' שירה דקל: יש לי 10 שנים, רון, זאת לא ישיבה שניה, יש לי 10 שנים.

מר רון נחמן – ראה"ע: ושל שבירו, שישב 5 שנים בתוך מנהל בעירייה. אז אני אומר את זה, עזריה, אני ציפיתי מאופוזיציה שלא כל דבר יגידו לא. אני מצפה מאופוזיציה שיבואו, והדלת שלי פתוחה. אמרתי להם – מתי שאתם רוצים, הטלפון שלי גלוי, תרימו טלפון, תגידו – אנחנו רוצים לשבת איתך, אנחנו רוצים לדבר איתך, יש לנו הצעה כזאת וכזאת.

גב' שירה דקל: יש לנו הצעה טובה – בוא נתקדם.

מר רון נחמן – ראה"ע: אז אני אומר להם – שיבואו. אמרתי את זה לצ'רנוגלס, אמרתי את זה לשבירו. כנראה זה לא יעזור.

מר מקס צ'רנוגלס: אתה צודק מאד, זה לא יעזור, כי כל תוכנית שמגיעה מהכיוון הזה הולכת לפח ישר.

מר רון נחמן – ראה"ע: תנסה את זה.

מר מקס צ'רנוגלס :

ניסינו הרבה פעמים.

מר אלי שבירו :

שעות לימוד בבית-ספר, הבטחתם שתדונו על זה. שעות לימוד, הקיצוץ

של שעות לימוד לבגרויות, הבטחתם שתדונו על זה בוועדת חינוך. שמתם מצגות שעתיים וחצי, לא היה זמן. בוודאי, זה היה ברור לחלוטין.

מר רון נחמן – ראה"ע :

היית בוועדת חינוך?

מר אלי שבירו :

כן.

מר רון נחמן – ראה"ע :

אנחנו נציג לעירייה כאן, למועצת העיר נציג את זה.

מר אלי שבירו :

חבל על הזמן, שעתיים וחצי מצגת, אבל לדון בדברים המהותיים אין זמן.

אבל זה בסדר.

מר רון נחמן – ראה"ע :

100%. מה לעשות?

מר אלי שבירו :

אחרי זה את אומרים – לא עשו, לא שום דבר. בוודאי, אם אתם מתנגדים

לכל דבר טוב בעיר,

מר רון נחמן – ראה"ע :

אריאל, אני מאד מודה לך על כך שהצגת את הנושא, איך אומרים,

בדקות.

מר מקס צ'רנוגלס :

בצביעות.

מר רון נחמן – ראה"ע :

מה תרומתה של האופוזיציה לאריאל בשנה הקשה הזאת.

מר מקס צ'רנוגלס :

ותגיד עכשיו איך הצבעת גם על כל ההצעות שלנו.

מר רון נחמן – ראה"ע :

זה בסדר. חברים, סעיף 2.

- עו"ד אריאל עזריה : נעשה סיכום מסודר.
- מר מקס צ'רנוגלס : תעשה סיכום מסודר, איך הצבעת אבל.
- מר רון נחמן – ראה"ע : אריאל, אנחנו נעשה סיכום מסודר. שהם יסבירו בדיוק מה הם עשו. עזוב, בסדר. אני רוצה ללכת לסעיף 2 והסעיף הזה,
- מר מקס צ'רנוגלס : בטח שנורח שהאופוזיציה מצביעה כמו שצריך.
- מר רון נחמן – ראה"ע : צ'רנוגלס, אני נורא שמח שהתחלת להתבטא. אני פשוט מוקסם.
- מר מקס צ'רנוגלס : אני מזמן מתבטא, אתה פשוט לא מקשיב.
- מר רון נחמן – ראה"ע : אני מוקסם ממש. בעיקר גם שאתה מצלם כל הזמן, זה טוב.
- מר מקס צ'רנוגלס : יפה מאוד. זה מפריע לך או מה? מה הבעיה?
- מר רון נחמן – ראה"ע : לא, לא, נעשה את התייעוד לתולדות אריאל.
- מר מקס צ'רנוגלס : בטח.
- מר רון נחמן – ראה"ע : אני רק אומר שאני מאד שמח לשמוע אותך.
- מר אלי שבירו : יפה מאוד. אנחנו שמחים שאתה שמח.
- מר רון נחמן – ראה"ע : בסדר גמור.
- עו"ד אריאל עזריה : רון, אלי שמח על כך שאתה שמח.

מר רון נחמן – ראה"ע: עכשיו כולם שמחים. איזה יופי לנו.

מר יוסי חן: מה, אתה נהיית מתורגמן? אתה חושב שהוא לא מבין? אתה חושב שרון לא מבין?

עו"ד אריאל עזריה: לא, אני שמח, תקשיב, אני לא מבין מה המשמעות. עם כל הכבוד, יוסי, אתה לא מבין מה המשמעות. המשמעות היא שאלי בא, על כל דבר שאין לו בכלל שום קשר ואין צורך בהערת שוליים חסרת תוכן,

מר יוסי חן: ככה אתה רואה את זה. ככה אתה רואה את זה.

מר אלי שבירו: ההערות הציניות, אנחנו נחזור אליהם חזרה.

מר מקס צ'רנוגלס: למה אתה חושב שאתה יכול להחליט על מה,

עו"ד אריאל עזריה: אתה חושב שזה היה רציני? לא הבנת שזה היה בציניות? זה היה בציניות.

מר מקס צ'רנוגלס: אני הבנתי שזה היה בציניות.

עו"ד אריאל עזריה: אז בשביל מה? מיותר. כמו רוב הדברים שאתם עושים.

מר מקס צ'רנוגלס: אבל זה לא עניינד להגיד מה מיותר ומה לא מיותר.

עו"ד אריאל עזריה: מותר לי מה שאני רוצה להגיד.

מר רון נחמן – ראה"ע: רשות הדיבור לסגן, ובזה סוגרים.

מר יחיאל תוהמי: שאלה: כל מה שראש העיר הביא במשך ה-7 חודשים, הכול היה לא טוב?

מר יוסי חן: מי אמר?

מר יחיאל תוהמי :

לא מצאת דבר אחד טוב?

מר אלי שבירו :

סליחה, תפתח את הפרוטוקולים,

מר יחיאל תוהמי :

לא סיימתי, שניה.

מר אלי שבירו :

אבל אתה אומר שטויות. תוהמי, סליחה, תפתח את הפרוטוקולים, תראה

כמה בעד הצבענו.

מר יחיאל תוהמי :

אלי, אתה תציע הצעה, ראש העיר יקבל אותה – אתה תצביע נגד, כי אתה

אופוזיציה. תקשיב לי, בוא תשמע מה שאני אומר לך.

מר אלי שבירו :

לא, לא, תפתח את הפרוטוקולים. זה אולי מתאים לכם. זה מתאים לכם.

תפתח את הפרוטוקולים ותראה בכמה דברים הצבענו בעד.

מר יחיאל תוהמי :

ב-מה?

מר אלי שבירו :

מלא דברים, כולל בתקציב.

מר רון נחמן – ראה"ע :

אריאל, מספיק. הדברים ברורים. האופוזיציה תומכת כל הזמן במעשי

ההנהלה והכול בסדר. הם עושים לטובת העיר. מה אתה רוצה?

מר יוסי חן :

גם רוצים להצטרף לקואליציה כולם. כולם רוצים להצטרף.

מר רון נחמן – ראה"ע :

כולם רוצים טוב. יוסי לא יודע אם הוא בקואליציה או באופוזיציה, יש לו

בעיה.

מר יוסי חן :

עוד מעט, עוד מעט, שנה וחודשיים.

מר רון נחמן – ראה"ע: סעיף 2 זה – אישור הגבלת שעות פעילות של חנויות ומקומות מסחר בשכונות מגורים.

2. אישור הגבלת שעות פעילות של חנויות ומקומות מסחר בשכונות מגורים.

מר רון נחמן – ראה"ע: חנה, את מציגה?

גב' חנה גולן: מה זה אני מציגה? אני יכולה להציג רק תלונות תושבים.

מר רון נחמן – ראה"ע: או קיי.

גב' חנה גולן: הם קיבלו את זה.

מר רון נחמן – ראה"ע: קיבלו את כל החומר עם טבלת עסקים?

מר אלי שבירו: לא.

גב' חנה גולן: רק את החומר של טבלת העסקים.

מר אלי שבירו: לא, אנחנו קיבלנו רק את זה. זה הדבר היחידי שקיבלנו. אולי חברי ההנהלה קיבלו.

מר רון נחמן – ראה"ע: אני רוצה קודם כל להגדיר לכם את הבעיה. יש טבלת עסקים שפועלים בשעות הלילה במרכזים המסחריים באריאל: "ממתקי זהבה", "פרוזן יוגורט", "קוקה", "ללה", "נון סטופ", "העולם המתוק", "דן דן", "המקום של אבא", "קוקולה", "שביל החלב", "גלידה ונילה", "מורדוך". כל העסקים האלה הם פתוחים, רובם 24 שעות ועד השעות הקטנות של הלילה. אנחנו קיבלנו מאות תלונות של תושבים, עם המשטרה, לגבי הנושא של הפעלת העסקים במשך כל הלילה או רוב רובו.

גב' חנה גולן: קיבלנו תלונות על הרעש.

מר רון נחמן – ראה"ע: עכשיו, התנאי שהיה, עוד בזמנו כשמנו, בתור מ"מ ראש העיר, ישב על הנושא הזה ביחד עם המשטרה ועם הסוחרים, בזמנו כל אותם עסקים יכלו לפעול עד שעה, אם אני לא טועה, 11 בלילה. ואז הם ביקשו לפעול לאורך כל שעות הלילה. הבעיה הכי גדולה אז היתה ליד בנק אוצר החייל, במקום, היום זה נקרא של בן עיון שמה, שם היה בלגאן אחד גדול ואחר כך היה גם ב"ללה". אחרי זה התחיל הרעש וכל הבלגאן ב"אלמוג". וכמובן כאן במרכז המסחרי שהיו לנו פה בעיות קשות מאד עם ניפוץ בקבוקים, השכנים שהיו פה, וכל הקטע של ההשתכרויות. בעקבות הפניות של, מאות אני אומר לכם, מאות מתושבי אריאל, שהם סמוכים לאותם האזורים וגרים שמה, נעשתה בדיקה יסודית. והבדיקה היסודית הזאת ניתחה את כל אחד ואחד מהאזורים, גם בהשוואה לערים אחרות. ובערים אחרות ישנם קריטריונים וכללים שבהם מוגדרים אזורים עם שעות של פעילות ולאיזה עסקים. ופה ההצעה הזאת מובאת בפני מועצת העיר, וההצעה הזאת אומרת שאנחנו, מועצת העיר, מתבקשת לאשר שעות פעילות לעסקים שנמצאים בתוך ובסמוך לבתי מגורים. אני מדבר בתוך ובסמוך לבתי מגורים. ההגבלה תהיה עד השעה 24:00, חצות, ובתנאי שרישיון עסק יהיה תנאי מובהק וברור שרשום בתנאים, כמו שבתל-אביב, כמו שבמקומות אחרים בארץ, שהתנאי לקבלת רישיון עסק, תיכף את תסבירי בדיוק את הדברים האלה, התנאי של רישיון עסק הוא כולל גם את העמידה במגבלות האלה. לא עומדים – סוגרים לו את העסק. אין פה קונצים בדברים הללו. עכשיו, מול הבעיה של מספר אנשי עסקים, לקחתי לכם פה 14 אנשי עסקים, יש לנו פניות של מטרדים, רעשים, לארק בגלל העסקים עצמם, אלא בסביבה שהם מייצרים שם. כי הרי העסק עצמו, הוא לא עושה רעש. אבל כשבאים אליו. מעבר לכך, המשטרה פעלה שמה ומצאה כל מיני דברים כמו מכירות של אלכוהול, כמו כל מיני שימוש ב'באנגים' וכל מיני דברים של מלחמה בסמים שאנחנו צריכים לעשות. המשטרה לא יכולה לפעול כל עוד אין החלטת מליאת מועצת העיר שהפעילות היא עד שעה כזאת ואחרת. מעבר לשעה הזאת יפעלו, המשטרה תטפל בהם. אלה דברים שמחייבים, כמו שאמר,

מר אבי סמו: סליחה, מה זאת אומרת המשטרה לא יכולה לפעול, נגד מכירה של 'באנגים'? המשטרה לא יכולה לפעול נגד מכירה של 'באנגים'? אני לא הבנתי. מוכרים 'באנגים', מוכרים אלכוהול, המשטרה לא יכולה לפעול?

מר רון נחמן – ראה"ע: לא. היועץ המשפטי יסביר לך גם.

גב' שירה דקל: גם אם הם היו רואים שהם מכרו אלכוהול, הם לא יכולים לעשות כלום,

מעבר ל-לקנוס אולי.

מר רון נחמן – ראה"ע: יש פה בעיה, בכל הארץ. אנחנו נפגשנו, כל ראשי הערים במדינת ישראל, הבעיה של הבעיות היום של הנוער זה השתיה. השתיה, הם מתדלקים מהבית, לא רק מהפיצוציות. הם באים כבר מתודלקים. עכשיו, ישנם ימים מסוימים ושעות מסוימות ומקומות מסוימים ששם הם מתכנסים. בהצעה הזאת שאנחנו מדברים, זה להגביל את השעות של הפעילות לשעות מסוימות רק באזורי מגורים, כמו "אלמוג". הרי יש שמה גיהינום לאנשים שגרים, או ב"ללה", באזור ההוא שמה, זה גיהינום. והאנשים האלה לא יכולים לחיות. ולכן, ההצעה הזאת כפי שהיא, כפי שהקראתי אותה, זה מה שאנחנו מבקשים. כמו שאנחנו אז הבאנו להחלטת המועצה להאריך את שעות הפעילות בתנאים כאלה וכאלה, ומאז גדלו, היה אז עסק אחד או שניים, היום יש יותר עסקים. אני רק אתן לכם דוגמא, הבית הגבוה שם בכיכר, זה פשוט משהו נורא שמה. זה פשוט משהו נורא. אז הוצאנו צו סגירה. הסתבר שאנחנו לא יכולים להוציא צו סגירה בהעדר התיקונים האלה. יש כאן בעיות שהן משפטיות. ולכן צריכים לעשות את זה. כן, שירה, ואחר כך שאלות ותשובות, בבקשה.

גב' שירה דקל: שאלה: הרשימה הזו, כמה פיצוציות יש בעיר שלא נמצאות ברשימה הזו? זו שאלה אחת. זאת אומרת, האם מדובר, אתה מדבר רק על אזורי מגורים, זה אומר שיישאר פיצוציות אחרות כן פתוחות כל הלילה.

מר רון נחמן – ראה"ע: נכון. באזור התעשייה. באזור התעשייה כאן למטה.

גב' שירה דקל: שזה אומר, איזה עסקים באזור תעשייה יישאר פתוחים?

מר רון נחמן – ראה"ע: באזור תעשייה אין לנו בעיות, באזור המלאכה. כמו בתל-אביב, למשל בתל-אביב אסור לך לפתוח עסקים כאלה באזור של מגורים. כן אתה יכול לפתוח באזור של תעשייה או מלאכה או דברים כאלה.

מר אבי סמו: ברור שיש באזורי מגורים גם.

מר מקס צ'רנוגלס: אבל לא כאלה.

מר אלי שבירו: או קיי. אבל עוד שאלה, לגבי השעה. אם המטרה היא באמת לא רק להפחית את בעיית השכנים שמתלוננים אלא גם למנוע את בעיית האלכוהול, אז 12 בלילה זה כבר מאוחר.

מר רון נחמן – ראה"ע: זאת לא הבעיה.

גב' חנה גולן: זאת לא המטרה.

גב' שירה דקל: זאת לא המטרה?

מר רון נחמן – ראה"ע: זו לא המטרה הזאת.

גב' שירה דקל: אז השאלה שאני מעלה זה בעצם למה אנחנו לא, אם כבר עושים שינוי שהוא כל כך מהותי וכל כך טוב, למה לא לעשות, כבר להילחם בתופעה המאד קשה שלנו, של אלימות של בני נוער שהחריפה, של ונדליזם, של בעיה קשה של אלכוהול.

מר רון נחמן – ראה"ע: איפה החריפה?

גב' שירה דקל: החריפה.

מר רון נחמן – ראה"ע: על בסיס מה את אומרת את זה?

גב' שירה דקל: על בסיס בני נוער.

מר רון נחמן – ראה"ע: על בסיס ידע אישי?

גב' שירה דקל: ואם תרצה, אני מוכנה לספר למועצה,

מר רון נחמן – ראה"ע: על בסיס ידע אישי.

גב' שירה דקל: כן.

מר רון נחמן – ראה"ע: אז אני אביא כאן לדיון את מפקד המשטרה ואת המשטרה, על מנת שתקבלי נתונים.

גב' שירה דקל: אני לא מדברת סטטיסטיקה, רון, אני לא תוקפת אותך. אז הנה, אני לא תוקפת אף אחד, לא אמרתי סטטיסטיקה, בסדר? שימו את זה בצד. המטרה היא עכשיו – הנה, אני בעד להפחית את תופעת האלכוהול. מה שאני מעלה בעצם, זה אם כבר מדברים על לעשות שינוי מהותי, אז בוא נלך עם השינוי הזה עד הסוף ונדבר על באמת להפסיק את התופעה של מכירת אלכוהול לבני הנוער ונהיה אפילו מובילים בתחום.

מר רון נחמן – ראה"ע: או קיי, קודם כל, ההערה שלך היא הערה. כל הדברים הללו עלו גם בהנהלה של השלטון המקומי, כי זה נוגע לכל הארץ, גם בוועדת הנוער שאני עומד בראשה. אבל זה לא שייך רק לזה. גם בוועדת החינוך של השלטון המקומי, כי זה גם עניין של מניעה ויש הרבה דברים אחרים.

מר מקס צ'רנוגלס: גם בכנסת אני מבין.

גב' חנה גולן: גם בכנסת מתכוונים לחוקק.

מר רון נחמן – ראה"ע: אנחנו היום, בדיון שלנו, יושבים על נושא של הגבלת שעות, לצורך זה.

גב' חנה גולן: אני רוצה לומר משהו. זה לא ימנע את שתיית האלכוהול, ואת יודעת את זה מצוין. הם יכולים להצטייד קודם, הם יכולים להביא את זה מהבית, זאת לא הבעיה. המטרה פה היא קודם כל בטיפול הכולל של באמת צריך לטפל בכל מיני בעיות שקיימות. זה צעד אחד. זה לא כל הסיפור. זה רק צעד אחד קטן, לקראת אותם התושבים שלא ישנים לילות. בפגישה עם מפקד המשטרה, ממש המשטרה מבקשת שהעירייה תעשה, שמועצת העיר תעשה את הצעד הזה ותקבל את ההחלטה הזאת לסגור את העסקים על מנת לאפשר למשטרה לבצע את משימותיהם הרבות ולא להיות תקועים כל הלילה עם מאות טלפונים למוקד של המשטרה על הפרעות רעש. כי מהשעה 12 יש להם רק הפרעות רעש. עכשיו, אנחנו לא עושים את זה בשביל המשטרה, אנחנו עושים את זה למען התושבים שלא מסוגלים

לישון. ומי שלא יודע מה זה, אז עדיף שהוא לא יגור על יד מרכז מסחרי כזה או אחר. עכשיו, אני חושבת שזה צעד אחד, ולא צריך עכשיו את כל הקופה לפרוס. כי את כל הקופה לפרוס, אני מקווה שאנחנו צעדים נוספים, גם אני מקווה שיאשרו לנו את הצירוף של העיר, אנחנו הגשנו בקשה ואני מקווה שיאשרו לנו את העיר שלנו לפרויקט של ערים ללא אלימות, עיר ללא אלימות. במסגרת המכלול יטופל גם זה. את יודעת היטב שלא העירייה יכולה למנוע מכירת אלכוהול, אפילו לא המשטרה, כי אין לה מספיק כוח אדם.

גב' שירה דקל: רגע, משפט אחד רק. את צודקת שזה לא יכול למנוע לחלוטין, אבל זה מוכח שזה מפחית משמעותית, זה מקשה עליהם.

גב' חנה גולן: אז את רק מחזקת את מה שאני אומרת.

גב' שירה דקל: רגע, אז אני הולכת איתך עוד צעד קדימה. למה עד 12? קודם כל, ב-12 אם תפסיקי למכור הם כבר מתודלקים. הם תדלקו עד הסוף. ולא רק שהם תדלקו, הם גם עושים,

מר רון נחמן – ראה"ע: את רוצה עד 11? אני מוכן לקבל עד 11?

גב' שירה דקל: אני אומרת, אפילו עוד פחות מזה. בוא נלך עד הסוף.

גב' חנה גולן: אני התחלתי, שירה, האמת, היום ישבתי עם שרון, אחרי שישבתי עם מפקד המשטרה היום, ואמרתי לו – אני חושבת שצריך ב-8 לסגור. הבאתי מסמכים מעיריית תל-אביב. בתל-אביב סוגרים ב-7. מי שרוצה יותר, יש מה שנקרא היתר לילה, הוא מבקש היתר, עד 11, עד 12, וההיתר הזה מותנה שבמידה, עסקים שיתקבלו לגביהם תלונות על מטרדים והתלונות יימצאו מוצדקות לא יחודש להם היתר. יש, מישהו כבר המציא את כל זה. אמר לי היועץ המשפטי, שהוא יושב פה, ולא ידענו מה יהיו התגובות, הוא אומר – השתגעת? יהרגו אותך. לפחות עד 12. אז זאת לא ההחלטה שלי. אני מצידי הייתי קובעת עד 8. ומ-8 מי שרוצה יקבל היתר מיוחד שהוא מותנה, עד 12. אבל אני חסרת משמעות פה. זה אתם תחליטו והמועצה, חברי המועצה יצטרכו מחר להיפגש עם אותו בעל הפיצוציה או בעל הפאב ולהצדיק את המעשה, את ההחלטה.

מר רון נחמן – ראה"ע: כן, צ'רנוגלס.

מר מקס צ'רנוגלס : אני רציתי לשאול האם יש אפשרות למשל לא לסגור את העסק אלא לאשר מכירת אלכוהול עד שעה מסוימת.

גב' חנה גולן : אתה לא יכול למיין.

עו"ד שרון שטיין : זה שני דברים שלא קשורים אחד לשני. יש נושא של מכירת אלכוהול לקטינים, שזה תנאי שהוא אוטומאטית ברישיון עסק.

גב' חנה גולן : זה גם בבוקר אסור.

מר מקס צ'רנוגלס : זה ברור, כן.

עו"ד שרון שטיין : זה לא משנה. תראו, אם אתם רוצים להחיל באריאל את תקופת היובש שהיתה בשנות ה-30 בארצות הברית, בבקשה.

מר מקס צ'רנוגלס : בכלל אין מתקן משעה מסוימת.

עו"ד שרון שטיין : לא עניין של זה, זו לא הנקודה. יש נושא של מכירת אלכוהול. יש נושא,

גב' חנה גולן : אבל זה גם חוק עזר עירוני. זה אי אפשר.

עו"ד שרון שטיין : אני לא בטוח שהוא יעמוד גם, מישהו פה עוד יעתור ל-בג"צ ויגיד שחוק העזר הזה לא מתאים,

מר מקס צ'רנוגלס : בגלל זה אני שואל.

מר אלי שבירו : א. אפשר להגיע להסכמות עם בעלי העסקים.

גב' חנה גולן : אבל זה לא רק אלכוהול, יש שם גלידריה שעכשיו סביבה מלא פעילות

בלילה.

מר יוסי חן: הבן אדם רוצה לאכול גלידה בלילה, הוא לא יכול?

מר אבי סמו: כן, אני לא מבין, אתם רוצים להרוס את העיר? עוד ב-8 בערב? אז למה לא הולכים לישון ב-8, רואים חדשות וסוגרים את הטלביזיה?

גב' חנה גולן: חבל שאתה לא גר שם.

מר אבי סמו: אני גר לא רחוק משמה.

מר יחיאל תוהמי: סמו, אף אחד לא אמר ב-8 בערב.

מר אבי סמו: דיברו על 8 בערב.

מר רון נחמן – ראה"ע: סמו, אתה רוצה לדבר? תקבל רשות דיבור. תוהמי, אתה רוצה לדבר? תקבל רשות דיבור. כן, צ'רנוגלס, שרון צריך לתת לך תשובה.

עו"ד שרון שטיין: זה דבר אחד. דבר שני, לגבי נושא של שעות פתיחה וסגירה של עסקים, שזה דבר שאפשר להוסיף אותו כתנאי לרישיון העסק. הסיבה, בדרך כלל זה אבל אמור להישען על איזו שהיא מסגרת בחוק. בשביל שאחרי זה אם מישהו הולך לבית משפט ועותר נגד העירייה על החלטה שלה, ופה אני אומר, דרך אגב, חלק מההחלטה של מועצת העיר, בכל מקרה אפשר לקבל החלטה של ראש העיר שהוא נותן הנחיה למחלקת רישוי עסקים להוסיף את זה לתוך תנאי רישיון העסק. אני לא חושב שצריך אישור של המועצה, אבל מאחר ויש לזה אפקט שהוא, בכל זאת, אפקט משמעותי, כדאי שזה ידון במועצה ותתקבל החלטה בעניין הזה. בערים אחרות פשוט יש להם חוק עזר ספציפי לנושא הזה. ואז חוק העזר מגביל באמת את שעות הפתיחה של העסקים וקובע מנגנון איך אפשר להאריך. כי ברור לכל, אני לא יודע כמה מכס תל אביבים, אבל ברור שאם סוגרים את תל-אביב ב-8 זה לא יחזיק מעמד. אבל יש אזורים שבאמת, ב-11-12 בלילה באמת סוגרים, סוגרים שם עסקים. אין מה לעשות.

מר רז קינסליץ: חולדאי עכשיו במלחמה עם כל העסקים בתוך מרכז העיר. אתה יודע את

זה. הרי את כולם שולחים לנמל ולאזור הזה.

עו"ד שרון שטיין: זה החלטה שלכם איך אתם רוצים. הדבר היחידי שדובר שאמרתי לגבי
12,

מר יוסי חן: הוא בקואליציה או באופוזיציה?

מר רון נחמן – ראה"ע: הוא לא בקואליציה.

מר יוסי חן: אם עוד פעם הוא ידבר פה, הוא יצטרך לא לשבת פה. אני אומר לך, רון,
מספיק עם זה.

מר רון נחמן – ראה"ע: אני מסכים איתך.

מר יוסי חן: הוא לא ישתתף כחבר מועצה. נגמר.

מר רון נחמן – ראה"ע: אני מסכים איתך.

מר יוסי חן: מספיק עם זה, רז.

מר רון נחמן – ראה"ע: אני מסכים. אתה צודק. אתה צודק.

מר יוסי חן: מספיק עם זה. זה הכול.

מר רון נחמן – ראה"ע: אתה צודק, יוסי, לצערי.

מר יוסי חן: אתה פעם אחרי פעם עושה את זה. ביקשתי ממך יפה. די.

מר רז קינסליך: היחיד שמבקש ממני זה רק רון, עם כל הכבוד.

מר רון נחמן – ראה"ע: אבל הוא צודק, רז. הוא צודק במה שהוא אומר. אתה לא יושב כאן בתור חבר מועצה.

עו"ד שרון שטיין: הסיבה היחידה שנתליתי עד 12 בלילה, בנושא הזה, שאמרתי לחנה שתהיה לנו בעיה, זה בגלל שכן יש חוק למניעת רעש שמדבר על מניעת רעש עד 12 בלילה. זה כעיקרון העיגון היחיד שאפשר למצוא. אפשר לקבל החלטה להזיז קדימה, קדימה זאת אומרת לתוך הלילה אני לא חושב, אחורה לקראת הערב כן אפשר לקבל החלטה, וזה כבר עניין של מדיניות איך רוצים שהעיר תיראה. האם אני מעדיף, בוא נגיד ככה, התכנון שמשלב עסקים מהסוג הזה בתוך אזורי מגורים זה דבר שקיים וצריך לחיות איתו, וצריך להחליט איך מאזנים בין זה לבין זה. פשוט מאד. זה לגבי הדברים. עכשיו, הערה כללית, כי זה עולה פה כל הזמן. תראו, יש מגבלות לפיקוח העירוני או למשטרה בכל נושא האכיפה. לא תמיד אכיפה ראוי שתהיה, כי לפעמים הפיתרונות אמורים להיות במסגרות אחרות, וברוב המקרים האכיפה היא גם לא אפשרית, למרות שאני חייב להגיד לכם שלפחות מהדיונים שלי בבית משפט יש תחומים שבאמת, לא יודע אם זה נעשה בצורה מרוכזת על ידי הפיקוח העירוני או זה נוצר בגלל איזה שהוא רצף של מקרים ספציפיים. אבל אני אתן לכם את זה בתור דוגמא, כמו למשל צעירים שמטילים את מימיהם ברחוב. זה עלה בסיבוב אחד, בסיבוב שני, ואני רוצה להגיד לכם שאחד קיבל קנס, השני קיבל קנס, השלישי קיבל קנס, הרביעי כבר לא קיבל קנס כי כנראה זה חלחל והשיג את האפקט שלו. אז זה תמיד עניין של מינונים מידת היכולת. רישיון עסק זה כלי מאד מאד אפקטיבי, לאכופ את זה לדעתי הרבה יותר מאשר באמצעות הוצאת קנסות. כי הבן אדם אומר – טוב, אז אני חוטף את ה-600 או את ה-800 שקל קנס, אני חי עם זה. כשמישהו מאיימים לו קצת על רישיון העסק, אז יכול להיות שהוא קצת ייסוג אחורה וזהו.

גב' חנה גולן: בעל העסק לא עושה רעש.

עו"ד שרון שטיין: לא, זה לא קשור. אבל הוא סוגר אותו ב-12.

מר מקס צ'רנוגלס: השאלה שלי היתה איך כמה שפחות לפגוע בעסק, כי הוא בגדול, ברוב המקרים,

מר רון נחמן – ראה"ע: כמה שפחות לפגוע בתושבים, צ'רנוגלס.

מר מקס צ'רנוגלס :

גם. הם גם תושבים.

מר רון נחמן – ראה"ע :

אבל בין העסקים האלה שבמקומות האלה ישנם 4-5, יש לך פה מאות

אנשים. תסתכל מה קורה פה.

מר מקס צ'רנוגלס :

אני יודע. אני גם מקבל את זה.

מר יחיאל תוהמי :

אני חושב שלא צריכים להטיל על אנשים גרזן, 8 בערב, 9 בערב. אי אפשר

להטיל גרזן על אנשים. אנחנו נתחיל עם 12 בלילה. לדעתי נקבל את ההצעה של 12 בלילה. אם נראה שהמצב, באמת, המצב לא טוב וזה לא משפיע, נוכל להקדים בעוד שנה. למה מהיום והלאה 8 בערב? אני חושב שצריך לתת לאנשים גם לחיות, מעבר לזה שאנשים גם חיים. 8 בערב בקיץ זה ממש אור. אי אפשר לסגור. בחורף זה קצת קשה.

מר מקס צ'רנוגלס :

לא, יש כאן בעיה שלא כולם יכולים לצאת נגיד כמו, לא יודע, מפתח-

תקווה לצאת לתל-אביב.

מר יחיאל תוהמי :

אז אמרתי, עד 12 בלילה לפחות.

מר מקס צ'רנוגלס :

כאן זה קצת קשה. אנשים רוצים להישאר כאן.

מר יחיאל תוהמי :

אמרתי, לפחות בהתחלה עד 12 בלילה, לא נטיל גרזן על הראש שלהם,

אבל אנחנו נבדוק את זה. אנחנו נבדוק את זה. ואם נראה שזה בסדר, אני בעד אפילו לאפשר לפיצוציה גם עד 2 בלילה, אם שקט ואין בעיה.

גב' חנה גולן :

זה אומר שאתה מאחל שלא יהיו להם קונים.

מר יחיאל תוהמי :

לא, לא. אני אומר, בשלב ראשון עד 12 בלילה, זה מה שאני מציע, ולא עד

11 ולא עד 9. לא פופוליסטי לעשות בשביל לפגוע באנשים.

מר מקס צ'רנוגלס :

לא, שעה לפה או לשם זה לא יעזור.

מר עמנואל יעקב :

בטרם תהיה התייחסות שלי לפיצוציות, אני אבקש רגע לחזור אחורה, כי רציתי להתייחס לדברים של יוסי חן אבל היתה מהומה רבתי מצד ספסלי האופוזיציה אז לא יכולתי להגיב. יוסי העלה את העניין, אולי בצדק מבחינתו, אני מדבר על התחבורה הציבורית, החשש שמא יעלו אלמנטים לא רצויים לאוטובוס ועלולים להיכנס לעיר. והוא הרי אמר, מחזיק תיק הביטחון, ובכל זאת, בפרוטוקול, ואני אחראי על העניין, אז אני לא רוצה שזה יישאר בלי תגובה. הוא צודק מבחינתו. אלא מה? שני דברים: 1. מי שאחראי על הביטחון זה הצבא, צה"ל. הצבא, פיקוד מרכז, בתוקף תפקידו כריבון בשטח, והוא צריך לפקח ולאכוף את החוק שלא יעלו אנשים שלא אמורים להימצא בתחבורה הציבורית. בסדרה של דיונים, וגם אתה השתתפת בשניים לפחות, אתה זוכר, עם הרמ"ט של הפיקוד, דיברנו על כך ש-שב"חים נתפסים במחסומים, עולים לאוטובוסים ונהגים לא רוצים להתמודד איתם, ויש את התופעה הזאת. צה"ל והזרוע המבצעת שלו, משטרת ישראל, צריכים לאכוף את החוק על ידי בלשים, על ידי סמויים שעולים ומפקחים, כאלה או אחרים שעולים ובודקים אם עלו או הסתננו לאוטובוסים האלה אנשים שלא אמורים לנסוע. גם קבענו בנהלים הפנימיים שלנו, וזה אלי שבירו בתפקידו הקודם לפחות אני הנחיתי אותו והוא הוציא נוהל, שבשער מדי פעם, בצורה סלקטיבית ספוראדית, יעצרו אוטובוס ויבדקו אם כל הנוסעים מורשים להיכנס לתוך העיר. את הקטע הזה מהשער ופנימה, אחראי הביטחון שלנו, עם המשטרה. בחוץ צה"ל. ולכן, אין כאן עניין שבו העירייה יכולה להתעסק עם העניין הזה, אלא יש לה נוהל מסודר, אגף הביטחון צריך לאכוף את זה, מדי פעם להעלות את זה לצבא ולמשטרה ולבדוק שאכן נוסעים באוטובוסים האלה רק מורשים. לעניין הפיצוציות – תראו, נדרשנו לעניין של הפיצוציות הרבה פעמים בקדנציה הקודמת. מה זה פיצוציה? פיצוציה זה מהמילה פיצוץ. עושים פיצוצים. ובפיצוציות בתל-אביב התחילה המחלה הזו של מכירת סמים ואלכוהול ו'חגיגת' והכדורים האלה וכל מיני דברים אחרים, מרעין בישין, ואז העיריות התחילו לשבת על המדוכה וכל עירייה תפרה לעצמה חליפה לראות איך היא מתמודדת עם הבעיה הזאת. במקרה של תל-אביב, אי אפשר להשליך את העניין של תל-אביב על אריאל. זה לא דומה האחד לשני. כי אם סוגרים פה פיצוציה, לאנשים יש מקום אחר ללכת. אריאל היא מקרה מיוחד. היא רחוקה ממרכזים עירוניים וצריך לראות איך יוצרים את האיזונים הנכונים בין צרכי הקהל, במקרה הזה נוער, לבין חיי הקהילה, לבעלי העסקים. זה כמו בלון – אם אתה לוחץ כאן זה מתהפך במקום אחר. תסגור פה שתי פיצוציות, יקומו דברים אחרים. בקטע הזה זימנו לשימועים, היה היועץ המשפטי הקודם גילי רוגל, כל בעל פיצוציה, אחד אחד, וביחוד היו שניים שהיו בולטים ברמת הצעקנות שמה – אחד זה היה "ללה" עם אדון גולן; והשני היה איפה שכן עיון, עם אבי.

(במהלך הישיבה מקבל ראש העיר הודעה על כך שאסף רמון, בנו של אילן רמון ז"ל נספה בתאונת

(מטוס)

מר עמנואל יעקב :

בואו נרד מדברים כאלה לדברי החול שלנו ונעשה את זה מהר. אני עשיתי שימועים ועשינו איזו שהיא אמנה, איזה שהוא הסכם בין הפיצוציות, שבהם כל פיצוציה שמידת הרעש או הבלגאן מסביבה תהיה בלתי נסבלת או תלונוות, היא תיסגר ללא כחל וסרק. וסיכמנו את זה עם המשטרה. צריך למצוא את האיזון ולהחליט כך, והם כולם חתומים על ההסכם הזה, גם פה במרכז וגם ב"ללה". צריך לקרוא לכל בעלי הפיצוציות ולהגיד להם, לדעתי – אנחנו נותנים לכם איזה שהוא מרווח זמן. דעו לכם שהעירייה קיבלה החלטה לסגור את הפיצוציות בשעה מסוימת, בחצות הלילה, בשעה 12 או משהו כזה, ומעבר לזה, ואנחנו נותנים לכם איזה שהוא פרק זמן של 3 חודשים. ההתניה תהיה שאם בהם יבואו תלונוות ויהיה רעש, ואתם אחראים על תא השטח גם מסביב לפיצוציה, הפיצוציה הזאת תיסגר בלי רחמנות. ואז עשית להם שימוע, אתה גם יכול לעמוד בבית-המשפט, ולא באת והשתת עליהם איזו שהיא סנקציה מבלי לשמוע אותם. הפיצוציה עצמה לא מייצרת רעש. הפיצוציה עצמה היא מוכרת. העובדה היא, למשל, אני גר ליד הגן, בגן אין פיצוציה, אבל יש רעש אימים בחופש הגדול ובזה, בלתי רגיל. אי אפשר שמה גם לחיות. לכן, מצד אחד לתת להם איזו שהיא התניה ולתת להם פסק זמן עד שיתארגנו, אחרי שקיבלנו החלטה כאן היום שאנחנו סוגרים את זה ב-12, אם הם ימשיכו בזה שלהם. ב. להתחיל מערכתית לתקוף את הבעיה, עוד פעם, על ידי משטרה, על ידי חינוך, הסברה, לילות לבנים. סדרה של פעולות שאפשר לעשות, כולל, למשל קבענו עם התושבים באזור "ללה", עם דב פרסקו, זה תושב שמה, שאנחנו מקימים משמר הורים, שהם יטיילו בין בני הנוער, אפילו יילכו עם תרמוס של קפה ויכבדו אותם וידברו ויסבירו לנוער. הנוער הזה לא טיפש, הנוער הזה מחפש פורקן. צריך למצוא איך להסביר לו. ככה אפשר לתקוף את הבעיה בצורה מערכתית משולבת. מצד אחד, סנקציה על הפיצוציות ולהגיד להם – מתאריך מסוים, אם הרעש ימשיך, קיבלנו את ההחלטה ואנחנו נסגור אתכם. מצד שני, לנסות ולדבר עם בני הנוער האלה ולהשקיע בהם יותר על מנת לראות איך אפשר להקהות את העניין הזה. לצערי, תופעת הוונדליזם והשתיה והסמים זה לא רק באריאל, לכו תראו מה שקורה, כל הארץ. תופעת הסכינאות הזאת. טוב שאצלנו זה לא מגיע, אבל תראו מה שקורה בערים אחרות. התסכולים האלה של בני הנוער. איבוד הערכים האלה, מביא אותם למצב שבו אחד דוקר את השני חופשי חופשי, אחד הורג את השני. ולכן, אצלנו אין את זה. האמינו לי, אנחנו חיים עוד בגן עדן בסדר מהבחינה הזו של האלימות שהיא עוברת איזה שהוא סף. אבל אם אנחנו לא נפעל עכשיו ביתר תשומת לב לדכא ניצנים כאלה של בעייתיות בקרב בני הנוער, אנחנו עלולים גם כן להגיע למצב הזה. לכן ההצעה שלי – לקבל החלטה שאנחנו סוגרים, אנחנו נותנים רישיון עסק לפיצוציות עד 12 בלילה,

מר רון נחמן – ראה"ע : זה לא הפיצוציות, זה העסקים שנמצאים באזור מגורים.

מר עמנואל יעקב: עסקים. אותם עסקים שמרעישים. עד 12 בלילה, למשך 3 חודשים.
ההחלטה תתקבל. אם תוך 3 חודשים יתקבלו תלונות והאיש לא יפעל לשקט באזור שלו, אנחנו מפעילים את החוק הזה, את החוק עזר עירוני שנקבל אותו פה.

מר רון נחמן – ראה"ע: סמו ואחר כך יוסי.

מר אבי סמו: אני חושב שאנחנו בכלל סוטים פה מהנושא. אם הפיצוציות יהיו סגורות ב-8, ב-12 הם בכלל יהיו סגורות, הרעש ימשיך, בני הנוער ימשיכו לשבת שם במרכז אצל "זהבה", כמו שאני הייתי יושב בגיל 12 ו-13, כשלא היה "זהבה" פתוחה בשעות האלה. הם ימשיכו לשבת כי אין להם מה לעשות והם משועממים. וקהל הלקוחות שאמרת שהם בני הנוער לפיצוציות, זה ממש לא נכון, כי אם הפיצוציות היו חיות בלילה על בני הנוער הן לא היו חיות, הן לא היו פתוחות בכלל. אתם רוצים לסגור את הפיצוציות ב-12 בלילה, אתם תהרגו את העיר עוד יותר. כל הצעירים, בגילאים שלי, ימשיכו לעזוב את העיר. כי אם היום אין להם לאיפה לצאת, לא יהיה להם גם בשעה 12 בלילה איפה לקנות סיגריות. לא מדברים על אלכוהול. זאת אומרת, אפשר לעצור את מכירת האלכוהול, וזה גם לא נכון לדעתי, צריך לפעול, לרדת לשורש הבעיה ולטפל בנוער.

מר רון נחמן – ראה"ע: מה שורש הבעיה?

מר אבי סמו: הנוער, שאי להם מה לעשות פה בשעות הלילה.

מר רון נחמן – ראה"ע: מה שורש הבעיה, לטפל בנוער?

מר אבי סמו: כן.

מר רון נחמן – ראה"ע: תטפל בנוער כמה שתטפל, ישנה בעיה כרגע שהסבירו לך שמשטרת ישראל יש לה בעיה ומגבלה שהיא לא יכולה לפעול.

מר אבי סמו: לפי מה שהבנתי ממנה, מה שהם עושים זה רק עונים על קריאות של רעש.

מר רון נחמן – ראה"ע: יוסי חן, אחר כך שבירו. אחר כך פבל.

מר יוסי חן: כשאני אומר לטפל בבני נוער, הכוונה היא לטפל בהם, להעסיק אותם, בצורה מאורגנת להעסיק אותם. לא לטפל בהם עם כוחות משטרה או,

מר אבי סמו: נכון. נכון. מסכים איתך לגמרי. על זה דיברתי.

מר יוסי חן: זה אחד. שלא יובן משהו לא נכון. שתיים – לגבי כל העסקים. צריך להפריד בין עסק של גלידה או פיצה לפיצוציה. אז בואו נסגור את כל העיר וזה הכול. אם מישהו רוצה לפתוח איזה עסק בערב, ביום הוא לא יכול, ביום כולם לומדים, עובדים, פיצה נפתחת רק מהערב, או גלידריה. אנשים בבוקר נמצאים בלימודים או בעבודה. תסגור לו את הגלידה בערב, גם הגלידה היא לא כל השנה, מה זה עד 12? תסגור לו את הגלידה. גלידה זה לא קשור לפיצוציה, זה לא קשור לאלכוהול. גם בתל-אביב לא מתייחסים לזה ככה. אבל הדגש צריך להיות באמת בהשקעה בבני נוער, בתקציבים. לא לתת להם, מ-1 לאוגוסט החבר'ה מסתובבים ברחובות, לא יכולים להיכנס לא למתקני הכדורסל ולא למתקני הכדורגל כי מישהו החליט ככה. תנו להם להתפרק שמה, כמו שבזמנו קיבלתם החלטה להשאיר את התאורה דולקת במגרשים של בתי הספר. החבר'ה מתפרקים שם, הולכים הביתה עייפים ובזה נגמר הסיפור. אם אתם רוצים לסגור פה את כולם ולעשות פה איזה סיר לחץ ובסוף זה יתחיל להתפוצץ, מה אתם חושבים, שאם אתם תסגרו את הפיצוציה ב-12 אז בזה ייגמר הסיפור?

מר רון נחמן – ראה"ע: לא אתם, אנחנו, אנחנו.

מר יוסי חן: אתם, אתם, לא אנחנו. אני נגד הסגירה הזו. כי אם לא אז הם יישבו בשדרות ובכל הפארקים, אחרי שהם כבר קנו בבוקר את הבקבוקים. ואת הבלקים האלה הם קונים אצל אבו-עלי. בוא תראה ילדים בגיל 12 קונים שמה, וזה לא צריך לקנות כל יום, זה קונים פעם אחת לתקופה. זה מה יש. ואני אומר, תבואו, תשקיעו כסף בנוער שלא יהיו ברחובות, זה הכול, במקום לא לתת להם להשתמש במתקנים.

מר רון נחמן – ראה"ע: תגיד, יוסי, אתה חושב שהמשטרה לא יודעת את מה שאתה אמרת?

מר יוסי חן: לא. לא. היא לא יודעת. היא לא יודעת. בוא ניפגש יחד עם קצין המודיעין.

בוא ניפגש אני ואתה יחד עם קצין המודיעין.

מר רון נחמן – ראה"ע: שבירו, פבל ואחר כך לודמילה.

גב' חנה גולן: מדובר פה על רעש.

מר אבי סמו: עסקים לא עושים את הרעש. עסקים הם לא אלה שעושים את הרעש.

מר רון נחמן – ראה"ע: בסדר, סמו, הבנו.

מר אלי שבירו: אני רוצה להגיד כמה דברים. אם אנחנו מסתכלים על זה רק בהיבט של

הרעש, אז אנחנו בת יענה. למה אנחנו בת יענה? כי אנחנו חושבים שברגע שאנחנו נסגור את העסקים האלה ב-12 בלילה, כל הילדים יילכו הביתה לישון. אבל אנחנו יודעים,

עו"ד אריאל עזריה: זו לא המטרה.

מר אלי שבירו: תן לי לסיים. אנחנו הרי לא הולכים לריב, נכון?

עו"ד אריאל עזריה: נכון. אבל זו לא המטרה שיילכו הביתה לישון.

מר יוסי חן: אז מה הם יעשו? מה אתה מציע להם לעשות?

מר אלי שבירו: תן לי לסיים. אני בא ואני אומר שאם אנחנו הולכים לנושא הרעש, אנחנו

לא השגנו שום דבר. יסגרו את הפיצוציות,

מר יחיאל תוהמי: הרעש לא חשוב?

מר אלי שבירו: תן לי לסיים.

מר יחיאל תוהמי: אנשים לא ישנים בלילה, זה לא חשוב?

עו"ד אריאל עזריה :

אבל הם לא ישנו בלילה גם אם תסגור.

מר יחיאל תוהמי :

בבניין הגבוה אנשים מתקשרים אלי, לא ישנים בלילה, לא הולכים בבוקר

לעבודה, זה לא מעניין אותך.

מר אלי שבירו :

אתה רוצה להקשיב לי או לדבר רק לעצמך?

מר יחיאל תוהמי :

לא, אני אומר לך שתדע את זה. זה מאד חשוב.

מר אלי שבירו :

אתה רוצה להקשיב לי? אני לא אמרתי את זה. אני אמרתי שרעש זה לא

חשוב? אני לא אמרתי שרעש זה לא חשוב.

מר רון נחמן – ראה"ע :

שבירו, תסיים את הדברים שלך.

מר אלי שבירו :

אבל לא נותנים לי. כל מילה שניה עוצרים אותי.

מר רון נחמן – ראה"ע :

תאר לך איך אתה כל הזמן גם כן עושה את הדברים האלה מהצד השני.

הנה, אתה רואה, זה לא נעים.

מר אלי שבירו :

אתה שואל אותי שאלות. אני לא שאלתי אף אחד. אם הייתי שואל אותו

שאלה – היה משיב לי. אבל לא שאלתי אותו.

מר רון נחמן – ראה"ע :

יש לך עוד 3 דקות.

מר אלי שבירו :

לא, עם כל ההפרעות האלה,

מר רון נחמן – ראה"ע :

הורדתי את הזמן פציעות.

מר אלי שבירו :

אני אומר, אם אנחנו רוצים ללכת על נושא הרעש, אנחנו לא מצליחים

להשיג שום דבר. כי אנחנו נהיה כמו בת יענה, נחשוב שהילדים הולכים ומתפזרים, אבל הם לא יתפזרו, הם יישארו באותם המקומות. או יתפזרו ביותר מקומות. ולראיה, אמר את זה גם מנו לפני דקה, בפארק בזק ובכיכר ה' באייר אין פיצוציות, אין שום חנות פתוחה, אין שום דבר כזה שיוצר רעש, אבל הילדים נמצאים שם ועושים רעש. ובפארק הגלגליות בוואדי, בפארק הוואדי, אין פיצוציות ואין חנויות והילדים עושים שם רעש. זאת אומרת, שאם אנחנו הולכים במטרה לתקוף את הרעש ואנחנו חושבים שבמידה ונסגור את הפיצוציות יהיה לנו יותר טוב, אני אומר לכם, יהיה לנו יותר גרוע. למה יהיה יותר גרוע? כי אולי חלק מהם יישאר במקומות האלה וחלק מהם יתפזר בכל העיר וימשיך לעשות את הרעש. דרך אגב, את זה אני אמרתי גם כשהייתי מנהל אגף הביטחון, בלי שום קשר. אם רוצים לעשות משהו יותר מערכתי ולתקוף את הבעיה הזאת לעומק, כי הבעיה היא לא רק הרעש, הבעיה נובעת קודם כל מנושא האלכוהול. אני חושב שצריכים, אני מציע לראש העיר שנעשה איזו שהיא קבוצה מצומצמת, נשב ביחד ונחשוב ונמצא תוכנית, שאנחנו תוקפים את הבעיה הזאת, מה שנקרא טיפול שורש. אפשר לדחות את זה לשיבה הבאה ובפרק זמן של החודש נשב ביחד, נמצא את הדרכים המתאימות כדי לפתור באמת את הבעיה. דרכים שאומרות – גם סגירות אולי, גם חינוך, פעילות נוספת. כל הדברים האלה אני חושב יכולים להביא לתוצאות. אני אומר עוד הפעם, הדרך הזאת לא תביא אותנו לשום מקום.

גב' שירה דקל: ולהוסיף לזה – לאסוף עוד נתונים.

מר רון נחמן – ראה"ע: פבל, בבקשה. אחר כך לודה ואחר כך אריאל. בבקשה, פבל.

מר פבל פולב: אני 8 חודשים בקדנציה ולפני הקדנציה מסתובב, יוצא לי בלילות לצאת, לא רק בבחירות, כי אני כל יום חמישי לפחות חוזר ב-30:2 בלילה.

מר עמנואל יעקב: מאיפה, מתל-אביב?

מר פבל פולב: מתל-אביב, כן. אני נוסע למטה כל יום חמישי. אז אני, כל פעם אחרי הבעיות שאנשים מתקשרים, כי יש לי גם, ה'סטפה' שיש פה יש לי גם. אבל הבנתי שאצלי זה כלום. אנשים באים אלי למשרד כמעט כל יום ואומרים – תשמע, אנחנו לא ישנם, עד 11 בלילה הפסנתר, אחרי 11 – יש פירוט כל שעה מה מפריע. סיפורים, כל דבר, וגם המקומות שפתוחים. עכשיו, אני מתייחס לזה, אמרתי – תשמע, זה לא יכול להיות. 1, 2, 3, כמות אנשים גדולה. יצאתי גם לשטח, בכוונה. דבר אחד, התייחסות לגן עדן, אז מה, אנחנו נחכה שמישהו ידקור? אני לא חושב שזה היה נכון להגיד. אנחנו לא

יכולים לחכות, בכלל לחשוב על זה. אז מזל, זה לא גן עדן פה ואתמול היה פה מכות מאד קשות,

גב' שירה דקל: היו תקיפות אלימות כבר.

מר פבל פולב: היו אתמול. זה גבול מאד צר וקטן. אז זה לא גן עדן וחייבים לטפל בזה.

אנחנו במצב מאד קריטי וקשה. תושבים מתלוננים, בוכים, ממש מהלב, אנחנו לא יכולים לא להתייחס. לעשות דיונים והכול, הם רוצים פיתרון היום, הם לא ישנים, משפחות מתפרקות. לא יוצאים לעבודה במצב הקשה. חייבים לקבל החלטה היום לפחות מבחינת הדרך. אני אמשיך ואני אגיד למה אני אומר את זה. עכשיו, המשטרה לא יכולה לעשות שום דבר, כי היו מקרים, משטרה שמגיעה כולם בורחים, אתה לא תופס אף אחד. גם אם אני אומר לו – תשמע, תבוא, תעצור. הוא אומר – תשמע, אין לי אף אחד שאומר, הם כולם ככה מגובשים. הם קבוצה. הם קומנדו. אין עם מי לדבר. אתה אומר לצאת החוצה עם האנשים? אני ניגשתי. כמעט קיבלתי מכות. אין עם מי לדבר, כולם שתויים. תגובות פשוט חבל על הזמן. אז אם יוצא צוות, הוא חייב להיות מקצועי מאד בשביל גם להגן על עצמם, כי התפרעות שמה, מה שהם עושים, למשל שברו לי בקבוק ועזבתי את המקום. אני אומר לך, אני ביום חמישי בלילה, שבר בקבוק – נסעתי. הייתי עם חברה, נסעתי בכוונה לראות. אז אני חושב שמי שיוצא לשטח זה סכנת חיים. אני רוצה לסיים, בבקשה, אני הקשבתי לך, אני רציתי לסיים, כי אני שוכח דברים, אני רוצה להגיד כמה דברים ברצף. אז מי שיוצא לשטח זה רק גופים מקצועיים, כי זה מסוכן. להוציא הורים החוצה, יש שם אנשים כבר, הילדים גדולים, יש להם כוח. עכשיו, מה שאני חושב, אם אנחנו כן נעשה סגירה ב-12 בלילה, עסקים שעובדים בלילות בצמוד למגורים. לא פיצוציה, לא גלידריה, זה לא משנה.

מר אבי סמו: להלן ה-14.

מר פבל פולב: אני לא אומר, לא משנה, 14 עסקים כרגע, אבל לא קשור, זה הגלובאלי.

אז יהיה אולי דחיפה לעסקים לפתוח את העסקים למטה באזור התעשייה ואז ילדים יילכו לשם. כי כבר אחד, אני רואה, מתחיל לפתוח. ואני שומע, אני מדבר. אני ניגשתי לעסקים לפני שזה עלה לפה, אמרתי – חברה, זה יעלה למועצה, כי יש כל כך לחץ גדול מתושבים, לא יהיה סיכוי לעצור את זה. בואו תיפגשו ביחד. תוציאו אנשים, תשכירו ביטחון, תעשו משהו. זה יפגע לכם פחות בפרנסה, במקום שאנחנו נקבל החלטות. אתה חושב שמישהו זו? על "ללה", אתה יודע כמה פעמים? אני מכיר אנשים מזמן, אף אחד לא עשה שום דבר. והוא אומר לי בסוף – תשמע, אני לבד, אני יכול לגבש את העסקים. אתה חושב שתביא אותם לפה תגבש תוכנית? אני לא מאמין. העסקים שרשומים פה. לאף אחד לא מעניין היום. מחר לא חשבו. אנחנו כן, אבל זה חלק מהתוכנית. לשבת צריך.

מר עמנואל יעקב: לאיפה אתה רוצה שיילכו, למטה?

מר פבל פולב: לא למטה, באזור התעשייה שלנו.

מר עמנואל יעקב: איפה יש מקום באזור התעשייה?

מר פבל פולב: איפה שפותרים שם עסקים. יש מקומות סגורים הרבה, יש בניין שלם

שלא פתחו שום דבר.

מר מקס צ'רנוגלס: אבל איך אנשים יגיעו לשם?

מר פבל פולב: איך שמגיעים בערים אחרות. גם יש היום מוניות שלא עולים הרבה כסף.

אני גם, אנחנו לא בית העסק פה בשביל להיכנס לדברים קטנים. אני, כשהיה לי עסק, אז אני ידעתי איך לפתור את הבעיה בימים קשים, באינתיפאדה. לא באתי למועצת העיר – תעזרו לי והכול. העסק יודע לשרוד. אבל אי אפשר על חשבון התושבים לפתור את הדברים. כולם תושבים פה, גם העסקים האלה. למה באתי אליהם ראשון? וגם אלה שבוכים בלילה. אי אפשר לישון. אתה יודע מה זה בן אדם שעובד 18 שעות ביום ולא ישן בלילה את ה-4 שעות שלו?

מר אלי שבירו: תשאל את מנו.

מר פבל פולב: הייתי בפארק. אז מה שקורה בפארק זה באמת גן עדן לעומת מה שקורה

מאחורי הפיצוציות והמקומות הפתוחים. עכשיו, אני גם שאלתי אנשים – אתם קונים פה? כי זה יקר. לא, לא. הכול באוטו, חבר'ה, מוכן. וגם מוכרים 'שוטים'. ואתה לא יכול לעקוב, כי יש מישהו מבוגר שמוכר את השתיה, אתה לא יכול לתפוס אותו. אתה חייב לשים סמויים. איפה האכיפה? כל מה שאמרתם,

גב' שירה דקל: תסגור את הפיצוציה הזאת.

מר פבל פולב: לא לסגור. אמרתי לסגור? למה עוד פעם? אמרתי לא להגיד מה שלא

אמרתי, נכון? לא אמרתי את זה. אני אומר, לתת להם הגבלה. לתת. זה חינוך,

מר אבי סמו: אבל למה? אמרת שהם לא קונים שם. הם גם לא יושבים שם. אז למה

לסגור את הפיצוציה?

מר יוסי חן: אחר כך אומרים שיש רעש.

מר אבי סמו: מה הפיצוציה אשמה.

מר פבל פולב: אני רוצה לסיים. אני אסיים, תשאל את השאלה. סמו, אני שאלתי – למה

אתם פה? זה קרוב, פתוח, שמח. יש אור. הוא אומר – טוב לי פה.

גב' שירה דקל: מה אתה מציע אבל?

מר פבל פולב: שניה. אני מעלה דברים. מה שמציע נחשוב ביחד. אבל אי אפשר במכה

אחת לפתור את הבעיה. מה אתם חושבים שנדון, נשב והכול ייגמר? חייבים להתחיל. המנכ"לית אמרה

שצריך להתחיל לעשות משהו. לא נתחיל, לא תהיה דרך. נחשוב, נדבר, מחר בטח ידקרו מישהו.

גב' שירה דקל: אבל מה זה פותר לך לסגור ב-12?

מר פבל פולב: אני אסביר. אני אסביר. כי המטרה, בשביל לעשות איזה שהם דברים וגם

להתקדם, הם צריכים חוקים, הם לא יכולים לבד. אנחנו חייבים לעשות דרך שהמטרה תמשיך.

גב' שירה דקל: זה לא פותר רעש ולא אלכוהול.

מר פבל פולב: זה פותר רעש. אני אומר שזה חלק מהפיתרון וחשוב. כי אם אנחנו נשאיר

אותם פתוח ונסיר שתיה, זה לא יפתור את הבעיה. אם יהיה סגור וגם יפתחו עסקים באזור התעשייה,

הם יילכו לשמה. כמו שהם הלכו לדיסקוטק והולכים לדיסקוטק. אתה לא יכול לעשות 100%. אז מה,

לא לעשות כלום? אתה גם לא יכול לקבל החלטה. מה התושבים, מה נגיד להם מחר? לא מעניין אותו

מהשתיה שלו. אני אגיד עוד דבר – חינוך מהבית. אלי, אני גם מדבר עם אנשים.

מר אלי שבירו : בכפר סבא הם קבעו שלא מוכרים אלכוהול גם למבוגרים וגם לצעירים.

מר פבל פולב : אלי, כשאתה דיברת אני לא הפרעתי לך. אני עשיתי שיעורי בית, מזמן ואני הולך. זה חלק. זה חלק מפיתרון. לא שזה פותר, אבל חייבים לעשות. ואני גם הצעתי אולי באמת לעשות, גם דיברתי עם המנכ"לית, אפשר לגבש תוכנית איך לעשות. לסגור באמת לפני, לתת להם גמישות, כל אחד יגיש בקשה. אני שמעתי פה דברים שאולי אני גם טועה, אז צריך לבחור שעה מסוימת, כי זה יילך לבית-משפט ובעיות, ובסוף אנחנו נסתבך בפיטורים פנימיים והתושבים לא יקבלו פיתרון. עכשיו, המשפחות, אני שאלתי את ההורה – את יודעת איפה הבנות שלך היום? עכשיו, בערב? היא לא אמרה. אני הולכת לנוח – והלכה. היא לא שאלה איפה, לא כלום. אז אמרתי – מה, לא אכפת לך? היא אמרה לי – הם שותים וודקה והכול. אמרתי – את יודעת איפה היא עכשיו? יש לך כפיפות על הבנות שלך? לא. אז זה מתחיל גם מהמשפחה, חבר'ה, זה גם הבעיה. אין מודעות. ברור שלא פיצוציה ולא מקום שפתוח, אבל זה חלק מהבעיה. את יכולה להגיע לבתים? לא. את יכולה להגיד למשטרה לא לעשות? אין אכיפה מספיק. יש לנו בידיים שלנו את האפשרות איזה שהוא חלק לעשות, בעדינות. אני לא אומר לסגור לגמרי, אבל צריך להתחיל. ואז כל אחד יטפל בבעיה שלו וביחד נתגבש. זה מה שאני מציע. תודה.

מר מקס צ'רנוגלס : רון, אפשר שאלה?

מר רון נחמן – ראה"ע : לא, תן ללודה לדבר, אחר כך שאלות. לודה, בבקשה. ואחר כך אריאל ואחר כך שאלות.

גב' לודמילה גוזב : אני רוצה רק להוסיף. אצלי גם יש עסק ותמיד אפשר להסתדר. אני חושבת שאם העסקים סוגרים ב-12, זה לא פוגע כל כך. פוגע אבל לא כל כך. וצריך להתחיל, פבל צודק, צריך להתחיל עם מישהו. יש גם אצלי שני ילדים צעירים. אבל הילדים שלי לא יושבים שם. כי באמת, שם שותים, זה באמת נכון. קרובים שלי גרים שם על יד "ללה". אי אפשר, אי אפשר לנוח בכלל. וצריך להתחיל. הולך, לא הולך, אבל צריך להתחיל. אי אפשר כל הזמן נגד, נגד.

מר רון נחמן – ראה"ע : אריאל, בבקשה.

עו"ד אריאל עזריה : אני רציתי לומר, אני אנסה בקצרה, שאין דבר כזה ואקום. יהיו אנשי

עסקים שמחר יראו שהעסקים נסגרים בשעה 11 או 12, זה לא הנקודה פה בדברים שלי, ויהיו אנשי עסקים שיבואו ויראו ויפתחו עסק, כיוון שאם זה עסק שווה ומשתלם אז מישוהו יפעל כדי להקים עסק כזה. מזה אנחנו לא צריכים להיות מוטרדים. והמטרה בעצם של סגירת העסק בשעה 11 או 12 היא לא לגרום לילדים או לנערים ללכת הביתה. המטרה היא לגרום לכך שהם יעברו למקום אחר שיהיה להם כדאי יותר להיות בו. עכשיו, איזה מקום אחר יהיה להם כדאי יותר להיות בו? מקום שתהיה בו תאורה, שיהיה בו אולי לקנות משהו, שיהיה בו מקום מרכזי שיוכלו להתאסף. אם אנחנו נצליח לגרום, ואני מדבר מבחינה עירונית, מבחינת תפיסת התנהגות של הנוער אחרי השעה 11, אם אנחנו נגרום לכך שהנוער ישנה כיוון מאותם מרכזים שזה בעצם אזורי מגורים, ישנה כיוון למשל לאזור התעשייה, ואני מאמין שאם אנחנו נסגור את אותם עסקים אחרי השעה 11 או 12 יפתחו עסקים אחרים, זהים, דומים באזור התעשייה. באמצעות הדבר הזה אנחנו נסיט את כל הילדים והנוער למקום אחר שבו יהיה להם גם יותר שקט מהמטרה ויותר אפשרות להתפרק איך שיוסי אמר, או להשתחרר קצת, ולא ניצור את הסיר לחץ.

מר אבי סמו :

כל המסגרות באזור תעשייה יסגרו ויפתחו פיצוציות?

עו"ד אריאל עזריה :

אתה נער מתבגר שבחיים לא הקמת עסק. בדיוק ייקח שבוע שאני אקנה

שם מקום ואני אקים.

מר אבי סמו :

אין בעיה. בסדר, נכון, אתה תקנה שם מקום.

עו"ד אריאל עזריה :

אתה פשוט לא מבין בעסקים.

מר רון נחמן – ראה"ע :

סמו, אתה תרצה לדבר – תקבל רשות דיבור. באמת, אתה עוד לא מנגב

את החלב. חכה בסבלנות. מה אתה חושב שאתה יודע בכלל? תן לו לגמור לדבר. יש לו יותר ניסיון ממך.

עו"ד אריאל עזריה :

עזוב, ייקח בדיוק רגע שיבוא אדם, יקנה ביתן שמה או ישכור ביתן ויקים

שם עסק. או קיי? זה מה שמטריד אותך? אני אקנה שם שניים.

מר אבי סמו :

אין בעיה.

עו"ד אריאל עזריה: בסדר? אם אף אחד לא זה, אני אקנה ואני אפתח.

מר אבי סמו: בוא קודם תקנה ותפתח ואחר כך אני אצביע. קודם תפתח.

עו"ד אריאל עזריה: לשאלה, האם בשעה 11 או בשעה 12. מה אנחנו רוצים? שהילדים שלנו

בשעה 12 בלילה יתחילו לשנות כיוון ויגידו – טוב, מעכשיו מתחילים את הערב, או שלפני, בשעה 11. ואז הם יתחילו לשנות כיוון למקומות האחרים. אני חושב שאם אנחנו יוצאים מתוך הנחה שהדברים שאמרתי קודם יש בהם משהו, ואין חלל, ומישהו יפתח מקום, והם יגיעו למקום, זה כמו שכשמקמל פתח אז הוא התמלא והוא כל הזמן מלא וטוב שכך. אנשים יבואו, ישנו כיוון כבר לקראת, לא בשעה 12 בלילה, אני חושב שאפילו ב-10 בלילה. כשאני אצטרך באמצע הלילה, לא יודע, לקנות משהו, אז במקום שאני אלך 300 מטר לפיצוציה הקרובה אז אני אלך 300 מטר לאזור התעשייה ואני אקנה שם את מה שאני צריך. ואם אנחנו כתפיסה נצליח לרכז את זה שם, יהיה טוב. 11 זה פשוט לא סוף, 11 בלילה זה לא כמו 12. אני הייתי מעדיף 11. 12, אני מוכן גם לחיות עם זה. אבל אני הייתי מעדיף 11, כי 11 זה לא שעה שכבר חוצים את היום ועוברים ליום חדש, בשעה 12 בלילה, רק להתחיל לעבור למקום אחר ואז נשארים עד 2. אז אני מעדיף שהם יהיו מ-11 עד 1.

מר רון נחמן – ראה"ע: תודה. שירה.

גב' שירה דקל: רק הערה אחת. כשב-12 בלילה הפיצוציה נסגרת ויש להם את האלכוהול,

הפיצוציה לא מעניינת אותם. הם לא יזוזו מהמקום הזה. זה לא יפתור את הבעיה.

עו"ד אריאל עזריה: לכן את צודקת, ב-11.

גב' שירה דקל: גם 11 לא. או קיי? אבל אני רוצה להציע הצעה לכל הנוכחים. מאחר

ובאמת יש פה דעות שונות ואולי אפילו ככה מגוונות, לתת לנו לעשות בדיקה יותר מעמיקה, לאסוף נתונים מה נעשה, לא רק בערים אחרות בארץ, בערים אחרות בעולם. לנסות לבדוק שיטות, רעיונות, לפתח, לחשוב על תוכנית, לבוא עם משהו יותר רציני מאשר עכשיו לירות את זה מהמותן. הצעה.

מר רון נחמן – ראה"ע: או קיי. אתה רוצה להגיד משהו סמו? היה לך מה להגיד.

מר אבי סמו : אני שותק. אני שותק עכשיו, אבל כשתסגרו ב-8 בערב את הפיצוציות אתה תראה שכל החברה בני 29 כמוני כולם יעזבו את העיר. ואז תישאר פה עם חבורה של זקנים כמוכם, תסלחו לי.

מר רון נחמן – ראה"ע : קודם כל, תן כבוד לזקנים.

מר אבי סמו : אני נתתי כבוד.

מר רון נחמן – ראה"ע : תן כבוד לזקנים קודם כל. 'של נעליך מעל רגליך'. מה אתה עשית בחיים שלך שאתה מדבר בכלל?

מר אבי סמו : נתתי כבוד. נתתי כבוד.

מר רון נחמן – ראה"ע : מה אתה בכלל עשית שאתה מדבר?

מר אבי סמו : אמרתי לך, אז אתה תישאר והחבר'ה שעשו הרבה כמוך.

מר רון נחמן – ראה"ע : בסדר, שמענו אותך, כוכב עליון. איזה מן דבר זה? איך אתה בכלל מתבטא? מה הדבר הזה בכלל?

מר אבי סמו : איך אתה התבטאת?

מר רון נחמן – ראה"ע : באמת, תלמד קצת נימוס ותרבות.

מר אבי סמו : איך אתה התבטאת?

מר רון נחמן – ראה"ע : תלך קצת תהיה מנומס. איזו מן צורת התבטאות.

גב' לודמילה גוזב : אתה גם יושב שם בלילה?

מר פבל פולב :

בני 29 לא יושבים שם.

מר אבי סמו :

לא, אבל בן 29 קם ב-30:12 בלילה, בא לו לקנות סיגריות.

מר רון נחמן – ראה"ע :

שמענו עליך.

מר אבי סמו :

אמרתי לך, "ללה" לא היתה פתוחה אם היא היתה מוכרת רק לבני נוער.

מר פבל פולב :

אתה יכול לרדת למטה ולקנות באזור התעשייה.

מר רון נחמן – ראה"ע :

אתה תרד לאזור המלאכה עם האוטו שלך ותקנה שמה. כן, צ'רנוגלס,

אתה רוצה להגיד משהו?

מר מקס צ'רנוגלס :

חצי לשאול, חצי להגיד. אני חושב שצריך לחשוב גם קצת קדימה. יש

הרבה דברים שכאילו מכריזים ומחליטים כאילו בשביל, יש תחושה כזאת לפעמים, עוד פעם, ולא תגידו

שתמיד זה נגד, לפעמים, יש תחושה שמחליטים בשביל להחליט משהו ולהראות לתושבים – הנה,

החלטנו. צעד קדימה. סגרנו, כאילו לא פתרנו את הבעיה של הרעש, מה עושים הלאה?

מר רון נחמן – ראה"ע :

אני אענה לך על הדבר הזה. זו שאלה?

מר מקס צ'רנוגלס :

כן.

מר רון נחמן – ראה"ע :

או קיי. עכשיו אני רוצה להסביר לך, ואדון סמו, אני רוצה להסביר לך

דבר אחד. אין פיתרון אחד לכל הדברים. יש עבודה משולבת של הכול. יש עבודה של טיפול במגורים, יש

מספיק מבוגרים מסטולים. יש כאלה שבאים מבחוץ ומצטרפים פה לחגיגות. אלה לא תושבי אריאל, הם

באים מכיוון למטה. אם זה ערבים מכפר קאסם, אם זה יהודים שבאים מפתח-תקווה ואם כל מיני

כאלה שבאים לחגיגות כי פה אין דין ואין דיין.

גב' חנה גולן :

היום המשטרה הרחיקה שני צעירים שהגיעו משדרות ופלו לאשקובית

של העירייה.

מר רון נחמן – ראה"ע : יפה. עכשיו, מה קורה, כשהיתה פרשת המכות כאן, והיתה פרשה קשה מאוד, זה בכלל לא חבריה מפה, זה חבריה מבחוץ. אבל כשהם שומעים,

גב' חנה גולן : אבל לאן הם באים? ל"ללה".

מר רון נחמן – ראה"ע : הם באים לכאן. כי כשהם שומעים שפה אין דין ואין דיין ואי אפשר לעשות שום דבר, אז יש לנו תגבורת. אני כבר עברתי, כמו שאתה מזלזל במבוגרים, אתה עוד עד שתלמד מה שהמבוגרים,

מר אבי סמו : לא זלזלתי באף מבוגר.

מר רון נחמן – ראה"ע : מה שהמבוגרים שכחו עוד ייקח לך הרבה זמן ללמוד. אז אני רק רוצה שתדע, כששלחו לפני את עברייני הפשע שהיו ברשימות של עברייני הפשע והם היו כאן, אנחנו לא הסכמנו שהם יהיו פה וגירשנו אותם מאריאל, עם מאמצים של המשטרה, שהיו מוקדים כאן לדברים האלה, כמו הדבורים שבאות לדבש. היו כאן וגמרנו את הדברים האלה. היום גנבי רכב שתפסו אותם פה, כאלה שבאים עבריינים אחרים, כאלה שמחפשים כל מיני בחורות וזנות, כל מיני דברים מבחוץ באים לכאן. עכשיו, הטיפול הוא לא חד מימדי, הוא רב מימדי. כל אחד שאמר כאן משהו היום צודק. כל אחד שאמר כאן, אני לא שללתי שום דבר. אני קיבלתי את ההערות שלכולם. אבל אני מסתכל כאלה בפרספקטיבה רחבה. אי אפשר לטפל בתופעה של אלימות ורעש או מה שנובע כתוצאה מכל הדברים האלה, ואנחנו קודם כל צריכים לטפל בחוק של מטרד. בתל-אביב ובערים האלה הם לא פועלים אלא על בסיס חוק של מניעת מטרד. עכשיו, אמר היועץ המשפטי, יש עניין של חוק עזר, ופה יש לנו בעיה עם חוק העזר, שיש כאן איזה שהוא חור בקטע הזה. פונה המשטרה ואומרת – תעזרו לנו לטפל בדברים האלה גם בצד של המניעה. אנחנו מטפלים בזה גם בצד של הנוער, עם כל מיני דברים. למשל בקיץ, בקיץ היתה ירידה גדולה מאוד כשהם התאספו במגרש הכדורגל. מה תעשה בחורף? אתה לא יכול לעשות יותר במגרש הכדורגל שום דבר. אין 1,100 איש להכניס שם. אז יש את המועדון, יש עוד דברים אחרים שצריכים לעשות להם, פעילויות. זה נוער. אבל חוץ מהנוער יש. לכן, אני בהחלט מקבל את ההצעה שאנחנו צריכים לשבת בעניין הזה, לקיים דיון של המועצה באחת מהישיבות הקרובות שלה, לקיים דיון מעמיק בעניין הזה. נביא נציגי משטרה, נביא נציגי משרד החינוך, נביא כל מיני דברים כאלה. למרות שאנחנו עשינו עבודת מחקר. כרגע הדבר הספציפי הוא שאחד המרכיבים של כל הטיפול לקוי, אחד המרכיבים, לא כולם, זה שאנחנו

מגבילים את הנושא של הפעילות עד שעה 12. מי שרוצה קופסת סיגריות יוכל למצוא את זה באזור המלאכה, אף אחד לא סוגר אותו. ואדון מקמל, שמוכר שמה סטייקים, יכול גם למכור סיגריות. ומישהו אחר שיהיה, מקמל הקטן, יש לו גם סיגריות שהוא יכול למכור. אני לא אמרתי את זה. אף אחד לא סוגר את זה. אבל מה קורה בעסקים? כשנסגרו העסקים בדרום תל-אביב הם עברו למקום אחר. כשנסגרו העסקים בצפון תל-אביב הם ירדו ליפו. השוק הפרטי הוא דינאמי. הוא מסתכל איפה הוא יכול לעשות כסף, לאן הוא יכול לעבור. זה לא תפקיד הרשות המקומית לטפל בעסקים. התפקיד שלה לתת בסיס שהעסקים יוכלו לפעול. עכשיו אומרים כך, עם כל הכבוד לפיצוציות, עסקים אחרי 12, בתוכנית ל' לא תמצאו עסק אחד שמה. למה? כי זה אזור מגורים יוקרתי, מה לעשות? אבל איפה כן ימצאו אותם? גם ביפו לא מוצאים היום בכל המקומות. עיריית תל-אביב הגבילה כל מיני מקומות. אני זוכר את הויכוחים על הנמל. עכשיו, אנחנו לא תל-אביב. אנחנו צריכים לתת מינימום שיהיה איזה שסתום שייתן גם את הדרישות האלה וגם את הדרישות של התושבים, שיש כאן רשימות של מאות אנשים שמתלוננים, והם יעזבו גם את העיר, יחד עם סמו. אז אתם יחד תעזבו.

מר אבי סמו: אני נשאר בעיר, אל תדאג. אני נשאר בעיר.

מר רון נחמן – ראה"ע: אתה נשאר בעיר? שמחתי לשמוע את ההערה שלך. זה בסדר גמור. אז הואיל ואני נבהלתי שאתה עוזב את העיר,

מר אבי סמו: אל תדאג. אבא שלי היה פה, עזר לך להקים את העיר, אני אשאר פה.

מר רון נחמן – ראה"ע: אני אמרתי לאבא שלך שגם הבן שלו יעזור. אז כך שתקבל את זה.

מר אבי סמו: אני פה. אני עוזר.

מר רון נחמן – ראה"ע: אבל אל תהיה נגד. אל תהיה כזה. אתה עוד לא התחלת את הקריירה הציבורית שלך. חכה. תעשה 4 שנים, 5 שנים, מה אתה קופץ? אתה לא יושב שנה אפילו, חצי שנה.

מר אבי סמו: אני נגד להרוג את העיר. אני נגד להרוג את העיר.

מר רון נחמן – ראה"ע: סמו, סייג לחוכמה שתיקה. קודם כל תלמד. לא מדברים מתוך אמוציות.

זו מועצה, היא צריכה לקבוע מדיניות. המדיניות שלה זה לעשות איזון. בעלי עסקים, אתה לא סוגר אותם, אתה לא סוגר אותם.

מר אבי סמו: אתה סוגר אותם ב-12 בלילה.

מר רון נחמן – ראה"ע: אתה מגביל אותם כמו שהיה כאן, כמו שהיה. עכשיו, אתה תעשה עוד פעולות נוספות. אנחנו נעשה ביחד. העלו פה כל מיני רעיונות, צריכים לבדוק אותם. ונעשה את הדברים האלה.

מר יוסי חן: למה לא הזמינו אותם לפה שנשמע אותם? למה לא הזמינו את בעלי העסקים?

מר רון נחמן – ראה"ע: סליחה, מה זה?

מר יוסי חן: את אותם עסקים שאתה רוצה לסגור, למה לא הזמינו אותם שנשמע גם את הצד שלהם?

מר רון נחמן – ראה"ע: אנחנו קודם כל מועצה.

מר יוסי חן: דנים פה באנשים. בוא נזמין אותם. בוא נדחה את ההחלטה לשבוע הבא, נזמין את כל הגורמים, נעשה ישיבה רק בנושא הזה.

מר רון נחמן – ראה"ע: הם יודעים את זה.

גב' חנה גולן: אתה תצטרך להזמין גם את התושבים.

(מדברים ביחד)

מר אבי סמו: אין קשר לפיצוציות, בלי קשר לבעלי העסקים. אין קשר, פבל. אמרתי לך, כשאני הייתי בן 14, לפני 10 ו-15 שנה לא היו פה פיצוציות. לא היה פה כלום. לא היה פה כלום והיינו

יושבים במרכז והיינו עושים רעש.

מר יחיאל תוהמי: מה שאני רוצה להבין, אתה אומר – בוא נקבל את ההחלטה ואחר כך

נשב? רגע, אתה מתחייב, אם המשטרה וכל הזה יגידו לשנות כן נשנה את זה?

גב' חנה גולן: אני מביאה את דבר המשטרה, היום נפגשנו. זה לא מספיק טוב?

מר רון נחמן – ראה"ע: מה זה, לא מספיק טוב כאן?

מר יחיאל תוהמי: אמרתם את זה?

מר רון נחמן – ראה"ע: כן.

מר יוסי חן: למה לא לסגור רק במהלך השבוע ולהשאיר להם פתוח בסוף השבוע?

מר רון נחמן – ראה"ע: יוסי, יש לנו כאן, אני רוצה שתבינו, אנחנו הבאנו את הנושא לדיון

ולהחלטה במועצת העיר, אחרי שישבו כל אנשי המקצוע עם המשטרה, ישבו עם כל מי שצריך לשבת. אחרי שכבר מנו בקדנציה הקודמת וכל זה דיבר גם איתם. אחרי שגם בקדנציה הזאת דיברו עם האנשים. כל הדברים הללו כבר היו. יש פה כמה שלבים שבזה שרוצים לתת כאן צורה אחרת של איכות חיים לתושבים. ולכן, זה טיפול הוליסטי כולל.

מר יחיאל תוהמי: רון, אתה אמרת כרגע ששמעת פה מגוון דעות ואתה רוצה להביא אנשים

פה על מנת שנקבל החלטה. אז אני רוצה להבין, אתה מצד אחד אומר ככה, מצד אחד אומר ככה. אז בוא תן לנו באמת כיוון, להבין מה אתה אומר.

מר רון נחמן – ראה"ע: אני חוזר ואומר לך, יש כאן כמה אספקטים. דיברו כאן על נוער. דיברו

כאן על אחרים שהם צעירים. זה לא נוגע לעניין הזה. אנחנו כרגע דנים באלמנט אחד מתוך המכלול, שכשיש עיר ללא אלימות שנותנים את זה, עיר ללא אלימות יש להם מגוון של פעילויות. אחד מהם זה נושא של העסקים ורישוי עסקים. אנחנו דנים כאן בקטע הזה. היה לנו פה הרשאה לעסק לפתוח עד שעה 11. המשכנו להם את זה עד הבוקר. אנחנו רואים מכל הדברים שזה הפך להיות מוקד שהוא לא

טוב, מטרד, במקומות שבתוך בתי מגורים או בסמיכות להם. ולכן, פה צריך לקבל טיפול בקטע הזה. במקביל צריך לראות איך עושים דברים שהם יילכו מכאן, שיבואו לשם, כל הדברים האלה. איך כאלה מבחוץ, שיבואו כל מיני עבריינים, שלא יחגגו פה. יש הרבה דברים. לא משנה שום דבר. כרגע מה שיש על סדר היום זה ההחלטה להודיע לאנשי העסקים, חברים יקרים, הנה הרשימה שלהם, אתם עד השעות של הקטנות הלילה, אתם תהיו עד חצות. אתם 24 שעות, עד חצות. נקודה. זה מה שיש כאן. תתארגנו. אתה תראה איך הנוער והאחרים משנים את דפוסי ההתנהגות. כל אלה, תקשיב טוב, דפוסי ההתנהגות משתנים. אתה תראה כמה חברה נזקקים למקומות האלה בשביל לקנות סיגריות או לקנות אוכל מתוך כל תושבי אריאל, אתה תגיע למספר מגוחך. הם צריכים את המקומות האלה כדי להתרכז עם האור ולהיות שמה במרכזים ששמה מתחילות להיווצר חבורות. זה מה שהם צריכים שמה. ואתה יכול לעשות לי עם הראש מאה אלף פעם, תביא לי נתונים אחרים ותסתור את מה שאני אומר.

מר אבי סמו : אמרתי לך, לפני 10 שנים, שאני הייתי ילד ולא היתה אפילו פיצוציה אחת באריאל, עדיין היינו יושבים במרכז ועדיין היה את הבעיות האלה.

מר רון נחמן – ראה"ע : גם היום תוכל לשבת למטה במרכז המלאכה. אין לך שום בעיה. במקום פה תשב שם.

מר מקס צ'רנוגלס : שניה, הוא אמר משהו אחר – לא היו פיצוציות והרעש היה באותו מקום.

מר רון נחמן – ראה"ע : אני יודע. אני יודע. שום דבר לא היה. כלום לא היה.

מר אבי סמו : אני בגיל 13 הלכתי ל"מייקלס".

מר יחיאל תוהמי : "מייקלס" זה מצוין.

מר אבי סמו : לפני 16 שנים.

מר פבל פולב : היום בני הנוער נמאס להם, הם רוצים משהו חדש. אז תפתחו משהו חדש. הוא אומר – לא רוצה את הברזלים באותו מקום. הוא רוצה עסק חדש. זה נערים אומרים.

מר מקס צ'רנוגלס:

הוא לא רוצה עסק חדש, הוא רוצה מקום בילוי.

מר פבל פולב:

הוא רוצה מקום חדש, שתהיה פעילות חדשה.

מר רון נחמן – ראה"ע:

אני רק רוצה להגיד לכם, מי שרוצה לעשות עסק, אני לא נותן עצות בתור ראש העיר לאף אחד אם כן לעשות או לא לעשות. אף אחד לא שואל אותי. אני גם לא רוצה לתת עצה. איך אמר לי פעם מישהו, אתה משתתף איתי בהפסדים? אמרתי לא. אז אל תשתתף איתי ברווחים. ואני אומר לכל חברי מועצת העיר, התפקיד שלכם זה לא להיות הסוכן של סוחר כזה או סוחר אחר. התפקיד שלנו זה לקבוע מדיניות, מה אנחנו רוצים בעיר הזאת. המצב הנוכחי הוא טוב? אם המצב הנוכחי הוא טוב, כולכם חושבים שהוא טוב, תצביעו נגד ההצעה הזאת. אם אתם חושבים שהמצב הוא טוב, אין בעיה.

מר יוסי חן:

השאלה שלנו היא מה האלטרנטיבה. מה האלטרנטיבה. לא אם זה טוב

או לא טוב.

גב' שירה דקל:

לא מדובר רק על נוער.

מר רון נחמן – ראה"ע:

זה לא רק נוער, בחייכם.

גב' חנה גולן:

ששי שבת בעיקר זה חיילים מכל מיני מקומות.

מר יוסי חן:

תבדקי בשעה 8-9 בערב, מכבים את האורות במגרשי הספורט. תדליקי להם את האורות. תדליקי להם את האורות.

מר רון נחמן – ראה"ע:

נגיע לספורט עוד מעט יוסי. היועץ המשפטי, בבקשה.

עו"ד שרון שטיין:

זה נכון שזה דיון קצת יותר רחב. אבל תראו, הנקודה היא כזאת. יש חוק עזר עירוני שאוסר על מניעת רעש ואומר שמשעה 12 בלילה לא יהיה רעש. עכשיו, שוב פעם, בא תושב של העיר ואומר לעירייה בעצם, יש חוק ולא מבוצעת אכיפה. עכשיו, בא הבן אדם ואומר – תשמעו, מה אתם רוצים, שיבוא הפקח, עם מד רעש, עם זה, יישב שמה ויתחיל לבדוק לי במשך ערב. וזה ברור לכם שזה

משהו שהעירייה לא יכולה לעשות.

מר רון נחמן – ראה"ע: כן יכולה. היה ההוא שעשה את הרעש במרכז. מה עשינו שמה?

עו"ד שרון שטיין: עזוב, זה לא העירייה, זה עשה משרד הגנת הסביבה.

מר רון נחמן – ראה"ע: אז על כל תלונה כזאת נביא את הגנת הסביבה.

עו"ד שרון שטיין: אז אתם צריכים להבין שזה לא שיש איזה שהוא ואקום ומתחילים יש

מאין. יש חוק עזר. עכשיו, מה שבעצם אומרת הדרישה, זה בעצם לקחת את מה שמופיע כבר בחוק העזר, ויש לנו בעיה שהיא בעיה אובייקטיבית בנושא של אכיפה, ולהכניס את זה לתוך תנאי רישיון העסק. עכשיו, אני מקבל את הטענה,

מר עמנואל יעקב: צריך להיזהר לא להרוס את העסקים ולמצוא את האיזון המתאים.

עו"ד שרון שטיין: אז מה אתם אומרים? סליחה, מנו, אז תיקחו, תקבלו הצבעה, תמחקו

את הסעיף הזה מחוק העזר העירוני.

מר עמנואל יעקב: לא.

עו"ד שרון שטיין: למה לא?

מר עמנואל יעקב: זה טוב שיש את הדיון, כי אז אנשים מגיעים לכלל הכרה באמת מה צריך

לעשות.

גב' שירה דקל: צריך לרדת יותר לעומק של הדברים.

עו"ד שרון שטיין: אני לא רוצה להעליב פה אף אחד, אבל זה הדיון הראשון שאני לפחות

נהנה להקשיב. תראו, יש חוק עזר, באמת, ויש בעיה אובייקטיבית. ודורשים, אתם צריכים להבין, כשתושב מתלונן הוא אומר רעש וזה. אומרים תאכוף. אפשרות אכיפה אחת, אמרתי לכם, זה מישהו

שיעבור והפקח יביא ואז יבוא בעל העסק ויגיד – מה אתם רוצים? זה לא אני הייתי וזה לא היו לידי, הם היו אצל השכן. והפקח לא מדד וכן מדד וזה. אני לא אכנס לזה, אבל טוב לא נצא מזה.

מר אלי שבירו: שרון, אבל אם זה באמת היה פותר את הבעיה אז הכול בסדר.

עו"ד שרון שטיין: אבל לא זאת הנקודה.

מר אלי שבירו: אז מה, להגיד שכאילו עשינו משהו?

גב' שירה דקל: זה לא ישנה כלום. אתם לא מבינים?

מר יוסי חן: לא מפה מתחילים. לא מפה מתחילים.

גב' לודמילה גוזב: למה זה לא יעזור?

גב' שירה דקל: אני אגיד לך למה. כי ב-12 בלילה כשהאלכוהול שם, הם לא רואים לא ואתי ולא אותך ולא את הפיצוציה, והם לא צריכים כלום חוץ מאת הבקבוק שלהם. ומי שמכיר מה קורה ב"ללה" רואה את זה. פבל, אתה ראית את זה, אתה יודע שברגע שיש אלכוהול הם לא צריכים כלום יותר מזה.

מר רון נחמן – ראה"ע: סליחה, אני מבקש פה את שרון לגמור לדבר.

עו"ד שרון שטיין: אבל שוב פעם, לא זאת הנקודה. אתם מתווכחים על ויכוח שהוא הרבה יותר, כרגע יש חוק שהוא בלתי ישים. ואני אומר לכם, בתור מי שעובד קצת עם הפקחים, אי אפשר לאכוף אותו. אז יש שתי אפשרויות, באים ואומרים – תראו, החוק הזה מצידנו אפשר לקחת ואנחנו מתעלמים ממנו. או לעשות איזה שהוא אקט מינימאלי ולנסות לקחת את מה שמופיע בחוק העזר, שבתל-אביב דרך אגב, שוב פעם, הדרישות הרבה יותר מחמירות והעירייה גם עושה מזה קופה. כי היא אומרת, אדוני רוצה לפתוח מעבר לשעה 8 – תשים צ'ק. מה לעשות? בגלל זה תל-אביב נראית כמו שתל-אביב נראית, כי כל דבר שמה כרוך בתשלום.

מר יחיאל תוהמי :

זה לא עיר, זה מדינה. מדינה בפני עצמה.

עו"ד שרון שטיין :

זה לא משנה. כמובן שתחליטו מה שתחליטו, זה לא משנה. אבל הדרך

מבחינת אמצעי לנסות איכשהו להגיע למצב שחוק העזר הזה יהיה אכיף, זה על ידי הוספת תנאי של רישיון עסק. כי זה תנאי אובייקטיבי. עכשיו, זה לא יוריד את מלוא הרעש וזה לא יפתור לך את כל בעיות האלכוהול.

גב' שירה דקל :

תן לי לשאול אותך שאלה. סגרת את הפיצוציה ב-12 בלילה, בני הנוער

שם עושים רעש ובלגאן. איך אני עזרתי להם?

מר אלי שבירו :

לא עזרת להם.

גב' שירה דקל :

אבל זה מה שאני רוצה שתגיד לי. איך עזרתי למשטרה? אתה רוצה שאני

אעזור למשטרה.

עו"ד שרון שטיין :

היום אנחנו בעידן הרפואה האלטרנטיבית, אז זה כבר טיפול הוליסטי. זה

טיפול ברמה של חינוך אולי בבתי-ספר.

מר אלי שבירו :

אז לכן אני אומר, בואו, צריכים לשבת ביחד,

עו"ד שרון שטיין :

אבל זה לא מותנה.

מר אלי שבירו :

בטח שזה מותנה.

עו"ד שרון שטיין :

אם החשש הוא שזה יתחיל בזה וייגמר בזה, זו אופרה אחרת.

מר אלי שבירו :

נכון.

גב' שירה דקל :

אז בגלל זה אנחנו מציעים לבדוק.

מר רון נחמן – ראה"ע: שירה, את עובדת בכפר-סבא, נכון?

גב' שירה דקל: כן.

מר רון נחמן – ראה"ע: האם בכפר-סבא באזורי מגורים יש כאלה דברים? לא.

גב' שירה דקל: כן. כן. רון, יש שם בעיה קשה מאד. והיה להם, תראה, אני לא הייתי

נוכחת בישיבת מועצה, אני רק יודעת שהיתה ישיבת מועצה קשה, יש להם בדיוק את אותו קושי עם בעלי עסקים, והם קיבלו החלטה קשה, שהיא אולי לא החלטה הכי טובה שהיתה יכולה להתקבל, שזה לא למכור אלכוהול משעה 9. אני לא יודעת להגיד עדיין מה זה עשה, כי זה עוד מוקדם, זו החלטה חדשה יחסית.

מר אלי שבירו: לא לצעירים ולא למבוגרים.

גב' שירה דקל: אבל בגלל זה אני אומרת, תנו לנו לבדוק. אני מוכנה לקחת פרויקט,

לבדוק בערים אחרות, לבדוק איך זה השפיע סגירה של פיצוציות, מאיזו שעה, לאיזה טווח. תנו לנו לעשות עבודה עמוקה יותר.

מר רון נחמן – ראה"ע: יש בדיקות של המרכז לשלטון מקומי לגבי כל מיני מקומות ישוב במדינת

ישראל שעשו את הדבר הזה. במודיעין למשל, הוציאה מועצת העיר, סוגרים את כל הפיצוציות האלה בשעה מסוימת. ומודיעין יותר גדולה מאיתנו. והם, בתוך אזורי המגורים יש להם מרכזים מסחריים, יש להם כאלה דברים. גם בכפר-סבא, לא בכל כפר-סבא מפוזרים כל הפיצוציות והאלה. מדוע? יש אזורים מובהקים שהם אזורי שינה ולא באים לשמה.

גב' שירה דקל: יש להם כמונו, אותה בעיה. גני שעשועים. יש להם את אותה בעיה,

פארקים.

מר רון נחמן – ראה"ע: אבל זה לא אותו דבר. מה שאנחנו צריכים לעשות, אי אפשר, כמו שאמר

פבל, לא לעשות שום דבר. כולנו מסכימים פה שהמצב לא טוב וצריכים לעשות משהו. יש לנו פניה של מאות תושבים. אני חושב שכשמאות תושבים פונים, שזה הופך בעיה ציבורית רצינית מאד, יש צורך

להתחשב באותם אנשים. זה אנשים שלא מסוגלים לחיות. וזה דבר שהוא חמור מאד. המשטרה אומרת - הם צודקים, אנחנו כבולים בידיים שלנו, אנחנו לא יכולים לפעול. לפיקוח שלנו אין את הסמכויות מה שצריך לעשות. אומר היועץ המשפטי של העירייה, הדרך הזאת היא או שיש חוק שלא מקיימים אותו, או שאנחנו נעשה כאן משהו שיהיה אפקטיבי. פונה משטרת ישראל, אומרת - תנו לנו לעזור לכם, תעזרו לנו לעזור לכם, אנחנו רוצים לעשות את הדברים קטע קטע. מה שמערכת החינוך תעשה היא תעשה, מה שהמתנ"ס יעשה הוא יעשה, מה שמשרד הרווחה יעשה הוא יעשה, אבל אתה צריך לעשות משהו. זה נוגע לנו, למליאת מועצת העיר. אז יכולים להגיד - אנחנו לא רוצים לעשות שום שינוי. המצב הזה הוא טוב מבחינתנו. אין לנו בעיה, שימשיך ככה. אבל לא אומרים את זה כאן האנשים. אז אנחנו צריכים להתחיל במשהו. המשהו הזה זה על פי המלצת המשטרה ועל פי המלצת הגורמים שרואים את העובדה שבאזורים שהם אזורים מגורים וסמוכים למגורים, יש בזה את כל העבירות של המטרד, של הרעש, של ההפרעה לאנשים במרקם החיים שלהם. אז צריך לקבל את ההחלטה. אפשר לעשות את זה. עכשיו, אומר מנו, רגע אחד, אבל צריך לתת להם התראה, לאנשים, שלא ייפול להם על הראש. אני מסכים, מנו.

גב' חנה גולן:

אבל ברור, מה זה?

מר רון נחמן - ראה"ע: אבל זה שאתה מקבל את ההחלטה הזאת, זה לא אומר שממחר בבוקר עושים להם את זה. גם צריך לתת להם אזהרה, הם צריכים להיכנס לנתיב הזה. הם ירצו אחר כך לבוא לשימוע פה,

מר עמנואל יעקב:

זה מה שאני אמרתי, נביא אותם לשימוע.

מר רון נחמן - ראה"ע: אבל קודם כל אנחנו מקבלים את ההחלטה. ואני אומר לך כרגע, בכזו ישיבה גם המשטרה תזהיר אותם. ויש כמה מהם שהיו במשטרה, אתה יודע את הדברים האלה. ואני כאן אומר, זה הרי לא סוף הדרך.

גב' חנה גולן:

זו תחילת הדרך.

מר רון נחמן - ראה"ע: זו רק התחלה. כרגע, מה שמתבקשת מועצת העיר, מועצת העיר מתבקשת בכל המכלול הזה, בצד הסטטוטורי, בצד המשפטי היורדי, לקבל כאן את ההחלטה הזאת. אנחנו אז קיבלנו החלטה, אתה, תוהמי, אני ואחרים שהיו פה, להאריך את המועד. קיבלנו את זה. הרי לפני זה

היה ב-11 סגור. קיבלנו את החלטה הזאת. ואמרנו – בוא ניתן להם. היו אז שתי פיצוציות בקושי, ההיא שמה ליד הבנק ועוד אחת שמה. זה הכול. עכשיו זה התחיל תחרות ביניהם. הסוחר הזה פה פותח עד הבוקר, אז זה פותח עד הבוקר וככה זה הולך הדברים האלה.

גב' חנה גולן: רון, אני רק רוצה לומר ש-95% מהפניות זה מאזור "ללה" ומ"אלמוג".

מר רון נחמן – ראה"ע: שני אלה. פה ירד, הרעש כאן כבר לא כמו קודם.

מר מקס צ'רנוגלס: "אלמוג" זה פשוט הכי קרוב לבתים.

מר רון נחמן – ראה"ע: יש ככה, "אלמוג", הבניין הגבוה יש לנו בעיה כי אין לו בכלל טופס 4, בגלל זה שהוא בפשיטת רגל עם הקבלן, עם כל הדברים. יש כאן בעיה אחרת, שבמסגרת החוקית היום אנחנו לא יכולים לסגור אותו בכלל, כי אין לו רישוי. משום שהבית הזה הוא בכונס נכסים. יש כאן בעיה משפטית מאד מסובכת.

מר יוסי חן: ומה יקרה במצב כזה אם הוא ימשיך?

מר רון נחמן – ראה"ע: מה יקרה אם תהיה שריפה בבניין הזה?

מר יוסי חן: לא יודע. אבל מה יקרה אם הוא ימשיך אחרי 12 ואתה קיבלת החלטה?

מר רון נחמן – ראה"ע: אבל התושבים כאן יורדים, כל הבית, 50 דיירים. אתה יודע מה שקורה פה?

מר יוסי חן: אני יודע. אני גר לא רחוק משם.

מר רון נחמן – ראה"ע: אתה גר למטה, אלה גרים למעלה.

מר יוסי חן: אבל אני הרבה הולך למעלה ואני רואה מה קורה שם.

מר רון נחמן – ראה"ע: אבל אלה גרים שמה. והם באים ומשתיינים.

מר יוסי חן: השאלה, אם אנחנו נקבל החלטה, השאלה אם אפשר לאכוף אותה שמה.

מר רון נחמן – ראה"ע: אומר היועץ המשפטי – כן. כרגע המצב בלתי אפשרי.

גב' חנה גולן: אומר ברוך אנגל, שהוא עמד בחוץ, הוא הרי רישוי עסקים, הגישו בקשה לרישוי עסק לפיצוציה באזור המלאכה.

מר רון נחמן – ראה"ע: זה יהיה שמה. הרי מה שקורה באזורים, פעם היה בתל-אביב באזור מסוים כל החנויות של, אני יודע מה, של בגדים, או אולמות חתונות. אחר כך זה עבר. עיר דינאמית, עוברים ממקום למקום. תראו, פעם היה כאן המרכז המסחרי הזה, אז הכול התמקד כאן. כשהיה סמו יותר צעיר, זה מה שהיה. לא היה לו את המרכזים האחרים.

מר אבי סמו: ועדיין ישבנו ליד מנו, אל תדאג. עדיין ישבו גם ליד מנו, נכון?

מר רון נחמן – ראה"ע: נכון. נכון. וגם בעניין הזה צריך לעשות טיפול נפרד. והטיפול הנפרד הוא לפי חוק העזר של מניעת רעש, ואז צריכים לאכוף את זה. ואז שיקבלו את מה שיקבלו, גם אז. גם זה לא נגמר. כי צריך ללכת למשפחות שלהם, לדבר עם המשפחות – תדעו איפה הילדים שלכם, וגם אז זה לא נגמר, כי צריך לתת להם עוד פעילויות אחרות. אני מדבר על הנוער, אני מדבר על צעירים. זה הכול.

מר יחיאל תוהמי: רון, אני חושב שיטחנת' את זה הרבה, אבל אנשים פה רוצים לדעת שאתה עושה צעדים, כמו שאמרת, דיון וצעדים, איך באמת לעזור לנוער בכלל.

מר רון נחמן – ראה"ע: זה לא דיון על נוער. כרגע זה לא דיון על נוער.

מר יוסי חן: מי יושב שם אם לא הנוער?

מר רון נחמן – ראה"ע: אני תיכף מעמיד את זה להצבעה. צ'רנוגלס, מה רצית להגיד?

מר מקס צ'רנוגלס: יחיאל, זה לא רק את זה, כי גם רון אמר בהתחלה שזה לא עניין, בגדול זה לא עניין של עסקים.

מר יחיאל תוהמי: כן, ברור.

מר מקס צ'רנוגלס: וגם אני מסכים, שעסקים זה עוד בעיה, אבל עדיין אני לא הבנתי, שרון, איך קשרת את זה לחוק הזה של מטרד. כי עוד פעם, בוא נגיד שאין פיצוציה ויש רעש, אתה מטפל בזה?

עו"ד שרון שטיין: בטח.

מר מקס צ'רנוגלס: אז איך פיצוציה מפריעה לך? איך זה מפריע לך? כי אני, עוד פעם, אני מוטרד מזה שאנשים עדיין, אם עכשיו נגיד יש להם מוקד, לא יודע, יש שם אור, זאת הבעיה, לא הפיצוציה, מחר סגרנו, נגיד אין שם אור, הם יתפזרו בכל העיר. הם לא יהיו במוקד אחד, הם יתפזרו בכל המוקדים. אני פשוט לא מבין איך זה קשור.

מר יוסי חן: אתה תמצא אותם בבתי-הספר.

מר מקס צ'רנוגלס: סליחה, אני אמקד את השאלה.

עו"ד שרון שטיין: אני לא למדתי מדעי החברה, אני לא עובד סוציאלי. אני יכול לתת לכם את הפיתרון.

מר מקס צ'רנוגלס: אני אמקד את השאלה שלי. עוד פעם, איך דבר סגירת הפיצוציה עד שעה מסוימת,

מר יוסי חן: זה לא פיצוציה. זה פיצריה, גלידה, אל תגיד פיצוציה.

מר מקס צ'רנוגלס: לא חשוב. איך דבר סגירת העסק ישנה את העניין של החוק הזה של המטרד?

עו"ד שרון שטיין: זה לא שהוא ישנה. החוק אצלכם, שוב פעם, אתה לוקח אותי למקום

שאני ממש לא רוצה להגיע. יש לך חוק עזר שאומר, בשורה התחתונה – בתי עסקים לא יקימו רעש אחרי 12 בלילה.

מר מקס צ'רנוגלס: בתי עסקים?

עו"ד שרון שטיין: בכלל, באזורי מגורים.

מר מקס צ'רנוגלס: אתה מתלונן על מישהו ישר.

מר רון נחמן – ראה"ע: בריכת השחיה פה, טוב?

מר עמנואל יעקב: באופן כללי הוא אומר.

גב' חנה גולן: יש חוק נגד הקמת רעש.

עו"ד שרון שטיין: שום דבר, באזור מגורים.

מר רון נחמן – ראה"ע: הוא מתלונן – ב-11 בלילה סוגרים את הבריכה.

גב' חנה גולן: גם בין 2 ל-4.

מר רון נחמן – ראה"ע: כן, בצהריים.

עו"ד שרון שטיין: אז זו הנקודה. עכשיו, אין כרגע אפשרות, מה זה הדרך לאכוף את חוק

העזר הזה? בראש וראשונה זה ללכת ולהתחיל לתקוע דו"חות. אז יכול להיות שאם זה אחד שהוא מרוויח הרבה כסף, כמו שעובד בשיטת הפיצוציות בתל-אביב, פיצוציה בתל-אביב יכולה לעשות המון כסף בסוף שבוע, לא אכפת לו לשלם גם 2,000,

מר מקס צ'רנוגלס: אבל הוא לא עושה את הרעש.

עו"ד שרון שטיין: שניה. חוץ מזה, ממה שאמרתי לכם, שהבן אדם יגיד – זה לא אני, כן אני, לא אני. דרך חלופית לאכוף את זה, זה באמצעות תנאים ברישיון עסק. מה לעשות, בארץ הרבה מאד דברים שקשורים לנושאים סביבתיים בכלל, לאו דווקא רעש, זה יכול להיות מטרדי רעש, זה יכול להיות ריח, זה יכול להיות הרבה מאד, החזקה של חומרים מסוכנים, זה לא משנה כרע מה, בארץ, מה לעשות, האמצעי העיקרי זה בדרך כלל תנאים ברישיון עסק. זהו. עכשיו, הדרך לאכוף בצורה עקיפה את חוק העזר העירוני זה להוסיף תנאי ברישיון העסק שהעסק ייסגר ב-12 בלילה. ואז בן אדם לא רק חשוף לקנס שהוא יכול לעשות פידיון שבועי ולשלם את הקנס ולגמור עם הסיפור הזה, וכל פעם שיגיע פקח הוא ישלם את זה פעם בערב ותודה רבה, אלא הוא אז נמצא במצב של חשיפה שיסגרו את העסק. ייצא לו צו סגירה.

מר מקס צ'רנוגלס: אבל עוד פעם אנחנו סטינו מהעניין.

עו"ד שרון שטיין: לא, זה העניין.

מר מקס צ'רנוגלס: אז דבר אחרון וזהו. כי זה לא העניין.

עו"ד שרון שטיין: אבל זה העניין.

מר מקס צ'רנוגלס: לא. אתה מחר סגרת את העסק, מחרתיים אתה תקבל אותן 100 תלונות על אותו רעש. והתושבים אומרים – מה עשית?

עו"ד שרון שטיין: בסדר. אבל זה כבר לטיפול המשטרה.

מר רון נחמן – ראה"ע: צ'רנוגלס, אני רוצה להגיד לך משהו. תקשיב, אנחנו מבקשים להתחיל את התהליך הזה של מה שנקרא שיפור איכות החיים של התושבים. שיפור איכות החיים של התושבים זה חובה שלנו כמועצת עיר לעשות. אני מדבר על החרא של הכלבים, אני מדבר על הוונדליזם, אני מדבר על זה שזורקים את האשפה כך וכך, אני מדבר על נושא שנקרא אכיפת החוק. כרגע על סדר היום זה גם בקשת המשטרה, גם הצעת היועץ המשפטי לאפשר שתהיה אפקטיביות בנושא של האכיפה. הנושא רחב מאד. הוא לא שייך לדבר הזה. אנחנו באחת הישיבות גם נקיים פה את הדיון ואני אשמח שכל אחד יביא

דוגמאות ממה שהוא יודע מהארץ ומהעולם. אני אומר את זה לכל אחד ואחד מאיתנו. רק אני מבקש לקבל את החומרים האלה לפני הישיבה. אני מבקש שמי שיש לו דברים, שיכין חומר, נפיץ את זה בין כולם. נזמן לדיון את כל אלה שעוסקים בקטע הזה שנקרא הטיפול באלימות, ברעש וכל זה. אני אזמין את המומחית של עיר ללא אלימות, אני אזמין את המשטרה, מי שמתעסק עם קהילה ומשטרה, נזמן את כולם, יהיה דיון גדול.

מר אבי סמו: למה לא לעשות קודם כל דיון שישכנעו אותי שזה הסעיף,

מר רון נחמן – ראה"ע: לא צריך לשכנע אותך כאן כי אנחנו מעלים פה את הנושא הזה. אתה יכול להצביע נגד, סמו.

מר אבי סמו: אני מצביע נגד.

מר רון נחמן – ראה"ע: אבל אתה לא צריך להיות כל כך כזה, אתה מכסימוס מרים אצבע נגד, בלי אמוציות, בלי אמוציות. אתה כאן לא יושב באופן אמוציונאלי.

מר אבי סמו: אני תושב העיר ואכפת לי מהעיר,

מר רון נחמן – ראה"ע: אבל, מותק, אתה נציג ציבור. אז אני מבקש, easy, תירגע, בלי אמוציות. לא עושים שום דבר באמוציות.

מר אבי סמו: הכול רגוע. הכול רגוע.

מר רון נחמן – ראה"ע: לכן, ההצעה שרשם היועץ המשפטי, שמועצת העיר מאשרת הגבלת שעות פעילות לעסקים הנמצאים בתוך ובסמוך לבתי מגורים, וההגבלה תהיה עד 24, אני מוכן לקבל את ההצעה של שירה דקל, עד 11, כמו שזה היה פה, לחזור לקדמותו, שהסגירה תהיה ב-11. אני מוכן לקבל את ההצעה שלך של שעה פחות. אני לא רוצה לקבל ב-8.

גב' שירה דקל: אני לא הצעתי 11, אני הצעתי אפילו פחות. אני הייתי קיצונית יותר.

מר רון נחמן – ראה"ע: את רוצה 8, כמו בכפר-סבא.

גב' שירה דקל: אבל אני גם הצעתי לעשות שיעורי בית ולבוא מוכנה כדי שאני לא אהיה לא אחראית.

מר רון נחמן – ראה"ע: זה לא שייך אחד לשני.

מר יוסי חן: כולל פיצריות וגלידריות.

מר רון נחמן – ראה"ע: את זה נעשה אחר כך.

גב' שירה דקל: יש פה אנשים שחושבים אחרת ממני.

מר רון נחמן – ראה"ע: אבל מה לעשות? תמיד אפשר להוסיף.

גב' חנה גולן: אני רוצה לומר משהו, כנראה שלא הובהרתי נכון. עיריית אריאל פנתה בבקשה לקבל אותנו בתוך הקבוצה של 'עיר ללא אלימות'. 'עיר ללא אלימות' שמובילה משטרת ישראל, היא מכלילה בתוכה הרבה מאוד פעילויות. קצה הקרחון זה מה שאנחנו דנים היום. אני מאוד מקווה שאנחנו נקבל תשובה חיובית. ככה כל הסימנים מראים, שנקבל תשובה חיובית.

מר יוסי חן: מה זה אומר 'עיר ללא אלימות'? יהיה תקציבים?

גב' חנה גולן: א. אפשר להיכנס לאתר של 'עיר ללא אלימות' ולראות. זה אומר לא רק תקציבים, התקציבים זה לא הדבר הכי משמעותי. זה אומר, את אנשי המקצוע מהשורה הראשונה של מדינת ישראל, לא של העיר אריאל בלבד, אלא של מדינת ישראל, שיודעים לעשות את זה, עשו את זה בערים הקשות ביותר, כמו אילת שהיא היתה ידועה באלימות הגדולה שיש שם, בעקבות התיירות הגדולה של בני נוער שמגיעים לשם. והדבר הכי משמעותי זה הליווי של אנשי המקצוע וההדרכה של כל מי שעוסק בתחום. שזה אומר קידום נוער להדריך אותם, שזה אומר לעבוד מול המשטרה ולהדריך גם את ה'פיקחני' נוער, כמו שאתה אמרת קודם. זה אומר להדריך את המשמר האזרחי. זה אומר לעבוד מול אגף הביטחון. זה אומר לעבוד מול אגף החינוך. זה אומר לעבוד מול המרכז הבינתחומי שעוסק בלשעשע

את הנוער כל הזמן, לשעשע. מה הם יעשו המסכנים? אין להם בית, אין להם איפה לשבת, מ-30:12 צריך לשעשע אותם, כל הזמן רק לשעשע. את זה אני אומרת כאמא. כי באמת יש איזה גבול. לכולם היו, אני בגילי הזקנה, סמו, היו לי 3 ילדים שהשתעשעו עם החברים שלהם אצלי בבית ולא היו ברחובות. מה לעשות? וברוך השם גדלו בלי תסכולים. עכשיו כולם מתוסבכים.

מר אבי סמו : איפה הבת שלך גרה היום?

גב' חנה גולן : מה זה לעניין?

מר אבי סמו : כי שעמם לה פה.

גב' חנה גולן : סליחה, לא בגלל זה.

מר אבי סמו : רק בגלל זה.

גב' חנה גולן : לא בגלל זה. כי יש חופש בחירה לבן אדם ויש לו גם בן זוג והוא מחליט איפה הוא יגור.

מר רון נחמן – ראה"ע : יכול להיות שהיא לא רצתה להיות שכן שלך.

גב' חנה גולן : סליחה, יש פה כמה בני זוג שהם אמרו שהם יעזבו את אריאל.

מר רון נחמן – ראה"ע : אתה מבין? יכול להיות, סמו, אולי מה שאתה אומר לא מצא חן בעינייה והיא לא רצתה להיות.

גב' חנה גולן : סליחה רגע, רון, עזוב, זה לא קשור.

מר רון נחמן – ראה"ע : מה הקשר? כבר קודם אמרתי לך.

מר אבי סמו : אני לא דיברתי ספציפית על הבת שלה, אני דיברתי על הבנים והילדים של

כל התושבים באריאל שברחו מפה.

גב' חנה גולן: אבל הבת של אחי, שהשתעשעה עם הילדים שלי פה ואתה מכיר אותה מצוין, היא גם קרובת משפחה שלך, אז היא בחרה לגור באריאל. מה יש? אז בוחרים לגור באריאל לא בגלל שב-30: 12 יש איפה לקנות סיגריות. ואני מעשנת.

מר פבל פולב: זה אחד מהדברים.

גב' חנה גולן: זה לא אחד הדברים. זה לא אחד הדברים. אני רוצה רק להשלים את העניין הזה של 'עיר ללא אלימות'. אין לי ספק שכל מי שיושב פה, חשוב לו שהתושב יהיה מרוצה, שהמבוגרים והזקנים, סמו, יוכלו לישון בלילה על מנת שלא יקבלו התקפי לב ביום. שהצעירים יהיה להם מה לבלות. שהילדים הקטנים לא יפחדו ללכת ברחוב שלא יהיו פדופילים וכל מיני כאלה שחוטפים מהם את התיקים ומרביצים ושוברים בקבוק. כולנו רוצים להיות בגן עדן, כולנו. אבל אנחנו לא בגן עדן. ובשביל להגיע לגן עדן צריך להתחיל באיזה שהוא צעד אחד, צעד אחד. היום הייתי אצל אלברט אוחיון, מפקד המשטרה. אמרתי לו בשמחה שסוף סוף אנחנו מצליחים להעלות את זה בישיבת המועצה. הוא אמר – וואי, אני מודיע,

מר יוסי חן: למה לא הצלחתם? היה לכם רוב כל השנים. כל השנים היה לך רוב מוחלט, יותר מהיום. מה הפריע לך?

גב' חנה גולן: אני לא יודעת. אתה יודע מה, לא חשבתי על זה. עכשיו באתם, הבאתם לי את המוזה. אלברט אמר – אני מודיע כבר. אמרתי לו – אל תודיע, כי אני לא יודעת איך ההצבעה תיגמר.

מר יוסי חן: אבל יש לך רוב.

גב' חנה גולן: לי אין רוב. אני לא אכפת לי. מה שתחליטו,

מר יוסי חן: כי יש פה אנשים שבאו מהבית כבר עם ההחלטה.

גב' חנה גולן: לא, יוסי, אתה טועה. מה שתחליטו,

מר יוסי חן :

אני אומר לך שיש לך רוב.

גב' חנה גולן :

אני רוצה להוציא מכתבים לכל התושבים.

מר יוסי חן :

עכשיו תחליטי מה שאת רוצה, יש לך רוב.

גב' חנה גולן :

אני רוצה להודיע לכל התושבים. אבי סמו, זה צעד אחד קטן שיכול

להוביל למעשה גדול. מצד שני, הצעד הקטן הזה, בדיוק באותה הצלחה, בעוד חצי שנה אחרי שננסה, נשב

פה ונגיד – אתם יודעים מה, זה היה צעד הכי מטומטם שעשינו. בואו נשנה.

מר רון נחמן – ראה"ע :

נכון.

גב' חנה גולן :

הרי מה, זה חוק של תורה מסיני? לא. מה קרה? אני סיימתי.

מר רון נחמן – ראה"ע :

אנחנו גמרנו את השאלות והתשובות. מי בעד הצעתו של היועץ המשפטי,

כפי שניסח אותה. אני כבר אומר את זה כאן – המועצה מאשרת הגבלת שעות פעילות לעסקים הנמצאים

בתוך או בסמוך לבתי מגורים. ההגבלה תהיה עד השעה 24:00. מי בעד? יריס יד. הצביעו בעד: רון, פבל,

לודמילה, תוהמי, אריאל, מנו. מי נגד? הצביעו נגד: סמו, שבירו ויוסי חן. מי נמנע? נמנעו: צ'רנוגלס

ושירה. תודה רבה. הסעיף הבא.

החלטה :

הוחלט ברוב קולות (6 בעד: מר רון נחמן, מר פבל פולב, גב' לודמילה גוזב, מר יחיאל

תוהמי, עו"ד אריאל עזריה, מר עמנואל יעקב. 3 נגד: מר אבי סמו, מר אלי שבירו, מר יוסי חן. 2

נמנעים: מר מקס צ'רנוגלס, גב' שירה דקל) לקבל את ההצעה, כפי שנוסחה על ידי היועץ המשפטי,

ולאשר הגבלת שעות פעילות לעסקים הנמצאים בתוך או בסמוך לבתי מגורים. ההגבלה תהיה עד

השעה 24:00.

3. אישור העדרות נסיעת ראש העיר לארה"ב מתאריך 15.10.09 ועד 27.10.09.

מר רון נחמן – ראה"ע: אני מתכוון לנסוע לארה"ב ב-15.10 עד ה-27.10.

מר אלי שבירו: אנחנו נשמח, דרך אגב, טסת לחו"ל לפני חודש ומשהו ואנחנו נשמח לקבל איזה שהוא עדכון, מה היה, מה לא היה.

מר פבל פולב: וזה לא חקירה.

מר רון נחמן – ראה"ע: בסדר. נעדכן אותך. בסדר. אני מבקש אישור העדרות של ראש העיר. אני לא מבקש מימון. מי בעד לאשר את ההעדרות של ראש העיר?

מר אלי שבירו: רגע, אם אפשר לקבל,

מר רון נחמן – ראה"ע: בישיבה הבאה אני אתן לך, כשאני אחזור מהנסיעה הזאת.

גב' חנה גולן: גם אז טסת לא על חשבון העירייה.

מר רון נחמן – ראה"ע: גם אז לא טסתי על חשבון העירייה, אבל לא משנה, זה העדרות שלי.

מר אלי שבירו: אבל שווה אולי שנדע, אם אתה יוצא והמועצה מאשרת, ולהזכירך בפעם הקודמת,

מר רון נחמן – ראה"ע: מאשרת את ההעדרות שלי, כן.

מר אלי שבירו: מאשרת את ההעדרות שלך. בפעם הקודמת, דרך אגב, אנחנו הצבענו גם כן בעד. אין לנו בעיה עם זה. אני חושב אבל ששווה שחברי המועצה יידעו מה היה, איזה דברים יש. אנחנו נשמח לדעת גם מה קורה בקרן שם. כמה כסף יש בקרן שם.

מר רון נחמן – ראה"ע: הקרן זה לא עניינך בכלל. אתה רוצה להעלות כאן דברים כאלה? אז אני מודיע לך ככה, אני לא שואל עמותה פרטית את העניינים האלה בישיבת מועצה. אין לך סמכות ואין לך שום רשות.

מר אלי שבירו :

א. יש לי סמכות ויש לי,

מר רון נחמן – ראה"ע :

לך לרשם העמותות, תבדוק.

מר אלי שבירו :

לא, יש לי אפשרות לשאול אותך. זה שאתה לא רוצה,

מר רון נחמן – ראה"ע :

אתה יכול לשאול אותי.

מר אלי שבירו :

זה שאתה לא רוצה להגיד, זה בסדר.

מר רון נחמן – ראה"ע :

בסדר, הבנתי. הבנתי. שבירו, הבנתי.

מר אלי שבירו :

רגע, אני רוצה להגיד כמה מילים. מותר לי.

מר רון נחמן – ראה"ע :

בסדר. אבל אני צריך שתתייחס לעניין.

מר אלי שבירו :

זה לעניין, לעניין.

מר רון נחמן – ראה"ע :

אישור ההעדרות של ראש העיר. זה הכול, תגיד מה שיש לך.

מר אלי שבירו :

אישור ההעדרות. מה שאני אומר, אני אומר שחשוב שחברי המועצה

יידעו, כאשר ראש העיר טס לחו"ל כדי לעשות כל מיני דברים, מה הוא עושה. אני חושב שמן הראוי שאתה גם תציג את הדברים בפני,

עו"ד אריאל עזריה :

אתה לא רואה במשך 30 שנה מה הוא עשה? אתה לא רואה את הכסף?

מר רון נחמן – ראה"ע :

לא, הוא לא רואה, הוא לא רואה. הוא רשום לקאונטרי.

עו"ד אריאל עזריה :

הוא חושב שכל נסיעה אתה צריך לחזור עם 2 מיליון דולר.

מר אלי שבירו : אני חושב ששווה שחברי המועצה שלנו יידעו מה הכסף,

עו"ד אריאל עזריה : אתה לא רואה את הכסף?

מר יוסי חן : איפה רואה את הכסף? תגיד לי איפה. תקרא את הדו"חות של החברה הכלכלית. תקרא את הדו"חות, תראה.

מר אלי שבירו : יוסי, שניה, אני חושב שחשוב שחברי המועצה יידעו למשל שבקרן בארה"ב יש בין 250 ל-300,000 דולר ויש התחייבות של עוד תורם ל-500,000 דולר. אני מברך על זה את ראש העיר, אבל אני אומר שחשוב,

עו"ד אריאל עזריה : זה קרן פרטית. מה אתה רוצה?

מר אלי שבירו : קרן פרטית שראש העיר שלנו נוסע כדי לגייס עבורה כסף. ואני חושב ששווה שאנחנו כחברי המועצה, שמאשרים לראש העיר לטוס לארה"ב כדי לעשות את הדברים האלה,

מר רון נחמן – ראה"ע : אתה לא מאשר לי לטוס, אתה מאשר לי העדרות. אתה לא מאשר לי לטוס, אני לא שואל אותך בכלל. מי אתה שתגיד לי את הדברים האלה בכלל? אתה יכול להתנגד שאני לא אהיה פה, שתהיה ממלא מקום ראש העיר. אולי אני אמנה אותך לתקופה הזאת.

מר אלי שבירו : אני אין לי בעיה, אני שמח,

מר רון נחמן – ראה"ע : אתה רק יכול להגיד – אני מאשר. גמרת לנאום?

מר אלי שבירו : לא, אתם לא נותנים לי לסיים.

מר רון נחמן – ראה"ע : אז יש לך עוד 2 דקות. לקחתי לך זמן.

מר אלי שבירו : אתה לוקח זמן? אז אני לקחתי דרך אגב זמן ויש לי עוד 8 דקות.

מר רון נחמן – ראה"ע: אין לך 8 דקות.

מר אלי שבירו: הנה, בוא תסתכל.

מר רון נחמן – ראה"ע: 5 דקות יש לך. דבר.

מר אלי שבירו: 5 דקות. בסדר גמור. אני לא צריך 5 דקות. מה שאני אומר, אני שמח

שאתה טס. אני באמת אומר את זה מכול הלב. אני שמח שאתה טס. אבל אני אומר ששווה שאנחנו
כחברי מועצה נקבל את הדיווחים הראויים.

מר רון נחמן – ראה"ע: בסדר. תודה.

מר יחיאל תוהמי: אני רוצה להגיד משהו. אתה לא רואה שבעיר הזאת נעשה משהו? אותך

מעניין מאיפה הכסף בא? ממש, אתה כל כך מודאג? אתה מודאג?

מר אלי שבירו: מה הקשר? תוהמי,

מר יחיאל תוהמי: מה הבעיה? מה הבעיה? ראש העיר הולך שבוע לחו"ל, מה הבעיה?

מר אלי שבירו: אין שום בעיה. אני רק אומר, אתה מאשר לו, אתה מריס את האצבע,

מר יחיאל תוהמי: כן, מריס, כן, שייסע. מה הבעיה?

מר אלי שבירו: אין בעיה. אני אומר, שווה,

מר רון נחמן – ראה"ע: אני לא צריך לקבל אישור מהמועצה לנסוע.

מר אלי שבירו: שווה שנקבל דיווח.

מר יחיאל תוהמי :

בחיידך, שבירו, אתה מדבר שטויות. עזוב, זה מעליב, זה מעליב, עזוב.

מר רון נחמן – ראה"ע :

שבירו, מהרסייד ומחריבייד ממך ייצאו. הואיל ולא גייסת בחיים שלך

כסף בחו"ל,

מר אלי שבירו :

אני לא אומר שאתה לא מגייס. אני מברך את זה. אני אומר אבל שווה

שחברי המועצה יקבלו דיווח.

מר רון נחמן – ראה"ע :

שבירו, הואיל ונתתי לך לדבר 5 דקות, אני רק אגיד לך ככה. על סדר היום

יש אישור העדרות נסיעת ראש העיר לחו"ל. כתוב פה – אישור העדרות. אתה צריך לאשר את ההעדרות

שלי כדי שחשבון החופשה שלי לא ינוכה מהשהות שלי בחו"ל. זה הכול.

מר אלי שבירו :

זה גם, דרך אגב, זה כספי ציבור גם כן. זה כספי ציבור גם כן אם אינני

טועה, לא?

מר רון נחמן – ראה"ע :

תקשיב לי טוב, אתה יכול להרים את האצבע נגד.

מר אלי שבירו :

לא, אני בעד, אתה לא מבין. אני רק אומר, אם אנחנו משלמים לך את זה,

מר רון נחמן – ראה"ע :

שמעתי. מי בעד לאשר את העדרות ראש העיר? בבקשה. מי בעד? הצביעו

בעד : פבל, לודמילה, רון, תוהמי, אריאל, מנו, סמו, שירה, שבירו, צ'רנוגלס. יוסי חן, מה איתך? אתה

מתנגד? אתה נגד?

מר יוסי חן :

מתנגד. מתנגד. עד שלא תחזיר את הילדים למגרשים אני אתנגד. תחזיר

אותם למגרשים.

מר רון נחמן – ראה"ע :

100%. אז התקבלה ההעדרות של ראש העיר.

החלטה : הוחלט ברוב קולות (10 בעד : מר רון נחמן, מר פבל פולב, גב' לודמילה גוזב, מר יחיאל

תוהמי, עו"ד אריאל עזריה, מר עמנואל יעקב, מר אבי סמו, מר אלי שבירו, מר מקס צ'רנוגלס, גב'

שירה דקל. 1 נגד: מר יוסי חן) לאשר את העדרות נסיעת ראש העיר לארה"ב מתאריך 15.10.09 ועד
27.10.09.

4. אישור מינוי ועדת רכש ובלאי.

גב' חנה גולן: על פי החלטת בג"צ וחוזר מנכ"ל מה-1.2009 נקבע כי ועדת רכש ובלאי תהיה ועדה בדרג מקצועי בלבד ולא על ידי נבחרי ציבור. לאור האמור מתבקשת המועצה לאשר הרכב ועדת רכש ובלאי כדלקמן: היועץ המשפטי, גזבר העירייה ומנכ"ל העירייה.

מר יוסי חן: למה אי אפשר להכניס פה נבחרי ציבור?

מר רון נחמן – ראה"ע: ככה בג"צ קבע.

מר יוסי חן: למה צריך אישור של המליאה?

מר רון נחמן – ראה"ע: כי כל ועדה צריכה לקבל אישור של המליאה.

מר יחיאל תוהמי: שרון, אפשר להכניס איש ציבור לא חבר מועצה?

עו"ד שרון שטיין: לא. זה כמו ועדת תמיכות.

מר רון נחמן – ראה"ע: זה כמו ועדת התמיכות, שהוציאו את זה. מי בעד? יריס יד. יוסי, איפה אתה?

מר יוסי חן: נגד.

מר רון נחמן – ראה"ע: נגד?

מר יוסי חן: בטח.

מר רון נחמן – ראה"ע: אתה נגד החלטת בג"צ?

מר יוסי חן: כן. אם ה-בג"צ מקבל החלטות כאלה 'דביליות' ולא שם חבר מועצה שישגיח, לפחות מהאופוזיציה, מהאופוזיציה שישגיח,

גב' חנה גולן: יש ועדת ביקורת.

מר יוסי חן: איזה ביקורת? אנחנו יודעים מה קורה בוועדה הזו? אני הייתי חבר בוועדה הזאת, כמה חודשים לא התכנסה.

החלטה: הוחלט ברוב קולות (10 בעד: מר רון נחמן, מר פבל פולב, גב' לודמילה גוזב, מר יחיאל תוהמי, עו"ד אריאל עזריה, מר עמנואל יעקב, מר אבי סמו, מר אלי שבירו, מר מקס צ'רנוגלס, גב' שירה דקל. 1 נגד: מר יוסי חן) לאשר את הרכב ועדת רכש ובלאי: היועץ המשפטי, גזבר העירייה ומנכ"ל העירייה.

5. הצעות לסדר:

א. חבר המועצה מר יוסי חן, מתאריך 21.6.09;

ב. סיעת "אריאלי" וחבר המועצה יוסי חן מתאריך 2.08.09.

מר רון נחמן – ראה"ע: חברים, בתוך 10 דקות את שני הדברים עכשיו. הצעה לסדר לישיבת המועצה הקרובה של יוסי חן. יוסי, בבקשה, תקריא את ההצעה שלך.

מר יוסי חן: קודם כל, זה הצעה מ-21.6. אנחנו היום בספטמבר. חודשים לקח. חבל שלא נמצאים פה גם המבקר וגם הגזבר. דווקא הייתי רוצה לראות אותם פה.

גב' חנה גולן: המבקר היה בלוויה והגזבר, לצערנו, לא מרגיש טוב.

מר יוסי חן: ואנחנו לא יודעים את זה. אנחנו אפילו לא יודעים. אנחנו נבחרי ציבור,

לא יודעים.

גב' חנה גולן :

יש דברים שזה צנעת הפרט.

מר רון נחמן – ראה"ע : כמו עם תוהמי שהיה, אותו דבר, לא צריך לפרסם יותר מדי. הוא פשוט היה בבית-חולים, מאושפז בבית-חולים. וחוף מזה הבן שלו עבר ניתוח גם כן עכשיו, היום הוא עבר. שתי הצרות האלה ביחד נפלו עליו.

מר יוסי חן :

יש תקציבים שאושרו בוועדת התמיכות על פי חוק, אחרי שעברו את כל התבחינים, אחרי שהכול. עכשיו, אין לי ספק שמעירים את העורך דין תיכף שהוא יגיד שהמהלך הוא לא חוקי וזה בסדר. הכול בסדר. תהיה בהקשבה, שרון, תיכף אתה צריך לענות פה. אבל, באמת אני אומר לכם, לא יתכן שפה מאשרים כספים, כספים צבועים, אמורים לעבור לעמותות, לא עוברים הכספים והם מתגלגלים במערכת. יותר מזה, מדווחים עליהם בדו"ח ביצוע שהכסף עבר וכשאתה שואל את הגזבר הוא אומר לך – הכסף נמצא. אם אני אצטרך לתת אותו, הוא נמצא, הוא קיים. אם היה אומר לי מראש הגזבר – תשמע, הכסף לא נמצא. בוועדת הכספים, שאלתי את מנו אם היא התכנסה, והיה אומר לי – יוסי, ועדת כספים התכנסה עוד באותה שנה וחילקנו את זה בצורה אחרת – הייתי אומר בסדר, אפשר להצביע פה.

מר רון נחמן – ראה"ע :

אני לא יודע על מה אתה מדבר. אתה אמרת ככה – חלוקת תקציבי תמיכות שאושרו בשנים האחרונות לעמותות הספורט. אתה יכול להיות ספציפי, להגיד לנו,

מר אלי שבירו :

אני אתן לך ספציפית.

מר רון נחמן – ראה"ע :

לא אתה, זו הצעה שלו.

מר אלי שבירו :

מה זה משנה? אני אגיד אבל מאיפה. אני הייתי בוועדת ביקורת שעלינו על זה.

מר רון נחמן – ראה"ע :

הוא מציע הצעה, שבירו, אתה אחר כך תגיד משהו.

מר יוסי חן :

יש קודם כל את התמיכות שאושרו פה ל"הפועל". אתה שולח פה מכתב

לתוהמי, שבמקרה נתן לי אותו עוד ב-2005, עמותת "הפועל", אושרה להם תמיכה בשנת 2005 ולא קיבלו את כל הכסף, קיבלו רק חלק.

מר רון נחמן – ראה"ע :

דווקא ישבתי עם מוטי לוי השבוע, הוא לא אמר לי את זה.

מר יוסי חן :

וקיבלו רק חלק. קיבלו רק חלק מהכסף.

מר רון נחמן – ראה"ע :

מוטי לא אומר, ואתה הנציג של "הפועל"?

מר אלי שבירו :

לא, הוא לא הנציג של "הפועל", הוא נציג של כולם. הוא נציג של כולם,

לא של "הפועל".

מר יוסי חן :

אני אומר עכשיו כל העמותות, אני לא מייצג,

מר רון נחמן – ראה"ע :

של כל העמותות?

מר אלי שבירו :

הוא לא מייצג עמותה. אנחנו מייצגים עמותה?

מר רון נחמן – ראה"ע :

כן.

מר אלי שבירו :

לא. אנחנו מייצגים את כולם.

מר רון נחמן – ראה"ע :

מי זה אנחנו?

מר אלי שבירו :

אנחנו חברי המועצה.

מר יוסי חן :

אני פה עכשיו מתייחס לכל העמותות. כל העמותות שאושרו להם על פי

חוק תקציבים, ועדת התמיכות אחרי שבדקה את התבחינים,

מר רון נחמן – ראה"ע: והם עמדו בכל הדרישות של החוק.

מר יוסי חן: כן. מה שאישרת להם. אחרי שכבר דנו והכול ואושרו להם התמיכות.

עכשיו, אחרי שאישרו את התמיכות, הכספים, מסיבות כאלה או אחרות, לא הגיעו.

גב' חנה גולן: אני יכולה לענות רגע? תעצור שניה. האישור של מליאת המועצה הוא

תקף בתנאי שאותה עמותה הגישה את כל המסמכים ועברה את הביקורת של מבקר העירייה, שזה אריה ברסקי. ואז הוא נותן אישור לגזבר להעביר את הכסף או לא להעביר את הכסף. אם מליאת המועצה אישרה לאותה עמותה שלא עמדה בביקורת של אריה ברסקי, הכסף בסוף שנת העבודה, השנה הקלנדרית, נסגר בתב"רים, כמו שכולכם יודעים, כשנשאר לנו מעט כסף,

מר אלי שבירו: לא, לא, לא, דרך אגב, יש לי הפתעה, חנה.

גב' חנה גולן: שניה. אלא אם כן, ונראה לך, וכולנו מכירים את מוטי לוי היטב, שמשנת

2005 אתה אומר? מוטי לוי היה יושב בשקט ועמותת "הפועל" היתה יושבת בשקט ולא באה בטענות?

מר יוסי חן: הוא בא בטענות.

גב' חנה גולן: למי?

מר יוסי חן: הוא פנה ליחיאל שהיה יו"ר ועדת התמיכות והוא פנה לראש העיר והוא

פנה לכולם.

מר רון נחמן – ראה"ע: או קיי, יוסי, תגמור את ההצעה שלך.

גב' חנה גולן: מוטי קיבל תשובות, הוא רק לא מוכן לקבל אותן. היחיד שמאשר זה

אריה ברסקי.

מר יוסי חן: בואי נעבור לנקודה של כן מי שאושר, ואני יכול להראות לך מסמך

שמאשר, מסמך בחתימת ידו של אריה ברסקי, שהכספים אושרו ולא הועברו לבית"ר.

מר רון נחמן – ראה"ע: איזה עמותה?

מר יוסי חן: לבית"ר.

מר רון נחמן – ראה"ע: אבל אתה יודע על בית"ר, היתה חוות דעת משפטית, אתה יודע. אתה הרי לא יכול לתקוף את העירייה ולקבל כסף ממנה. מה אתה מתמס?

מר יוסי חן: בדו"ח ביצוע אתה מדווח שהכסף עבר למועדון. הוא לא עבר למועדון.

מר רון נחמן – ראה"ע: עיריית אריאל לא תשלם לאף עמותה כסף כשהעמותה תובעת ויוצאת נגד האינטרס של נותן המתנה.

מר יוסי חן: 100%. אבל גם שלא תדווח בדו"ח ביצוע שאומר מבקר הפנים שקיבלתם את הכסף.

גב' חנה גולן: הערתם את תשומת ליבו של ג'והר?

מר מקס צ'רנוגלס: כן, בטח.

מר יוסי חן: הוא אמר שהכסף נמצא.

גב' חנה גולן: הוא לא אמר שזה עומד ותלוי הכסף הזה, במידה ובית-המשפט יחליט כך או אחרת?

מר אלי שבירו: לא כך או אחרת.

מר יחיאל תוהמי: אני שמעתי שג'והר אומר שזה כסף צבוע. אני שמעתי, 32,000 שקל.

מר יוסי חן: נכון. אני יכול להראות לך את זה בכתוב, בפרוטוקול.

מר יחיאל תוהמי :

הוא אמר – אם יגידו לי הוראה אני נותן את זה.

מר עמנואל יעקב :

אותו דבר הוא אמר לי, שהכסף צבוע והוא ישנו והוא צריך לעבור.

עו"ד שרון שטיין :

מה שקרה לגבי התמיכות של העבר, היתה חוות דעת של גילי רוגל, שאחרי זה גם עיגנו אותה בתוך התבחינים של התמיכות אם אתם זוכרים, שאומרת שהעירייה לא חייבת לחלק כספי תמיכה,

מר אלי שבירו :

אבל לא יכולה לדווח שהיא נתנה אותם.

מר רון נחמן – ראה"ע :

שבירו, סבלנות, שבירו, מה קרה?

עו"ד שרון שטיין :

שניה רגע. רק בשביל להבהיר את מה שקרה בעניין, שניה רגע. עכשיו, מה שקרה, ויכול להיות שפה הטעות, מה שנאמר לנציגים של העמותה שאמרו לה, הם באו והתלוננו, אמרו – תראו, יכול להיות שאנחנו בסכסוך עם העירייה ויום אחד ננצח בתיק של בית-משפט. אז מה, אז בגלל שהתיק תלוי ועומד בבית-משפט שנתיים ושלוש ואתם מעכבים לנו את כספי התמיכות, אתם לא תשחרר לנו אותם? הגיעו איתם להסדר שאני לא יודע, אני לא אכנס לזה עד כמה הוא באמת חוקי או לא חוקי, כי כספי תמיכות הרי לא נגררים משנה לשנה. אבל אמרו להם – בסדר, במקרה הספציפי הזה. והיה ואתם זוכים בסופו של דבר בתיק, באמת,

גב' חנה גולן :

הכסף עובר.

מר יוסי חן :

למה אתה מטעה, שרון?

עו"ד שרון שטיין :

אתה לא תגיד לי שאני מטעה.

מר יוסי חן :

אתה מטעה. אני דיברתי עם עו"ד רוגל והוא אמר – ברגע שביטלתם את התביעה, אין שום,

עו"ד שרון שטיין:

איזה ביטול של תביעה? יש פסק-דין לפינוי לבית"ר.

מר יוסי חן:

לא, ביטלו את כל ההליך, גם את הקטע של התביעה של הכספים. ביטלו

את הכול.

עו"ד שרון שטיין:

אז יוסי, לפני שאתה רץ להגן עליהם, אני מציע,

מר רון נחמן – ראה"ע:

אתה אומר לי שהוא נציג של כולם, נכון?

עו"ד שרון שטיין:

קודם כל, אתה לא נציג של כולם ואני מציע שתקרא את העתירה שלהם.

תקרא את אחד המסמכים שמצורף פסק-הדין.

מר יוסי חן:

איזה פסק דין? על מה אתה מדבר? הדיון בנושא הכספי בכלל,

עו"ד שרון שטיין:

לא בדיון הכספי.

מר יוסי חן:

אז מה אתה מערבב אחד עם השני?

עו"ד שרון שטיין:

לא מערבבים את זה. למה אתה קוטע?

מר יוסי חן:

אני לא קוטע. כי אתה מערבב את העניין של הכסף עם העניין של,

עו"ד שרון שטיין:

לא, כי אתה אומר דברים לא נכונים.

מר יוסי חן:

קודם כל, אל תצעק שרון, אל תצעק ואל תרים את הקול.

עו"ד שרון שטיין:

אז אל תקטע אותי.

מר יוסי חן:

אני לא איזה ילד קטן שלך, אל תרים את הקול.

עו"ד שרון שטיין:

גם אני לא ילד ואתה לא תקטע אותי.

מר יוסי חן:

אז אל תרים את הקול שלך. אני מבקש ממך, אל תרים את הקול שלך.

עו"ד שרון שטיין:

ואל תנפנף מולי בידיים.

מר יוסי חן:

גם אתה אל תנפנף ואל תרים את הקול.

עו"ד שרון שטיין:

לא, באמת,

(מדברים ביחד)

עו"ד שרון שטיין:

לא קשור.

מר יוסי חן:

כן קשור.

עו"ד שרון שטיין:

סליחה רגע, היתה תביעה בין העירייה לבין העמותה על פינוי, על המגרש.

מר יוסי חן:

באיזו שנה?

עו"ד שרון שטיין:

ב-2006.

מר יוסי חן:

או קיי.

עו"ד שרון שטיין:

ואז עמותת בית"ר באה ואמרה – למה אתם לא, אנחנו רוצים כספי

תמיכות, יש חוות דעת של גילי רוגל שאומרת – כל זמן שהעירייה נותנת מענק והעמותה נמצאת בתביעת

הפינוי, היא לא חייבת להעביר תמיכות. ואז באו הנציגים של בית"ר ואמרו לאריה, אמרו לו – רגע,

ובסופו של דבר אם תביעת הפינוי תדחה ובית המשפט יקבל את העמדה שלנו, מה, והתיק תלוי ועומד

בבית משפט שנתיים ושלוש, אנחנו לא זכאים לכסף. אמרו להם – בסדר, הכספים האלה יישארו בצד.

בהנחה ותנצחו בבית המשפט הם יועברו אליכם. בית המשפט קיבל את התביעה של העירייה ויצא צו

לפנות אותם. ולכן הכספים האלה הושארו רק בגלל שיש תיק תלוי ועומד בבית משפט, לא מושם סיבה אחרת. זה הרקע. עכשיו, יש עתירה אחרת שהיתה, של עמותת בית"ר, שהוגשה לדעתי בסוף שנה שעברה או בתחילת השנה הזאת, והעתירה הזאת היתה לנושא של העברת כספי תמיכות. והעתירה הזאת הוגשה לבית המשפט לעניינים מנהליים ובית המשפט לעניינים מנהליים דחה אותה.

מר יוסי חן : למה?

עו"ד שרון שטיין : כי הוא אמר שהוא לא בית המשפט המוסמך.

מר יוסי חן : בדיוק.

עו"ד שרון שטיין : לא הוגשה שום עתירה לאחר מכן. וזה לא קשור. ופסק הדין של הפינוי יצא בספטמבר, היה עיכוב ביצוע של בית המשפט המחוזי. בסופו של דבר הערעור של העמותה על הפינוי נדחה על ידי בית המשפט, הם משכו את הערעור שלהם. פסק הדין הפך להיות סופי והעירייה תפסה את המגרש. וזה לא קשור שני הדברים האלה אחד לשני.

מר יוסי חן : עכשיו אני רוצה להגיד משהו בבקשה.

מר יחיאל תוהמי : ראש העיר אמר לו – אם תמשוך את העתירה שלך, אם תמשוך את הזה, אני אתן לך את הזה.

מר יוסי חן : אני אראה לך את זה בפרוטוקול כתוב. בפרוטוקול כתוב. אז משכו את כל העתירות. משכו את כל העתירות. משכו את הכול.

עו"ד שרון שטיין : בהנחה ותביעת הפינוי של העירייה נדחית. זה הכול היה תלוי, על זה הסכסוך.

מר יוסי חן : אבל היה ערעור והם משכו את הערעור ומשכו את הכול. ביטלו את כל העתירות.

מר אלי שבירו: מושכים את העתירה.

עו"ד שרון שטיין: אין שום דבר מותנה במשיכת הערעור.

מר יוסי חן: ביטלו הכול.

מר רון נחמן – ראה"ע: אנחנו לא התנינו את זה מעולם.

עו"ד שרון שטיין: לא הותנה כלום. ועוד גילי רוגל התקשר אלי ואמר לי – שיהיה לך ברור, המשיכה של הערעור לא היתה מותנית בכלום.

גב' חנה גולן: מה שהם מעלים זה שבדו"ח הכספי,

עו"ד שרון שטיין: אני לא יודע, צריך לבדוק את זה.

מר אלי שבירו: מה זה צריך לבדוק את זה? אתה היית איתנו.

גב' חנה גולן: שניה, שניה. שבדו"ח הכספי מופיע,

מר אלי שבירו: שהם קיבלו את הכסף.

גב' חנה גולן: כאילו לכאורה כל הכסף עבר.

מר אלי שבירו: נכון.

גב' חנה גולן: אני מציעה לראש העיר,

עו"ד שרון שטיין: זה משהו אחר.

גב' חנה גולן: זה נושא באמת שטעון בדיקה מאד יסודית והגזבר לא פה. הוא לא פה,

מה לעשות?

מר אלי שבירו: אבל אתם יודעים את זה.

עו"ד שרון שטיין: מי יודע?

גב' חנה גולן: תגיד לי, לפי מה שכתוב כאן,

מר אלי שבירו: כתוב, כתוב. העלינו את זה,

גב' חנה גולן: סליחה, מה כתוב כאן? כתוב כאן משהו בפרטי פרטים?

מר אלי שבירו: לא, אנחנו העלינו את זה, סליחה, יש פרוטוקולים,

מר יחיאל תוהמי: אלי, היא אומרת משהו, למה אתה סתם סותר אותה? היא אומרת משהו

רציני ואתה עכשיו מנסה פה לעשות פוליטיקה. תעזוב את הפוליטיקה שלך. היא הציעה הצעה מצוינת.

מר אלי שבירו: עוד לא שמעתי את ההצעה.

מר יחיאל תוהמי: תשמע מה היא אומרת לך.

גב' חנה גולן: ג'והר היה מאושפז שבועיים עם אירוע מוחי.

מר אלי שבירו: אני יודע.

גב' חנה גולן: אז אתה יודע. אז אני רוצה להציע הצעה.

מר יחיאל תוהמי: תשמע את ההצעה.

גב' חנה גולן: כשג'והר ישוב, והוא במקרה לגמרי, לשמחתי הגדולה, ביום שלישי יהיה

פה כבר, אני מעלה את זה בפניו. ימציא כתוב לראש העיר על מה שאתה מדבר, כי אתה העלית את זה גם בפניו, נכון?

מר אלי שבירו: נכון. גם בוועדת ביקורת, גם בוועדת כספים וגם פה.

גב' חנה גולן: מצוין. מצוין. יעביר את כל ההתייחסות שלו לראש העיר, ראש העיר יפיץ את זה בין חברי המועצה. והיה ולא תבואו לידי סיפוקכם, נעלה את זה בישיבה הבאה.

מר עמנואל יעקב: הצעה מצוינת. רק שאלה אחת לשרון. האם היתה או לא היתה התניה כזו, אם הם מושכים את כל העתירות אזי,

מר יוסי חן: אני יכול להראות לך את זה בפרוטוקול.

עו"ד שרון שטיין: אני לא יודע על איזה פרוטוקול.

מר יוסי חן: אני אראה לך.

מר עמנואל יעקב: רון יודע בדיוק על מה אני מדבר.

עו"ד שרון שטיין: תקשיב, מנו, שאלת שאלה. אני לא הופעתי בשני התיקים האלה, זה תיקים שגילי טיפל בהם מימים ימימה ולא היה שום טעם לעשות בהם החלפה של ייצוג. העתירה של בית"ר בעניין התמיכות, שהוגשה בסוף שנה שעברה,

מר רון נחמן – ראה"ע: לבית המשפט המנהלי.

עו"ד שרון שטיין: בית המשפט בירושלים, הוא דחה אותה. ולא היתה משיכה, יש פסק דין. הערעור שלהם, זה ערעור, זה לא פסק-הדין של בית משפט שלום. בית משפט שלום קיבל את התביעה ואז הגישו ערעור לבית המשפט המחוזי. הערעור הזה נמשך. בהחלטה של בית המשפט יש מחיקה של הערעור, בלי שום תנאי. וגילי רוגל התקשר אלי באותו יום או למחרת ואמר לי – תקשיב, הערעור של בית"ר על הפסק דין של בית משפט השלום בעניין הפינוי נמחק ביוזמתם. אני לא הסכמתי בשום תנאי.

זהו.

מר יוסי חן: אני יכול להגיד משהו לעו"ד שרון שטיין שלא מכיר כנראה את המועצה במליאה הקודמת, ואני אראה לך פרוטוקול שראש העיר אומר לפרוטוקול – ימשכו בית"ר את העתירות וזה, אין שום בעיה.

עו"ד שרון שטיין: לא. זה היה לפני שניתן פסק-הדין של הפינוי יוסי. פסק-הדין של הפינוי ניתן בספטמבר.

מר רון נחמן – ראה"ע: הציעה המנכ"לית הצעה יפה מאוד. אני לא יודע את כל הדברים האלה, אני לא מעורב בזה. הגזבר יחזור, יבדוק את הטענה הזאת, יוציא דו"ח בכתב, נביא את זה לידיעת חברי המועצה. יתבקש דיון נוסף – נעשה אותו. מי בעד? ירים יד. פה אחד אושר.

החלטה: הצעה לסדר של חבר המועצה מר יוסי חן מיום מתאריך 21.6.09 - הוחלט פה אחד לאשר את הצעת מנכ"ל העירייה להמתין לשובו של גזבר העירייה מחופשת מחלה לצורך בדיקה הנושא והוצאת דו"ח בכתב. הנושא יובא לידיעת חברי המועצה ויתקיים דיון נוסף במידת הצורך.

מר רון נחמן – ראה"ע: הצעה לסדר – הניקיון בעיר.

גב' חנה גולן: מנהלים לא באים להציג פה את העבודה שלהם.

מר אלי שבירו: בקדנציה הקודמת זה היה שונה.

גב' חנה גולן: אז אתה רואה, ראש העיר מגבש לעצמו מדיניות חדשה.

מר מקס צ'רנוגלס: אבל זה בדיוק מה שאמרתם, אגב. אתה אמרת שאתה אוסר לדבר עם מנהלים שיגיעו לישיבה ויציגו או יענו לשאלות.

מר רון נחמן – ראה"ע: בעוד חודש וחצי, בסוף נובמבר-דצמבר זה יהיה,

גב' חנה גולן :

בסוף דצמבר.

מר רון נחמן – ראה"ע : לקראת סוף השנה הזאת. עכשיו המנהלים מכינים תוכנית עבודה, שאנחנו עוד לא יודעים מה יהיה התקציב. כל מנהל נותן סקירה על הפעולות השנתיות, מה הוא הולך לעשות, ייתן דיווח גם מה עשה, כל הדברים הללו,

מר אלי שבירו : ובינתיים שהזבל והגזם יסתובבו ברחובות. יגלוש.

מר רון נחמן – ראה"ע : בינתיים, כל מי שבא לאריאל, כולל היום, ראש העיר של יקנעם הוא לא קוטל קנים, ישראל חסון חבר-כנסת,

מר אלי שבירו : אני אביא לך צילומים.

מר רון נחמן – ראה"ע : אני יכול להביא לך צילומים מהבית שלך. למה אתה רוצה מאריאל? מהבית שלך אני אראה. אתה רוצה שאני אראה לך? אצלי בבית תבוא תעשה. מה אנחנו, מלאכים?

מר אלי שבירו : פינויי גזם שנמצאים, גזם שנשאר למעלה מ-3 שבועות?

מר רון נחמן – ראה"ע : תני לו תשובה.

גב' חנה גולן : אני לא נותנת לאלי תשובה, אני נותנת לכל חברי המועצה תשובה, כי כל תושב פונה לחבר מועצה ושואל. קודם כל, הלוואי והיינו באמת גן עדן, אבל אנחנו לא. אני הכנתי יחד עם מנהלת אגף שפי"ע, יחד עם הגזבר, טבלה שמתייחסת לשאילתא הזאת.

מר רון נחמן – ראה"ע : זה לא שאילתא, זה הצעה לסדר.

גב' חנה גולן : הצעה לסדר. אני מייחסת לשאלה הזאת חשיבות גדולה. גם אני רוצה לחיות בעיר נקייה ולהיות מנכ"ל של עיר נקייה זה עוד יותר טוב, אין ספק בזה. הטבלה כוללת את ימי הפינוי, את המקומות של הפינוי ואת העלויות של הפינוי. לא כוללת תוספות שאנחנו מוסיפים בכל החגים, ערבי חגים, מוסיפים תוספת, וכולל בקיץ מוסיפים תוספות. עכשיו לגבי הגזם. נכון, ברוך השם,

עניי אריאל מחליפים רהיטים יותר מכל עיר אחרת. זה אומר לי הקבלן פינוי דרך אגב. בקיץ במיוחד, כי עוזבים, עוברים, באים, סטודנטים וכל זה, כל הזמן יש מקררים, מכוונות כביסה וכאלה בחוץ. עכשיו, כנראה שאלו כבר יודע את זה, אין לנו אתר לאיסוף, אין לנו אתר מעבר מה שנקרא, ואיכות הסביבה לא אישרה לנו שום מקום שהצענו להם. עד כה לא נמצא מקום בשומרון שמותר לעשות שם אתר מעבר. וזאת עובדה. אתם יכולים לבדוק את זה עם איצ'יה. ומי זה איכות הסביבה, היו"ר? בבקשה. מה שכן עשינו, וזה ממש אילצנו כבר את איצ'יה, לאשר לנו אתר זמני לגזם. ההצלחה הגדולה הזאת קרתה לפני חודש. ראש העיר שם את כל כובד משקלו על איצ'יה על מנת שיאשר לנו את האתר הזמני הזה לגזם. האתר נמצא כאן, ממש פה פארק אתגרים, נכנסים כאן, כאן יש אתר עם שלט, הזמנו שלט. הגננים הפרטיים קיבלו עדכון. הגנן של העירייה, שעובד בחוזה, קיבל עדכון. והשבוע סגרנו חוזה עם, מי שמכיר אותנו את ארפי, שיש לו את המכונה שגורסת. הוא עכשיו מתחיל בימים האלה לגרוס את הגזם מכל רחובות העיר ולשפוך אותם בערוגות, את החומר הגרוס. זה יקל עלינו מאד. לא נצטרך לנסוע לתובלן ולשפוך,

מר רון נחמן – ראה"ע: תובלן זה בבקעה.

גב' חנה גולן: לנסוע לתובלן או לברקת ולשפוך את הגזם. זאת אומרת, גם אנחנו מוטרדים מזה, אבל אנחנו עושים איזה שהן פעולות. אני מאד מקווה שהניסיון הזה עם ארפי, עם ירון, יצליח, משני טעמים: א. זה טוב בהיבט של איכות הסביבה. לא זורקים, לא משלמים כסף על לזרוק, שמים את זה כמצע עליון בערוגות הגינות. זה גם מגן מפני יובש, זה שומר על לחות וזה ממחזר את עצמו, זה כולם יודעים.

מר אלי שבירו: זאת אומרת, כל פעם שמים כתוספת?

גב' חנה גולן: ברוך השם יש לנו שטחים, אין לנו שום בעיה לשים.

מר רון נחמן – ראה"ע: יש הרבה שטחים לעשות את זה.

גב' חנה גולן: אני רוצה לחלק, ברשותך רון, אני הכנתי פה את הטבלאות, אין לי פה סודות כמובן, אני הכנתי את הטבלאות, אני רוצה לחלק לכם כמה עולה, מה מפנים, מה זה. אם יהיו לכם שאלות, אני אשמח לענות, אבל כבר לא היום אלא בפעם הבאה.

מר רון נחמן – ראה"ע: לגבי נוהל הצעות לסדר, הואיל ואתה העלית את ההצעה, קיבלת תשובה, אני מציע להוריד את ההצעה מסדר היום ואני מעלה את זה להצבעה. מי בעד להסיר את ההצעה מסדר היום? ירים יד. או קיי, ההצעה ירדה. תודה.

החלטה: הצעה לסדר של סיעת אריאלי וחבר המועצה מר יוסי חן מיום מתאריך 2.8.09 – לאחר שהתקבלה תשובה להצעה, הוחלט פה אחד להסיר את ההצעה מסדר היום.

חנה גולן
מנכ"ל העירייה

רון נחמן
ראש העירייה

ריכוז החלטות:

2. אישור הגבלת שעות פעילות של חנויות ומקומות מסחר בשכונות מגורים.

החלטה: הוחלט ברוב קולות (6 בעד: מר רון נחמן, מר פבל פולב, גב' לודמילה גוזב, מר יחיאל תוהמי, עו"ד אריאל עזריה, מר עמנואל יעקב. 3 נגד: מר אבי סמו, מר אלי שבירו, מר יוסי חן. 2 נמנעים: מר מקס צ'רנוגלס, גב' שירה דקל) לקבל את ההצעה, כפי שנוסחה על ידי היועץ המשפטי, ולאשר הגבלת שעות פעילות לעסקים הנמצאים בתוך או בסמוך לבתי מגורים. ההגבלה תהיה עד השעה 24:00.

3. אישור העדרות נסיעת ראש העיר לארה"ב מתאריך 15.10.09 ועד 27.10.09.

החלטה: הוחלט ברוב קולות (10 בעד: מר רון נחמן, מר פבל פולב, גב' לודמילה גוזב, מר יחיאל תוהמי, עו"ד אריאל עזריה, מר עמנואל יעקב, מר אבי סמו, מר אלי שבירו, מר מקס צ'רנוגלס, גב' שירה דקל. 1 נגד: מר יוסי חן) לאשר את העדרות נסיעת ראש העיר לארה"ב מתאריך 15.10.09 ועד 27.10.09.

4. אישור מינוי ועדת רכש ובלאי.

החלטה: הוחלט ברוב קולות (10 בעד: מר רון נחמן, מר פבל פולב, גב' לודמילה גוזב, מר יחיאל תוהמי, עו"ד אריאל עזריה, מר עמנואל יעקב, מר אבי סמו, מר אלי שבירו, מר מקס צ'רנוגלס, גב' שירה דקל. 1 נגד: מר יוסי חן) לאשר את הרכב ועדת רכש ובלאי: היועץ המשפטי, גזבר העירייה ומנכ"ל העירייה.

5. הצעות לסדר:

א. חבר המועצה מר יוסי חן, מתאריך 21.6.09;

ב. סיעת "אריאלי" וחבר המועצה יוסי חן מתאריך 2.08.09.

החלטה: הצעה לסדר של חבר המועצה מר יוסי חן מיום מתאריך 21.6.09 - הוחלט פה אחד לאשר את הצעת מנכ"ל העירייה להמתין לשובו של גזבר העירייה מחופשת מחלה לצורך בדיקה הנושא והוצאת דו"ח בכתב. הנושא יובא לידיעת חברי המועצה ויתקיים דיון נוסף במידת הצורך.

החלטה: הצעה לסדר של סיעת אריאלי וחבר המועצה מר יוסי חן מיום מתאריך 2.8.09 – לאחר שהתקבלה תשובה להצעה, הוחלט פה אחד להסיר את ההצעה מסדר היום.